

CLAVDII PTOLEMAEI
INERRANTIVM STELLARVM
APPARITIONES, AC SIGNIFI-
CATIONVM COLLECTIO.

Libellus mirè elegans, atque ad aeris prævidendas
mutationes omnino necessarius, antehac
nunquam impressus.

A Federico Bonaventura Urbinate latinitate donatus;
Scholijsque nonnullis illustratus.

Item

*Libelli duo; alter ex Columella, alter ex Plinio, excerpti
De Inerrantium Stellarum significationibus.*



VENETIIS, M D X C I I I I.

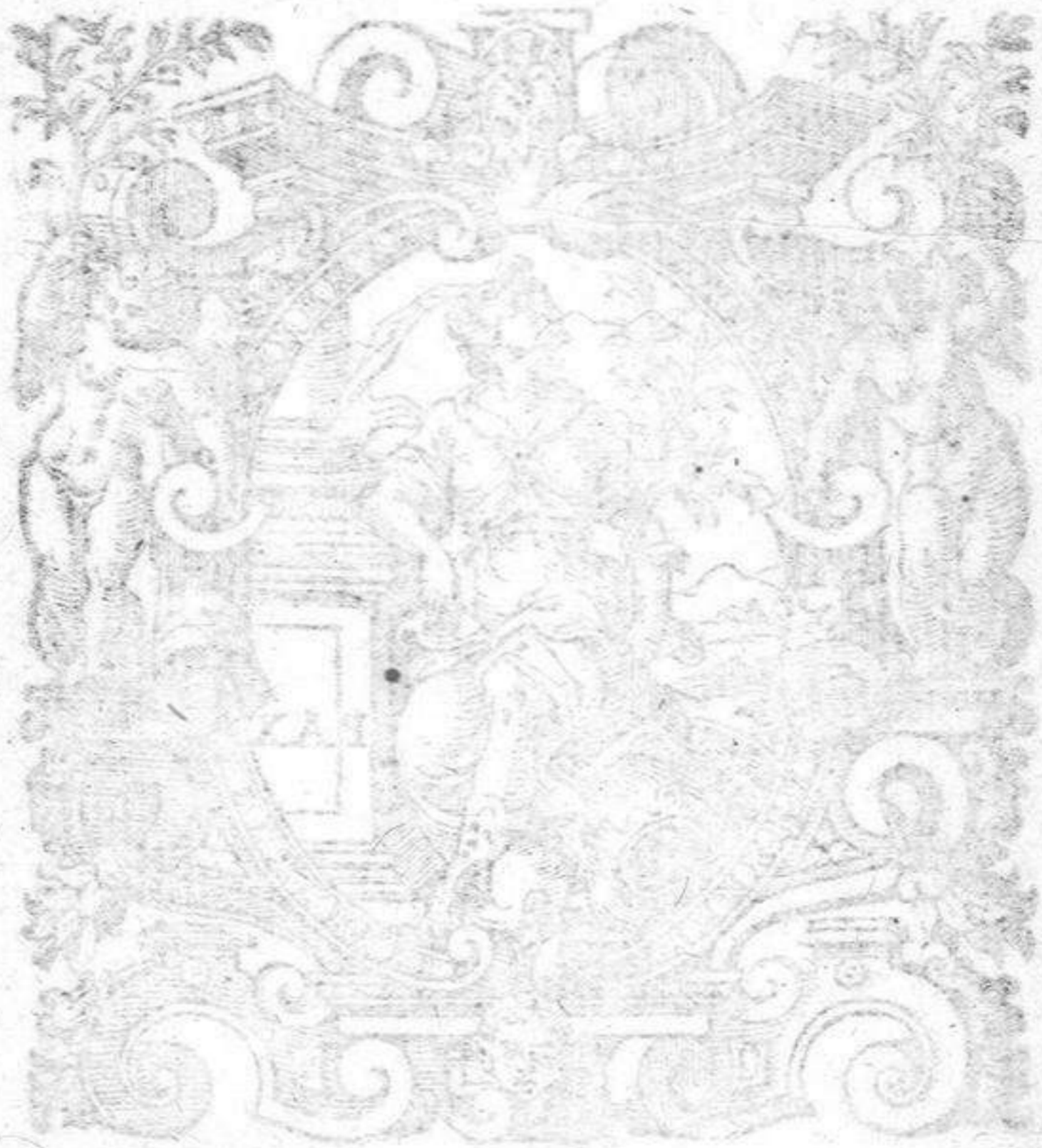
Apud Francisci de Franciscis Senensis.

CLAVDII PTOLEMAEI
INERRANTIVM STELLARVM
APPARITIONES, AC SIGNIFI-
CATIONVM COLLECTIO.

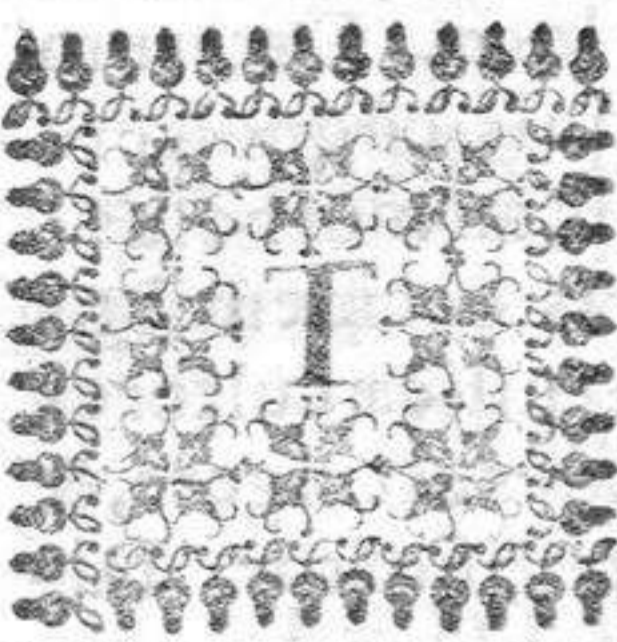
Libellus miré elegans, atque ad acris praxidendas
mutationes omnino necessarius, sine hac
manu non impetitur.

A Federico Bonaventura Vrbis ac Universitatis doctoris,
Scholasticus nonnullis illustratus.

Item
Libelli duo: alter ex Commentis, alter ex Plinij, excerpti
De Astronomicis Stellarum Significationibus.



VENETIIS, M. D. XCIII.
Apud Francisci de Francisci Senensis.


IHEOPHRASTVS initio Opusculi de Pluuiarum Signis, ea ventorum, répestatum, ceterarumq; aëris mutationum præ- sagia, quæ ab ortu & occasu syderum pend- ent, ex Astrologicis monumentis peten- da esse admonet: quid ergo miraris ami- cè lector, si elegantissimum Ptolemæi li- bellum, qui rem hanc totâ vberimè complectitur, Illustris- simi literatissimiq; Viri, atq; de bonis artibus optimè me- riti Vincentij Pinelli munere superioribus mensibus ad me missum, vt nil haberes, quod in hac de Prognosticis disci- plina desiderares, & latinitate donauerim scholijs nonnul- lis illustratum; & hisce Theophrasti opusculis, vna cum excerptis ex Columella & Plinio à me significationibus, ad- neſtendum curauerim? Scripsit enim Meton, scripsere plu- res alij in Astrologia ante Theophrastum insignes de iner- rantium stellarum significationibus, & qui venti orienti- bus illis, & occidentibus excitarentur; quorum observa- tiones, ad quas lectorem Theophrastus amandauit, Pto- lemæi opera habes in hoc libello; adeo quidem ab eo, quem Leonicus tradidit, diuerso, vt nouum tibi omnino summi autoris opus, ac longè magis Ptolemæi eruditionem sapi- ens, longèq; vberius dare profitear: cum ille paucas signi- ficationes, paucioresq; apparitiones continens, ex Colu- mella, similibusq; autoribus ferè excerptus potius videatur; hic è contra veterum omnium mathematicorum observa- tiones collectas habens, atq; disputationem vere auream, aliaq; nonnulla huius rei studiosis maximè profutura, iure Ptolemæi præ se nomen ferat; vt his de causis lucubratiun- culam hanc nostram perquam gratam, & acceptam tibi fo- re credam. Prætereo medicam artem in salubri morboſoq; anni statu decernendo, nimirum in nobilissima ac planè diuina eius parte, quæ ad prognostica spectat, his egere obseruationibus; quod princeps artis Hippocrates libello de Aëre, Aquis, & Locis ita testatus est; Cum temporum, in-

30 quit, mutationes & astrorum ortus & occasus obseruaue-
 31 rit, quemadmodum singula horum eueniant, prænoscet
 32 utiq; & de anno qualis sit futurus. Et alio loco. Cæterum
 33 de annis hoc modo consideratione facta, quis cognoscere
 34 possit, qualifnam annus sit futurus salubris an morbosus:
 35 si enim secundum rationem fiant signa astris occidentibus
 36 & emergentibus & c. Nautæ demum ac rei rusticæ cultores
 quantum hinc capiāt vtilitatis, id puto omnes attingere, &
 satis clare Varro, Collumella, Pliniusq; testificātur. Di-
 ces forsā sydera tū errātia, tū inerrātia hasce in aëre muta-
 tiones nō causare? id quidem nō est imprēsentiā rationibus
 demonstrandum, sed & experientiæ & sacrarum literarum
 autoritas satis tibi esse debet; de quinq; enim erronibus in
 37 epistola beati Iudæ Apostoli legimus, Sydera errantia: qui-
 38 bus procella tenebrarum seruata est in eternum. De inerrantibus vero, quid maximi in Ecclesia Dei Patres senserint apud Dionisium Cartusianum, vt alia nunc præteream, in enarrationibus super Iob habes; D. nanq; Hyeronimus, ipso referēte, de Orione, dum prophetam Amos explicaret, hyeme astrum hoc oriri, suoq; ortu tempestates significare, & excitare scripsit. D. q; Gregorius ita de eodē notatū reliquit. Oriones in ipso pondere temporis hyemalis oriuntur, & ortu suo tempestates excitant, maria terrasq; perturbant; vnde secundum quosdam Orion dicitur quasi Vri-
 39 on, ab Vrina id est ab inundatione aquarum. Vnum tantum hoc deest huic nostræ opellæ, quod video te admirabili studio expectare, hasce nimirum stellarum apparitiones, significationesq; seculo & climati nostro accōmodatas; cui rei, quantum temporis scholiorumq; breuitas permisit, nonnullis in locis satisfacimus: atq; Deo opt. max. adiuuante plenissimè impoſterum satisfaciemus; cum inerrantium omnium stellarum apparitiones primæ & secundæ magnitudinis, quæ in climate nostro oriuntur & occidunt, vna cum obseruatis à nobis significationibus propediem edituri simus. Vale benigne lector, atq; si hæc nostra tibi arridere videbimus, grauiora, discentium studijs fortasse non inutilia, in dies expecta.

CLAVDII PTOLEMÆI INERRAN-
TIVM STELLARVM APPARITIONES.

Et significationum collectio.

FEDERICO BONAVENTVRA
INTERPRETE.



INERRANTIVM stella-
rū apparitiones quotnā
habeāt differentias, quas-
ue causas; itē quibus niti
ad singulas demonstrādas
observationib⁹ oportet-
at; quibusq; theoremati-
bus reliqua (eodem me-
thodo vtētes) venari de-

beamus; nimirum quibus, circuli, qui per medium
signorum est, partibus, singulæ stellæ² vbiq; si-
mul in medio celi sint, atq; in vnaquaq; habitatio-
ne coordinātur, simulq; occidāt. adhuc quot³ parti-
bus & in maximo descriptio circulo, & in eo, qui
per medium signorum est, sol sub terris in appari-
tionibus distare debeat, omnesq; ipsius* partes,
quarum ratione tempora particularia definiuntur,
longius in proprio quodam huiusce rei⁴ tractatu
perse-

persecuti sumus; addentes præterea omnes per singula Climata differentiarum modos inerrantium stellarum primæ & secundæ magnitudinis, quæ in quinque acceptis à nobis circa partem nostræ terræ Climatibus, horæ semisse vicissim differenti- bus, oriuntur, & occidunt. quorum primum qua- si ab Æquinoctiali accepimus, scriptum per ⁵ Sye- nem. atq; vniuersaliter, per loca illa, in quibus maximus dies horarum est 13. 30. Secundum verò paulò Cyrene australius per inferiorem Ægyptû: atq; per ea vniuersaliter loca, in quibus maximus dies æquinoctialium horarum est quatuordecim. tertium per Rhodum ac per ea omnia loca, in qui- bus diei magnitudo horarû est 14. 30. quartum p medium Hellespontum; atq; vniuersaliter per loca illa, in quibus maximus dies horarum est quindecim. quintum demum ac postremum per medium Pontum scriptum; vniuersaliterq; per illa loca, in quibus maximus dies horarum est 15. 30. æqui- noctialium. Iam verò tempora ipsa ⁶ apparitionû à nobis annotata (quibus vt possemus vtî, necesse fuit illud subire onus calculationum, quod tamen in illustrioribus tantû ac splendidioribus fecimus) simul cum obseruatis apparitionum tempore, ab eis qui ante nos fuerunt, ⁷ significationibus, vt ma- gis hæc omnia in promptu habeantur, in presenti

tracta-

tractatu compendio explicabimus; vbi tamen an-
tea nonnulla de ⁸ apparitionibus ipsis; ac de par-
ticularium obseruationum vsu præfati fuerimus.

⁹ Apparitionem igitur appellamus syderis in-
trans apparentem ad solem & horizontem acce-
ptam primam, vel vltimam configurationem; vn-
de & nomen deductum est. Horum autem, qui
hoc modo accipiuntur, aspectuum, quatuor gene-
rales admodum reperiuntur differentia tot enim
modis solis positus ac syderis, tum vicissim, tum
duorum horizontis semicirculorū ratione varian-
tur, ortus videlicet, atq; occasus. Porro syderum po-
sitis vtriusque semicirculorum respectu, indicatur
communius quidem ab ortu & occasu; solis au-
tem, à temporibus ab ipso adductis: propriè verò
à matutino & vespertino ortu atq; occasu. quam-
obrem, cum sol ac stella in semicirculo sunt orien-
tali, huiusmodi aspectum communiter matuti-
num exortum vocamus; vbi autem in occidentali
rursus collocati fuerint, aspectum hunc vesperti-
num occasum dicimus. quod si contraria loca oc-
cupauerint, quando sol occidentalem tenet angu-
lum, stella orientalem, aspectus hic vespertinus or-
tus dicitur: vbi vero sol in orientali, stella in occi-
dentali semicirculo fuerit, huiusmodi aspectus ma-
tutinus occasus appellatur. Iam verò hi quatuor

explicati aspectus bifariam singuli diuiduntur; in
 veros scilicet & apparentes. & sanè communiter
 quidem veros aspectus eos dicimus, qui non stel-
 lam tantum, sed ipsum quoq; solem in horizonte
 habent exactè collocatum; apparentes verò illos,
 in quibus stella quidem horizontem tenet, sol ve-
 rò sub terris versatur; atq; hoc non simpliciter, sed
 vel ante ortum, vel post occasum. magis verò pro-
 prie in hisce configurationibus matutinum exor-
 tum verum dicunt, quando stella ac sol simul ori-
 untur: vespertinum exortum verum, quando ia-
 bente sole stella horizontem conscendit: matuti-
 num occasum verum, quando oriente sole stella
 occumbit: vespertinum occasum verum, quando si-
 mul stella ac sol occasum petunt. Rursus autem
 matutinum ortum apparentem, cum ante solis ex-
 ortum stella oriens apparet: vespertinum ortum
 apparentem, vbi post solis lapsum stella idètidem
 oriens cernitur: matutinum verò occasum appa-
 rentem, quando ante ortum solis stella occumbès
 conspicitur, vespertinum demum occasum appa-
 rentem, vbi post solis occasum stella cernitur occi-
 dere. Porro in veris configurationibus non stel-
 larum tantum, sed solis quoq; ¹⁰ loca contemplari
 euenit: quando quidem hoc modo sol pariter ac
 stella in ipso horizonte reperiuntur; in apparenti-

bus verò id eatenus contingit, quatenus eas exactè ac simpliciter accipimus; cum alioqui solis loca non semper definita ac certa intelligantur. fieri namq; potest, vt secundum diuersa solis sub terris commorantis interualla, pluribus diebus matutini ac vespertini syderum ortus occasusq; conspiciantur: quasi aliquam tempora hæc varietatem recipiant. qua de re nulla harum dictarum configurationum, iam¹¹ apparitio dicenda erit; siquidem apparitio definiti simulq; apparentis aspectus manifestatio est. atqui in his aspectibus, qui positi sunt, in veris quidem¹² tempora ipsa latent, in apparentibus verò solis loca. vbi igitur, non crassiori minerua, atq; vt contigerit, apparentes configurationes acceperimus, verum¹³ primos tum in ortu, tum in occasu, & vltimos aspectus definiuerimus; sanè tunc quod proprium apparitionis est, assequemur; vno iam existente etiam solis loco, in quo cum ipse extiterit, primo & vltimo stellæ orientes & occidentes possunt apparere; atq; secundū huiusmodi iam definitum aspectum constituuntur in *expositis climatib⁹ ac omnino quatenus horizo tropicos secat; matutina quidē orientalis apparitio¹⁴ primus apparētū aspectū ortus; vespertina orientalis apparitio, vltimus apparētū aspectū ort⁹. Rursusq; matutina occidentalis apparitio prim⁹ stellæ

b

occa-

occasus; vespertina occidentalis apparitio vltimus
 stellæ occasus. In stellis igitur inerrantibus, quæ
 in circulo, qui per medium signorum est, colloca-
 tæ sunt, apparitionum ordo ita se habet; atq; toto
 quidem illo tempore, quod inter matutinum, ac
 vespertinum ortum est, huiusmodi quidem stel-
 læ,¹⁵ cum oriuntur, apparent, non cum occidunt:
 eo verò, quod inter vespertinum exortum, & matu-
 tinū occasum interiacet, apparent quidē, sed¹⁶ ne-
 que orientes, neq; occidentes: eo autem, quod est
 à vespertino¹⁷ occasu ad matutinum exortum, om-
 nino non apparent: atq; has quidem stellas, cum
 aliquo tempore disparent, emergentes vocamus, se-
 seq; occultantes; ipsarumq; matutinum exortum
 simpliciter emersionem appellamus; vespertinum
 autem occasum, simpliciter occultationem. cum
 verò aliquo tempore apparent, neq; orientes neq;
 occidentes¹⁸ *κολοβοδυσίξοις* dicimus. Cæterum
 in syderibus illis, quæ à circulo, qui per medium
 signorum est, vel ad Vrsam, vel ad meridiem insi-
 gniter distant, expositus interdum ordo varie-
 tatem habet, secundum vtranq; Syzygiam; cum
 earum partem aliam illum retinere obseruemus,
 aliam verò oppositam nequaquã. enim verò in au-
 straliorem habentibus à circulo per mediū signo-
 rum positionem stellis,¹⁹ occasum quidem vesper-
 tinum

tinum præcedere matutinum exortum videmus; atq; quod emersionum occultationumq; propriū est eas habere: propterea quod toto eo tempore, quod inter hæc apparitiones interiacet, penitus se celant. ²⁰ Matutinum verò occasum è contra tempore vespertinum exortum antecedere, eo quia nō amplius ipsis contingat, quod τῶν κολοβοσιξόλων proprium est, sed potius earum, quæ vocantur ²¹ νύκτισιξόλοι, naturam imitentur; quoniam toto eo tempore, quod ab occasu matutino est, ad exortum vsq; vespertinum, & exorientes & occidentes, totumq; quod supra terram est hemisperiū pertranseunt, apparent: post solis quidem occasum exorientes, atq; ante ortum ipsius occumbentes. In stellis verò, quæ borealiorem à circulo per medium signorū positionem obtinent; ex contrario ²² vespertinus exortus, (vt obseruatur) matutinum occasum anteuertit, atq; hæ ipsæ, earum, quæ κολοβοσιξόλοι dicuntur, proprium retinent; quoniam toto rursus intermedio tempore harum duarum apparitionum, neq; orientes, neq; occidentes apparent. at ²³ matutinus exortus plerumq; in illis vespertinū occasum antegreditur; eo quod non amplius, quod disparentium astrorum, emergentiumq; ac sese occultantium proprium est, seruant; sed earum, quæ ²⁴ ενίαυτοφάνεισ appellatur; quoni-

am toto eo tempore, quod ab exortu matutino est ad vespertinum occasum cerni possunt, occidentes quidem post occasum solis, atq; ante ipsius exortū orientes; vocantur autem huiusmodi stellæ ²⁵ ἀμφίφανεις: quamobrem in ipso ²⁶ commentario diligenter inspiciendum est, propterea quod stellæ, quæ dicuntur ²⁷ emergere, & occultari, de earum numero sunt, quæ abeunt à conspectu nostro abscondunturq;: quæ verò simpliciter ²⁸ matutinum exortum efficere occasumq; vespertinum ponuntur, ad illas pertinent, quæ ἐν ἵαυτοφάνεισ, & ἀμφίφανεισ appellantur. similiter autem, quæ ²⁹ vespertinum exortum ante occasum matutinum efficiunt de illarum numero sunt, quæ κολοβοστειξόλοι nuncupantur. quæ verò è contra ³⁰ occasum matutinum faciunt ante vespertinum exortum νύκτιστειξόλοι dici solent. Quæ igitur circa differentias ordinemq; apparitionum presenti instituto conueniunt huiusmodi ferè sunt.

Adhibuimus autè anni descriptionē, qui apud nos in usu est, ne dierū equiuocatio, ob intercalationem quarto quoq; anno factā, in notandis excipiendisq; apparitionibus, comitteretur. Itaq; à primo die mensis Thoth singulos dies numerantes, proprio ordine, quoad licuit, apparitiones digessimus, quæ in ipsis fiunt in acceptis à nobis climatibus:

bus : adieccimusq; ad clima ostendendū in quo fit
 apparitio, æquinoctialiū horarū pro paralelli ratio-
 ne multitudinem maximæ diei, vel noctis : adscri-
 bentes præterea obseruatas à veteribus in solis per
 dies illos inambulationibus ambiētis aeris³¹ signi-
 ficationes: non quidē quod sēper, ac sine vlla³² va-
 rietate eiusmodi mutationes euenire dicamus, sed
 vt plurimū, & quatenus nulla aliarū causarū, quæ
 plures sunt, reluctatur. cogitandum nanq; est, circa
 enarratos inerrantium stellarum ad solem aspectus
 conuerti quodāmodo aeris statū ac mutari; quem-
 admodū ad ipsū in tropica, & æquinoctialia puncta
 solis ingressum. non sanē, quod causa omnis euen-
 tus in hæc configurationes sit referenda; sed ma-
 ximopere quidem ad futuras mutationes producē-
 das conferre cēsendū est, & lunā & reliquos quinq;
 erroneas : ac lunam quidem, vel inde causę subire ra-
 tionem, quoniam vt plurimum³³ significationes
 ab apparitionum diebus, ad dies transfert propria-
 rum cum sole configurationum : quinq; vero rur-
 sus erroneas, quoniam ad eos producendos effectus
 cooperantur, qui³⁴ propriarum temperamentis
 naturarum, commoderationibusq; proportione
 respondent : quemadmodum & quatuor anni tē-
 pora interdum quidem³⁵ properare, interdum ve-
 rò remorari cernimus ob syzygiarum solis & lunæ

inter-

interualla, & qualitates, quæ propter Planetarum transitus & configurationes Sygyziarum tempore, intenduntur plurimū ac remittuntur. Itaq; operæ precium erit, eum, qui ad significationes, huiusmodiq; prædictiones animum intendere voluerit, primum significationum ipsarum causas inuestigare; mox, (cum neq; id sufficiat) animo versari, quòd eorum, qui hæc significationes annotandi provinciam suscepere, alij in alijs regionibus eas obseruarunt; sæpenumero in similibus scribendis constitutionibus aberrantes, vel ob aliquam regionis ³⁶ proprietatem; vel quia non vbiq; locorum ceterum iisdem diebus apparitiones existunt. Postea pro viribus & quatenus fieri potest reliquas alias causas contemplari, planetarūq; transitus in Ephemeridibus positos animaduertere, vt significationum dies, proximorum solis, ac lunæ ³⁷ quadratorum diebus, illisq; potissimum, qui præcedunt coitum, ac plenilunium accomodare valeat; ac præterea diebus etiam illis, in quibus sol sub ipsis apparitionibus ad duodecim signa transitum facit. significationum verò ipsarum qualitates in configurati Planete naturam potissimum referre; ³⁸ Venere quidē stella calidas in aere constitutiones; Saturni frigidas, ³⁹ Iouis humiditas, Martis siccitas, ⁴⁰ Mercurij demum humiditas ac ventosas, producente.

qua in re, si contrariæ temperationis stellæ conciliatæ fuerint, animaduvertere etiam oportet. Quòd verò quarundam apud veteres ⁴¹ illustrium stellarum nullam neq; in præsentitratatu, neq; in præcedenti fecerimus mentionem; videlicet Sagittæ, Vergiliarum, Hædorum, Vindemiatoris, Delphini, & si quæ aliæ huiusmodi sunt, culpam facile deprecabimur; cum id graui admodum de causa factum à nobis fuerit. enimuerò primas & vltimas stellarum apparitiones, quæ adeo exiguæ sunt, omnino difficile est percipere, oculisq; notare posse; atq; eos, qui ante nos fuere, quadam potius coniectura (quod ad has stellas pertinet) fuisse vsos, quàm obseruatione, facile quisq; ex ipsis phænomenis iudicabit. vnde præcipuum fuit consilium nostrum stellarum primæ tantum, ac secundæ magnitudinis notare apparitiones; tum ob dictam causam, tum etiam quia hæ solæ propter insignem magnitudinem, (non quidem omnes,) neq; incertam, neq; explicatu difficilem causam significationū vidētur habere, quæ in illarū aspectibus annotantur; præterquam quod & rationi magis consentaneum est ad stellas alias longè splendidiores, quarum apparitiones iisdem temporibus existunt, oculos conuertere; videlicet pro Sagitta, & Delphino fulgentes, quæ proximæ sunt, pro Vinde-

mia-

miatore Arcturum & Spicam, pro Vergilijs & Hædis Capram ac splendidam Hyadum obseruare; quarum⁴² magnitudinem, credibile est, in ambiente aere mutationem aliquam causare posse; apparitionumq; tempus manifestum existit, ac præfinitum. quæ omnia nullo modo in obscurioribus, minoribusq; astris locum habent; etsi nonnulla ex pluribus sint conflata. & fanè nisi quis fabulas texere velit, nil de huiusmodi stellarum affectionibus, quod ei notum sit, affirmare poterit; nec propriè quidem matutinas, aut vespertinas vocare, primas illarum, vel vltimas apparitiones; propterea quod longè maior solis distantia sub horizonte in illis inueniatur, quàm matutinæ, ac vespertinæ apparitionis tempora patiantur.

Verum his ita satis pro presenti instituto explicatis, iam descriptionem ipsam ordine subiiciamus, quæ ita se habet.



43 Thoth.

- Augustus 29 1 Hor. 14. Cauda Leonis emergit. Hipparcho Etesiaë ponunt. Eudoxo imbres, tonitrua, Etesiaë ponunt.
- 30 2 Hor. 14. Cauda Leonis emergit. Hor. 14 Spica occultatur, Hipparcho emergit.
- 31 3 Hor. 15. Capra vesperi exoritur. Aegyptijs Etesiaë flare desinunt. Eudoxo venti varij sese alternatim collidentes. Cæsari ventus, imber, tonitrua. Hipparcho flat Subsolanus.
- Septēber 1 4 Hor. 15. Extrema Fluuij manè occidit. Callippo hyemat, & ponunt Etesiaë.
- 2 5 Hor. 13. 30. Spica occultatur. Hor. 15. fulgens, quæ vocatur Lyra, matutino occidit. Metrodoro molestus aër. Cononi Etesiaë ponunt.
- 3 6 Hor. 15. 30. Quæ in extrema austrina Chele duarū lucens occultatur. Aegyptijs nebulæ ac æstus, vel pluuiæ, vel tonitrua. Eudoxo ventus, tonitru, molestus aër. 44 Hipparcho ventus, dies humida.
- 4 7 Metrodoro molestus aër. Callippo, Euctemoni, ac Philippo varius aër ac molestus. Eudoxo pluuiæ, tonitru, ventus inconstans.
- 5 8 Aegyptijs imber; in mari tempestas, vel Auster. Cæsari inconstantes venti, pluuiæ, atq; Etesiaë flare desinunt.
- 6 9 Hor. 14. Quæ in Cauda lucens Oloris, seu Avis manè occidit. Aegyptijs Fauonius, vel Argestes spirat.
- 7 10 Hor. 13. 30. fulgens, quæ est in dextro latere Persei vesperi exoritur. Philippo molestus aër. Dositheo hyemat.
- 8 11 Aegyptijs significat.
- 9 12 Quæ in extrema austrina Chele duarum lucens occultatur.
- 10 13 Dositheo aëris intemperies.
- 11 14 Hor. 14. Canobus emergit. Cæsari Aquilones flantes ponunt.

- 12 15 Eudoxo venti Austri.
- 13 16 Callippo, & Cononi significat.
- 14 17 Hor. 14. 30. Quæ in cauda Avis lucens matutino
occidit. Hor. 14. Quæ in extrema austrina Che-
le duarum lucens occultatur. Hor. 14. 30. extre-
ma Fluij mane occidit. Eudoxo Aquilones po-
nunt. Metrodoro significat. Democrito signifi-
cat, & hirundo discedit.
- 15 18 Hor. 15. 30. Quæ in genu Sagittarij occultatur.
Aegyptijs pluuiæ. Significat. Autumni initium.
hirundo abit. Dositheo humidus dies. Eucte-
moni Autumni initium.
- 16 19 Hor. 15. 30. Quæ splendida est Piscis austrini vespere-
ri exoritur. hipparcho molestus aër, & in mari
pluuiæ, Autumniq; principium.
- 17 20 Cæsari Autumni principium: & hirundo discedit.
Metrodoro in mari imbres, & molestus aër.
- 18 21 Hor. 14. splendida Piscis austrini occultatur. Hor.
15. Quæ in sequenti humero Heniochi, seu Auri-
gæ vespere exoritur. Aegyptijs Fauonius, vel
Africus, vespere Subsolanus. Eudoxo Autumni
principium.
- 19 22 Hor. 13. 30. Antares occultatur. Aegyptijs Fauo-
nius, Argestes, ac lenis imber. Eudoxo humi-
dus dies.
- 20 23 Hor. 14. 30. Arcturus matutino exoritur. Aegy-
ptijs lenis imber, & venti. Significat. Callipo &
Metrodoro imbres.
- 21 24 Hor. 13. 30. Quæ communis Equi & Andromedæ
mane occidit.
- 22 25 Hor. 13. 30. Quæ in cauda Avis lucens manè occi-
dit. Aegyptijs Fauonius, vel Auster, ac per dies
quatuor iuges pluuiæ.
- 23 26 Hor. 15. 30. Arcturus 45 manè exoritur. Eudoxo
pluuiæ. hipparcho Fauonius, vel Auster.
- 24 27 Hor. 14. Communis Equi & Andromedæ matutino
occidit. Hor. 14. Extrema Fluij manè occidit.

25 28 Autumnale Aequinoctium. Aegyptijs, & Eudoxo significat.

26 29 Hor. 14. Antares occultatur. Hor. 14. 30. Arcturus manè oritur. Eudæmoni significat. Democrito imbres, ac venti inordinati.

27 30 Hor. 14. 30. Quæ communis est Equi & Andromedæ matutino occidit. Eudæmoni, Philippo, & Cononi significat.
Phaothi.

28 1 Aegyptijs Fauonius, vel Auster. Hipparcho significat.

29 2 Hor. 15. Communis Equi & Andromedæ manè occidit. Hor. 15. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens occultatur. Eudoxo & Eudæmoni significat. Hipparcho Auster, vel Fauonius.

30 3 Hor. 13. Arcturus 4⁶ mane exoritur. Hor. 15. 30. splendida Auis manè occidit.

October 1 4 Hor. 15. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens occultatur. Aegyptijs & Callippo hyemat. molestus aër. Eudæmoni & Philippo pluit.

2 5 Hor. 15. 30. Communis Equi & Andromedæ manè occidit. Eudæmoni hyemat.

3 6 Hor. 13. 30. Arcturus matutino exoritur. Hor. 13. 30. Extrema Fluij manè occidit. Hor. 14. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens occultatur. Hor. 14. 30. Antares occultatur. Hor. 15. 30. Fulgens Coronæ boreæ matutino exoritur. Aegyptijs ac Cæsari tempestas, imber, tonitrua, & fulgura.

4 7 Hor. 13. 30. Spica emergit. Hor. 14. Capra vesperi exoritur, & fulgens in Corona occultatur. Aegyptijs pluuiæ, hyemat. Eudoxo imber, ac ventus inconstans. Dositheo significat.

5 8 Fulgens in Corona occultatur. Hor. 14. 30. Quæ in sequenti humero Aurigæ vesperi exoritur. Hor. 14. 30. Spica emergit. Democrito hyemat.

6 9 Hor. 15. 30. Spica emergit. Aegyptijs Aquilo flat.

- 7 10 Hor. 15. Fulgens in Corona mane oritur. Hipparcho Auster.
- 8 11 Hor. 15. Quæ in dextro Genu Sagittarij occultatur.
- 9 12 Hor. 15. Antares occultatur. Aegyptijs Fauonius vel Africus. Eudoxo significat. Hipparcho Subsolanus.
- 10 13
- 11 14 Dositheo & Eudoxo significat.
- 12 15 Aegyptijs Argestes, ac imber.
- 13 16 Hor. 14. 30. Fulgens in Corona manè exoritur. Eudoxo Aquilones, vel Austri. Dositheo ventus inconstans. Callippo significat. Cæsari ventus inordinatus, pluuię, tonitrua.
- 14 17 Hor. 15. 30. Antares occultatur, Aegyptijs Aquilo vel Africus. Eudoxo significat.
- 15 18 Hor. 13. 30. Arcturus matutino exoritur.
- 16 19 Eudoxo ventorum mutationes: tonitrua.
- 17 20 Hor. 14. Quæ in sequenti numero Aurigæ vespere oritur. Hipparcho Auster vel Aquilo.
- 18 21 Hor. 13. 30. Capra vespere exoritur.
- 19 22 Hor. 14. Fulgens Coronæ boreæ mane exoritur. Aegyptijs Fauonius, vel Auster. diebus quatuor pluit. Dositheo significat.
- 20 23
- 21 24 Hor. 14. 30. Canobus mane occidit.
- 22 25 Aegyptijs venti inordinati.
- 23 26 Arcturus vesperi occidit. Eudoxo significat. Cæsari Aquilo spirat.
- 24 27 Hor. 13. 30. Fulgens Coronę boreę mane exoritur. Hor. 14. Quæ in dextro genu Sagittarij occultatur. Aegyptijs & Callippo significat. Eudemoni & Callippo varius aër; vehemens in mari tempestas.
- 25 28 Hor. 13. 30. Quæ in sequenti numero Aurigæ vespere exoritur. Aegyptijs vehementer hyemat.
- 26 29
- 27 30

Athyr. M. 28 1 Hor. 13. 30. Quæ in extrema austrina Chele duarum lucens emergit.

29 2 Hor. 14. Quæ in extrema austrina Chele duarum lucens emergit. Hor. 15. idem. Aegyptijs significat. Dositheo hyemat; Democrito frigus, vel pruina. Hipparcho continuus Auster.

30 3 Hor. 13. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens emergit. Eudæmoni & Philippo vehemens flat ventus.

31 4 Quæ in extrema borea Chele duarum lucens emergit. Hor. 14. Arcturus vesperi occidit. Aegyptijs Auster, vel Africus. Callippo & Eudæmoni venti vehementes. Cæsari ac Metrodoro venti. hyemat.

Nouéber 1 5 Hor. 13. 30. Quæ in extrema borea Chele emergit. Hor. 14. Quæ in Genu Sagittarij occultatur. Cononi & Eudoxo ventorum inconstantia.

2 6 Callippo varius ac intemperatus aëris status. Cæsari & Hipparcho Auster, vel gelidus Aquilo.

3 7 Hor. 14. Fulgens Hyadum vesperi exoritur. Aegyptijs Auster, & cum Fauonio imber. Eudoxo Aquilo, vel Auster. Metrodoro intemperatus aëris status. Eudæmoni, Philippo, & Hipparcho pluuia.

4 8 Hor. 13. 30. Fulgens Hyadum vespere exoritur. Callippo pluuia. Eudæmoni significat.

5 9 Hor. 15. 30. Communis fluuij & Pedis Orionis manè occidit; Aegyptijs tempestas; imber.

6 10 Hor. 14. Canobus mane occidit. Aegyptijs Auster vel Fauonius. Dositheo tempestas.

7 11 Hor. 15. Fulgens Lyræ mane oritur. Metrodoro imber cū procella. Hipparcho frigidus Argestes.

8 12 Hor. 15. Arcturus vesperi occidit; & quæ communis est Fluuij ac Pedis Orionis manè occidit.

9 13 Hor. 13. 30. Quæ in Genu Sagittarij occultatur. Aegyptijs Auster vel Eurus. Lenis diebus qua-

tuor

- tuor imber. Metrodoro hyemat. Procella. Euctemoni pluuiæ, ac tempeſtas.
- 10 14 Hor. 14. Quæ communis Fluij & Pedis Orionis mane occidit. Philippo, ac Euctemoni tempeſtas. procella. hipparcho Aquilo, vel gelidus Auſter, ac imbres.
- 11 15 Hor. 14. fulgida Perſei mane occidit. & ſplendida Coronæ boreæ veſperi occidit. Hor. 15. 30. Fulgens 47 Hyadū mane occidit. Aegyptijs & Hipparcho Hyemis principium. Metrodoro Callippo & Cononi ſignificatio.
- 12 16 Hor. 13. 30. Fulgens Hyadum manè occidit. Hor. 14. 30. idem ſyderis aſpectus. hor. 15. idem ſyderis aſpectus. Euctemoni ac Doſitheo hyemat.
- 13 17 Hor. 14. Quæ communis Fluij & Pedis Orionis mane occidit. hor. 15. 30. Quæ eſt in capite præcedentis Geminorum veſpere exoritur. Eudoxo hyemis principium, & ſignificatio. Democrito in mari tempeſtas, ac in terra.
- 14 18
- 15 19 Hor. 14. 30. ſplendida Lyre mane exoritur. Aegyptijs Auſter, vel Eurus diebus quatuor. Cæſari hyemat.
- 16 20 Hor. 13. 30. Communis Fluij & Pedis Orionis occidit. hor. 14. Fulgida Perſei mane occidit. hor. 15. 30. media Cinguli Orionis manè occidit. Cæſari tempeſtas.
- 17 21 Hor. 15. Quæ in præcedenti numero Orionis mane occidit. hor. 15. media Cinguli Orionis mane occidit hor. 15. 30. Arcturus veſperi occidit. Aegyptijs Aquilo per diem totum cum pluuijs. Cæſari tempeſtas.
- 18 22 Hor. 14. 30. Quæ in præcedenti numero Orionis mane occidit.
- 19 23 Canobus manè occidit. hor. 14. fulgens Coronæ boreæ veſperi occidit. hor. 13. Quæ in præcedenti numero Orionis manè occidit. hor. 15.

Quæ

Quæ in capite præcedentis Geminorum vesperî exoritur. Eudoxo hyemalis mutatio.

20 24 Hor. 13. 30. Quæ in summo pede dextro priori Centauri emergit. hor. 14. 30. media Cinguli Orionis mane occidit. hor. 15. 30. Canis mane occidit. Aegyptijs hyemalis mutatio. Eudoxo Aquilo frigidus.

21 25 Hor. 13. 30. Quæ in præcedenti numero Orionis mane occidit. hor. 13. 30. Antares emergit. hor. 14. 30. fulgida Persei manè occidit. Eudæmoni, & Dositheo tempestas, & pluuia. Cæsari aëris intemperies.

22 26 Hor. 13. 30. Quæ in præcedenti numero Orionis vespertino exoritur. hor. 13. 30. Extrema Fluij vesperî exoritur. hor. 14. fulgida Lyræ matutino exoritur. hor. 14. Media Cinguli Orionis manè occidit; & Antares emergit. Eudoxo aspera tempestas.

23 27 Hor. 14. 30. Antares emergit. Canis matutino occidit. hor. 15. 30. Splendida Avis manè exoritur. hor. 15. 30. Quæ est in sequenti numero Orionis manè occidit. Aegyptijs & hipparcho continuus Auster. Eudoxo & Cononi aër hyemalis. Callippo pluuius dies.

24 28 Hor. 14. 30. Quæ in præcedenti numero Orionis vesperî exoritur. hor. 14. 30. Quæ in capite præcedenti Geminorû vespertino exoritur. hor. 15. Quæ in sequenti numero Orionis manè occidit. hor. 15. Antares emergit. Aegyptijs modicè pluit.

25 29 Hor. 13. 30. media Cinguli Orionis manè occidit. hor. 15. 30. Antares emergit.

26 30 Hor. 13. 30. media Cinguli Orionis vesperî exoritur. hor. 14. 30. Quæ in sequenti numero Orionis manè occidit. hor. 15. 30. Quæ est in præcedenti numero Orionis vesperî exoritur. hor. 15. 30. Quæ est in capite sequenti Geminorum vespertino oritur.

Chæac.

27 1 Hor. 14. 30. Canis matutino occidit. hor. 15. Fulgida Persei manæ occidit. Aegyptijs pluuiæ simul cum Austro. Eudoxo aëris intemperies. Dositheo significatio. Democrito turbulentus aër, & plerunq; mare.

28 2 Hor. 13. 30 Quæ in sequenti numero Orionis vesperi exoritur. hor. 14. Quæ in sequenti numero Orionis manè occidit. hor. 14. 30. Fulgens Coronæ boreæ vesperi occidit.

29 3 Hor. 13. 30. Quæ in sequenti numero Orionis mane occidit. hor. 15. quæ in præcedenti numero Orionis vesperi exoritur.

30 4 Hor. 13. Splendida Lyræ matutino exoritur. hor. 14. Quæ in præcedenti numero Orionis vesperi oritur. Aegyptijs Fauonius vel Auster. diebus quatuor pluit. Cononi hyemat.

Decēber 1 5 Hor. 13. 30. Capra matutino occidit. hor. 13. 30. Quæ in Capite præcedentis Geminorum vesperi exoritur. hor. 14. Canis mane occidit. hor. 15. 30. Quæ in præcedenti numero Orionis vesperi exoritur. Cæsari, Euctemoni, Eudoxo, & Callippo tempestas.

2 6 Quæ in summo Pede dextro priori Centauri emergit. hor. 14. 30. Quæ in sequenti numero Orionis vesperi exoritur. Metrodoro hyemalis mutatio. Euctemoni, Philippo, & Callippo inconstantes venti ac intemperati.

3 7 Cōmunis Fluij ac Pedis Orionis vespertino oritur. Quæ in Capite sequentis Geminorū vesperi exoritur. hor. 14. 30: Media Cinguli Orionis matutino oritur. hor. 15. splendida Avis mane oritur. Aegyptijs lenis imber. Cæsari, & Cononi hyemat.

4 8 Hor. 15. Quæ in sequenti numero Orionis vesperi oritur. hor. 15. 30. Fulgida Persei mane occidit. Aegyptijs modicè pluit. Cæsari, Euctemo-

ni,

- ni, & Eudoxo tempestas.
- 5 9 Hor. 13. 30. Canis manè occidit. hor. 14. Capra manè occidit, & quæ in Capite sequentis Geminorum vesperi exoritur. hor. 14. extrema Fluuij vesperi exoritur. Aegyptijs, Dositheo, & Democrito tempestas.
- 6 10 Fulgens Coronæ boreæ vesperi occidit. hor. 15. Media Cinguli Orionis vesperi exoritur. Aegyptijs Africus vel Auster. Eudoxo, & Dositheo hyemalis aër.
- 7 11 Hor. 13. 30. Quæ in Capite sequentis Geminorum vesperi exoritur. Hipparcho multus Aquilo, & ingens Eudoxo imber.
- 8 12 Hor. 14. 30. Quæ communis Fluuij & Pedis Orionis vesperi exoritur. Cæsari dies humida & austrina. Euctemoni, Eudoxo, & Callippo hyemalis cum imbre aër.
- 9 13 Hor. 13. 30. Media Cinguli Orionis vesperi exoritur. Cæsari austrina dies & humida. Euctemoni, Eudoxo, & Callippo tempestuosus aër & pluuius.
- 10 14 Hor. 14. 30. Capra manè occidit, Metrodoro, Euctemoni, & Callippo tempestas. Mutatio. Democrito tonitrua & fulgura, cum imbre & vêtis.
- 11 15 Aegyptijs Argestes gelidus, vel Auster, aut largus imber. Callippo Auster; & significatio. Eudoxo aër hyemalis.
- 12 16 Hor. 14. 30. Splendida Avis manè occidit. hor. 14. 30. Communis Fluuij & Pedis Orionis vesperi exoritur. Aegyptijs hyemat.
- 13 17 Hipparcho ingens Auster vel Aquilo.
- 14 18 Hor. 14. Quæ in dextro humero Aurigæ manè occidit. Aegyptijs imbres cum ventis. Eudoxo hyemat.
- 15 19 Hor. 15. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens vesperi occidit. Aegyptijs frigidus Aquilo vel Auster, & pluuiæ fiunt.

- 16 20 Hor. 15. 30. Procyon mane occidit. Cæsari hyemat.
- 17 21 Hor. 15. 30. Quæ communis Fluuij & Pedis sinistræ Orionis vesperi exoritur.
- 18 22 Hor. 15. Procyon mane occidit. Hipparcho flat Auster.
- 19 23 Hor. 14. 30. Quæ in dextro numero Aurige matutino occidit. hor. 14. 30. Quæ in Pede dextro Centauri emergit. hor. 15. Splendida Aquilæ manè exoritur. Aegyptijs, Eudoxo, & Dositheo Africus vel Auster.
- 20 24 Procyon manè occidit, & extrema Fluuij vesperi exoritur. Eudoxo hyemalis aër.
- 21 25 Hor. 13. 30. Procyon vesperi exoritur. hor. 14. Procyon manè occidit. hor. 15. Splendida Aquilæ mane exoritur. Aegyptijs significatio.
- 22 26 Hor. 14. Procyon vesperi exoritur. hor. 15. 30. Capra 48 mane occidit.
- 23 27 Splendida 49 Aquilæ occultatur. hor. 14. Procyon vesperi exoritur. hor. 14. 30. Splendida Aquilæ mane exoritur.
- 24 28 Hor. 15. Quæ in dextro numero Aurigæ manè occidit. hor. 15. 30. Splendida Piscis australis occultatur. Aegyptijs & Cæsari tempestas. Hipparcho & Metoni significat.
- 25 29 Hor. 14. 30. Procyon vesperi exoritur. Aegyptijs, Cononi, Metoni, & Callippo tempestas. Cæsari ac Metrodoro significationis intemperies.
- 26 30 Hor. 14. Splendida Aquilæ manè exoritur. hor. 14. Splendida Aquilæ vesperi occidit. Aegyptijs Africus & aëris intemperies. Eudoxo & Metrodoro hyemalis aër. Hipparcho vesperi tépeestas. Tybi.
- 27 1 Hor. 14. Procyon vesperi exoritur. Eudoxo significat. Democriro mediocris tempestas.
- 28 2 Hor. 13. 30. Quæ in Capite præcedentis Geminorū manè occidit.

- 29 3 Splendida Aquilæ emergit. Euctemoni, Philippo, & Democrito significat.
- 30 4 Hor. 13. 30. Splendida Avis manè exoritur. Hor. 13. 30. Quæ in Capite præcedentis Geminorum manè occidit. Hor. 14. 30. Splendida Aquilæ vesperi occidit Hor. 15. Splendida Piscis australis occultatur. Aegyptijs mare conturbatur. Euctemoni significat.
- 31 5 Hor. 14. Quæ in Capite præcedentis Geminorum mane occidit. Hor. 15. Quæ in sequenti numero Aurigæ manè occidit.
- ariius 1 6 Hor. 15. 30. Quæ in Genu Sagittarij emergit. Hor. 14. Quæ in Capite sequentis Geminorū mane occidit. Hor. 14. 30. Canis vesperi exoritur.
- 2 7 Hor. 15. Splendida Aquilæ vesperi occidit. Dositheo significat.
- 3 8 Hor. 14. Quæ in Capite præcedentis Geminorum manè occidit. Hor. 14. 30. Quæ in Capite sequentis Geminorum mane occidit. Hor. 14. 30. Splendida australis Piscis occultatur. Aegyptijs varius aëris status.
- 4 9 Hor. 13. 30. Fulgida Lyræ vesperi occidit. Aegyptijs significat. Democrito vt plurimum flat Auster.
- 5 10 Hor. 15. Canis vespertino exoritur.
- 6 11 Hor. 15. Quæ in Capite sequentis Geminorum manè occidit. Euctemoni, & Philippo moderata tempestas.
- 7 12 Hor. 14. Quæ in Genu Sagittarij emergit. Hor. 15. Quæ in Capite præcedentis Geminorum matutino occidit. Hipparcho, & Eudoxo hyemat.
- 8 13 Hor. 14. 30. Splendida australis Piscis occultatur. Hor. 15. extrema Fluij vesperi exoritur. Aegyptijs Auster, vel Fauonius. in mari tempestas. Metrodoro, Euctemoni, Philippo, & Callippo Auster.
- 9 14 Quæ in Capite sequentis Geminorum manè occidit
d 2 Hor.

- hor. 15. 30. Fulgens hydræ manè occidit. hor. 15. 30. Canis vespere exoritur. Aegyptijs & Eudoxo ingens cum imbre Auster.
- 10 15 Hor. 15. Aegyptijs & Cæsari multus Auster & validus. significat. Tonitrua in mari cū leni imbre.
- 11 16 Hor. 15. splendida hydræ mane occidit. hor. 15. 30. Quæ in Capite præcedentis Geminorum manè occidit. Eudoxo, & Dositheo Auster cum tempestate. hipparcho ventorum intemperies.
- 12 17 Hor. 13. 30. Splendida Piscis australis occultatur.
- 13 18 Hor. 14. Fulgida Lyræ vesperi occidit. hor. 14. 30. Quæ in Genu Sagittarij emergit.
- 14 19 Hor. 14. 30. Splendida hydræ mane occidit. hipparcho Auster vel Aquilo; hyemat.
- 15 20 Aegyptijs aër hyemalis.
- 16 21 Hor. 14. 30. Splendida hydræ mane occidit. hor. 15. Cor Leonis vesperi exoritur. Hipparcho flat Subsolanus.
- 17 22 Hor. 13. 30. Cor Leonis vesperi exoritur, & Splendida hydræ vesperi exoritur. hor. 13. 30. Canobus vesperi exoritur. hor. 14. Cor Leonis vesperi exoritur. hor. 14. 30. Quæ in Pede dextro Centauri mane occidit. hor. 15. Cor Leonis vesperi exoritur. Cæsari venti ingentes.
- 18 23 Hor. 13. 30. Splendida hydræ mane occidit. Eustemoni, & Philippo tempestas. Metrodoro aëris inconstantia.
- 19 24 Hor. 14. Splendida hydræ vesperi exoritur. Aegyptijs pluit, vel pruina cadit. Cæsari, & Eustemoni tempestas.
- 20 25 Hor. 14. 30. Fulgida Lyræ vesperi occidit. hor. 14. 30. Splendida hydræ vesperi exoritur. hor. 14. Quæ in Genu Sagittarij emergit. Aegyptijs & Callippo tempestas cum imbre. hipparcho flat Aquilo. Eustemoni & Democrito pluit.
- 21 26 Hor. 15. Splendida hydræ vesperi exoritur. Eudoxo

- 20 mediocris tempestas.
- 22 27 Aegyptijs significat.
- 23 28 Hor. 15. Splendida hydræ vesperi exoritur. Aegyptijs pluuiosus dies. Hipparcho significatio.
- 24 29 Callippo & Eudæmoni pluit. Democrito mediocris tempestas.
- 25 30 Hipparcho flat Subsolanus.
Mēchyr.
- 26 1 Metrodoro pluuiæ dies. Dositheo tempestas.
- 27 2 Aegyptijs moderata tempestas.
- 28 3 Aegyptijs Africus vel Auster. Significat.
- 29 4 Hor. 13. 30. Splendida Auis vesperi occidit. hor. 15. Fulgida Lyre vesperi occidit. Hipparcho Auster vel Argestes.
- 30 5
- 31 6 Hor. 13. 30. Cor Leonis matutino occidit. hor. 14. Canobus vesperi exoritur, & quæ in Genu Saggittarij emergit. Eudoxo imber.
- februari. 1 7 Hor. 14. Cor Leonis manè occidit. hor. 13. Cauda Leonis vesperi exoritur.
- 2 8 Hor. 14. 30. Cor Leonis vesperi exoritur. Aegyptijs cum grandine Auster vel Fauonius.
- 3 9 Hor. 15. 30. Cor Leonis matutino occidit. Eudoxo serenus aër ac tranquillus; interdum verò & Fauonius spirat.
- 4 10 Hor. 14. 30. Cauda Leonis vesperi exoritur. Hor. 14. Cauda Leonis vesperi exoritur.
- 5 11 Hor. 15. 30. Cor Leonis matutino occidit. Aegyptijs hyemalis mutatio, vel cum ventorum intemperie copiosus imber. Dositheo tranquillitas. interdum Fauonius flatus.
- 6 12 Hor. 14. Splendida Auis vesperi occidit. hor. 15. 30. Extrema Fluuij occultatur. hor. 15. 30. Fulgida Lyre vesperi occidit. Aegyptijs ventosus aëris status. Cæsari pluuius dies. Democrito Fauonius spirare incipit.
- 7 13 Hor. 13. 30. Cauda Leonis vesperi exoritur. Aegyptijs

- ptijs, ac Eudoxo Veris initium. Fauonius incipit, & interdum tempestas.
- 8 14 Aegyptijs & Eudoxo imbres. Hipparcho, Callippo, & Metrodoro Fauonius flare incipit.
- 9 15 Casari ac Metrodoro Veris initium, & Fauonius surgit.
- 10 16
- 11 17 Aegyptijs, ac Eudoxo Fauonius spirat. Hipparcho Veris principium. Callippo, ac Metrodoro tempestas.
- 12 18 Aegyptijs flat Subfolanus. Hipparcho Aquilo, vel Subfolanus
- 13 19 Hor. 14. Quæ in Pede dextro Centauri mane occidit. hor. 13. 30. communis Fluij & Andromedæ matutino exoritur.
- 14 20
- 15 21 Splendida Avis vesperi occidit. Aegyptijs venti ponunt. Hipparcho Auster spirat. Euctemoni, Philippo, & Dositheo tempestas.
- 16 22 Aegyptijs inconstantes cum largo imbri venti.
- 17 23 Hor. 14. 30. Canobus vespere exoritur.
- 18 24 Aegyptijs Fauonius, vel Auster cum grandine & pluuia.
- 19 25 Hor. 14. 30. Extrema Fluij occultatur. Hor. 15. Communis Equi & Andromedæ mane exoritur. Hipparcho gelidus flat Aquilo.
- 20 26 Aegyptijs ventosus aëris status.
- 21 27
- 22 28 Hipparcho, & Euctemoni Ornithiæ flare incipiunt frigidi. & hirundo aduenit.
- 23 29 Hor. 13. Communis Equi & Andromedæ occultatur. hor. 15. Splendida Avis vesperi occidit. Aegyptijs, Philippo, & Callippo hirundines apparent; ventosus aëris status. Cononi Aquilones flare incipiunt gelidi; Eudoxo adueniente hirundine imbres; atq; Aquilones Ornithiæ dicti per quattriduum spirant.

24 30 Aegyptijs Ornithiæ Aquilonij cum Argeste. Hipparcho Aquilones cum Argeste. Metrodoro hirundo apparet, ac pluit. Democrito varij Halcyonei appellati dies.

Phamenoth.

25 1 Hor. 14. 30. Communis Equi & Andromedæ oritur. Cæsari, ac Dositheo per diem totam hyemat.

26 2 Hor. 15. 30. Communis Equi & Andromedæ occultatur.

27 3 Hor. 15. Splendida Persei matutino exoritur.

28 4 Hor. 14. 30. Communis Equi & Andromedæ occidit.

artius. 1 5 Hor. 14. 30. Communis Equi & Andromedæ emergit. hor. 15. Arcturus vespertino exoritur. Hipparcho Aquilo, vel frigidus spirat Auster.

2 6 Hor. 14. Extrema Fluuij occultatur. Aegyptijs Africus & cum grandine Auster. hipparcho frigidus spirat Aquilo.

3 7 Hor. 15. Communis Equi & Andromedæ vesperi occidit. hor. 15. Splendida Avis vesperi occidit.

4 8 Hor. 14. 30. Arcturus vespere exoritur. Euctemoni frigidus spirat Aquilo.

5 9 Hor. 15. 30. Fulgida Coronæ boreæ vesperi exoritur. Hor. 15. 30. Communis Equi & Andromedæ vesperi occidit. Aegyptijs hyemat. Cæsari, Chelidonij flatus diebus decem spirant.

6 10 Hor. 13. 30. Communis Equi & Andromedæ vesperi occidit. Aegyptijs hyemat. Cæsari Chelidonij flatus.

7 11 Hor. 13. 30. Communis Equi & Andromedæ emergit. hor. 13. 30. Quæ in Pedo dextro Centauri matutino occidit. Aegyptijs turbulentus aëris flatus. Democrito venti frigidi. Ornithiæ diebus nouem.

8 12 Hor. 14. Arcturus vesperi exoritur. Eudoxo hirundo & Miluus apparent, ac pluit. Metrodoro, Euctemoni, & Philippo frigidus Aquilo spirat. Hipparcho Veris principium.

- 9 13 Cauda Leonis manè occidit . Aegyptijs modicè pluit. Metrodoro ac Euctemoni flat Aquilo. Dositheo Miluus aduenit. Hipparcho ingens Auster.
- 10 14 Hor. 15. Fulgida Coronæ boreæ vesperi exoritur. Aegyptijs & Callippo frigidus spirat Aquilo.
- 11 15 Hor. 13. 30. Arcturus matutino exoritur.
- 12 16 Hor. 13. 30. Extrema Fluij occultatur. Callippo Aquilo moderatus spirat.
- 13 17 Hor. 13. 30. Spica vesperi exoritur. hor. 13. 30. Spica vesperi exoritur. Aegyptijs venti dominantur. Euctemoni & Philippo Ornithiæ flare incipiunt, ac Miluus apparet.
- 14 18 Hor. 14. Cauda Leonis matutino occidit. Aegyptijs Fauonius spirat. Euctemoni Aquilo. Dositheo Ornithiæ incipiunt. Hipparcho Aquilo vel Argestes.
- 15 19 Aegyptijs & Euctemoni gelidus flat Aquilo.
- 16 20 Hor. 14. Splendida australis Piscis emergit.
- 17 21 Fulgida Coronæ boreæ vesperi exoritur. hor. 14. Splendida Persei oritur. Callippo flat Aquilo, & Miluus apparet.
- 18 22 Aegyptijs ac Democrito cum frigido flatu tempestas.
- 19 23 Aegyptijs venti frigidi. Vernum Aequinoctium. Hipparcho Aquilo spirat.
- 20 24 Cæsari Miluus apparet, & Aquilo spirat.
- 21 25 Hor. 14. 30. Cauda Leonis matutino occidit. Eudoxo Miluus aduenit, & Aquilo spirat.
- 22 26 Vernum Aequinoctium. hor. 14. Fulgida Coronæ boreæ vesperi exoritur.
- 23 27 Cæsari Aquilo flat. Hipparcho pluuius dies.
- 24 28 Aegyptijs tonitrua; significatio. Philippo, Callippo & Euctemoni pluuia, aut lenis imber. Hipparcho significatio.
- 25 29 Capra matutino exoritur. Aegyptijs, Cononi ac Metoni Aequinoctium. Eudoxo flat Aquilo.
- 26 30 Hor 13. 30. Spica mane occidit. Aegyptijs Argestes

stes spirat; & Callippo imber vel nimbus.

Pharmuthi.

- 27 1 Spica mane occidit. Metoni, Callippo, & Eudoxo imber. Euctemoni, ac Democrito significat.
- 28 2 Hor. 13. 30. Fulgida Coronæ boreæ vesperi exoritur. Hor. 14. 30. Spica mane occidit. Hor. 14. 30. Canobus occultatur. Hor. 15. Cauda Leonis mane occidit. Dositheo, ac Metoni imber.
- 29 3 Hor. 14. Splendida Piscis australis emergit.
- 30 4 Hor. 15. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens vespere exoritur. Aegyptijs & Cononi pluit. Eudoxo imbres triduanæ.
- 31 5 Hor. 15. 30. Spica mane occidit.
- prilis. 1 6 Hor. 13. 30. Quæ in extrema austrina Chele duarum lucens vesperi exoritur.
- 2 7 Hor. 15. Spica manè occidit.
- 3 8 Hor. 14. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens vesperi exoritur. Aegyptijs Fauonius grandinem affert.
- 4 9 Hor. 14. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens vesperi exoritur. Aegyptijs grando & Fauonius.
- 5 10 Hor. 14. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens vesperi exoritur. Hor. 15. Fulgida Lyre vesperi exoritur. Hipparcho Auster ventorumq; procella.
- 6 11 Hor. 13. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lucens vespere exoritur. Hipparcho, & Dositheo significat.
- 7 12 Hor. 15. 30. Cauda Leonis matutino occidit.
- 8 13 Hor. 13. Aegyptijs Auster vel Africus. Eudoxo imber.
- 9 14 Hor. 13. 30. Fulgida Persei mane exoritur. Aegyptijs ventorum intemperies.
- 10 15 Aegyptijs incertus aër cū imbre & inconstans. Euctemoni, ac Philippo ventorum intemperies. Hipparcho pluuiæ.

- 11 16 Eudoxo Fauonius, atq; cū leni imbre intemperies.
- 12 17 Hor 14. 30. Communis Fluuij ac Pedis Orionis occultatur.
- 13 18 Hor. 15. Capra matutino exoritur. hor. 15. Splendida australis Piscis exoritur. Dositheo ac Cæsari pluit.
- 14 19 Hor. 15. Fulgida Lyræ vesperi exoritur. Aegyptiis Leuconotus, tonitrua: molliter pluit.
- 15 20 Hor. 14. Canobus occultatur. Aegyptijs variij ac incerti venti. Eudoxo & Euctemoni cum grandine imbres.
- 16 21 Hor. 15. Communis Fluuij ac Pedis Orionis occultatur. Hor. 15. 30. Fulgens Hyadum occultatur. Metrodoro & Callippo grando. Euctemoni, ac Philippo Fauonius.
- 17 22 Hor. 13. 30. Fulgida Persei vesperi occidit. Aegyptijs & Cononi grando, vel Fauonius. Cæsari ac Eudoxo pluuia.
- 18 23 Hor. 15. Fulgens Hyadum occultatur. Aegyptijs lenis cum vento imber.
- 19 24 Hor. 14. 30. Communis Fluuij ac Pedis Orionis occultatur. hor. 15. Media Cinguli Orionis occultatur.
- 20 25 Aegyptiis Africus vel cum Argeste Auster; atq; varius aëris status.
- 21 26 Hor. 14. Fulgida Persei vesperi occidit. hor. 14. Fulgens Hyadum occultatur. hor. 15. Splendida Avis vesperi exoritur. hor. 15. 30. Quæ in præcedenti numero Orionis occultatur. Hipparcho Auster, & Septentrio frigidus.
- 22 27 Hor. 13. 30. Fulgens Hyadum occultatur. hor. 13. 30. Quæ in extrema austrina Chele duarum lucens matutino occidit. hor. 15. Media Cinguli Orionis occultatur. Aegyptiis & Cæsari tempestas. Eudoxo imber.
- 23 28 Hor. 14. Communis Fluuii ac Pedis Orionis occultatur. hor. 14. 30. Fulgida Lyræ vesperi exoritur.

tur. Aegyptiis Africus vel Auster, seu pluvia.
 24 29 Hor. 14. Quæ in extrema austrina Chele duarum lucens
 matutino occidit. hor. 15. Quæ in præcedenti nu-
 mero Orionis occultatur. Aegyptiis Africus, vel
 cum imbre Auster. Metrodoro & Callippo inter-
 dum grando. Democrito pluit.

25 30 Aegyptijs & Eudoxo rorat, mox pluit.
 Pachon.

26 1 Hor. 14. 30. Fulgida Persei vesperi exoritur. Hor.
 14. 30. Media Cinguli Orionis occultatur. hor.
 14. 30. Media Cinguli Orionis occidit. Aegyptijs
 Argestes vel Fauonius, pluit. Euctemoni & Phi-
 lippo imber vel grando.

27 2 Hor. 14. Capra matutino exoritur. hor. 14. 30. Quæ
 in præcedenti numero Orionis occultatur. Aegy-
 ptijs ventosus dies. Metrodoro & Callippo au-
 strinus.

28 3 Hor. 13. 30. Communis Fluuij ac Pedis Orionis
 occultatur. hor. 13. 30. Antares vesperi exori-
 tur. hor. 15. Canis occultatur. Aegyptijs ven-
 ti. Eudoxo pluvia.

29 4 Hor. 14. Quæ in præcedenti numero Orionis oc-
 cultatur. hor. 14. Media Cinguli Orionis & An-
 tares vesperi exoritur. hor. 14. 30. Aegyptijs
 tranquillitas; seu austrina dies vel pluvia. Cæ-
 sari tempestas.

30 5 Hor. 13. 30. Canobus occultatur. hor. 15. Quæ in
 extrema austrina Chele duarum lucens matuti-
 no occidit. Aegyptijs pluit. Euctemoni ac Phi-
 lippo tranquillum cum leni imbre Cælum.

Maius. 1 6 Hor. 13. 30. Quæ in dextro Pede Centauri vesperi
 exoritur. hor. 15. Fulgida Persei vesperi occidit.
 hor. 15. 30. Quæ in sequenti numero Orionis oc-
 cultatur. Aegyptijs molliter pluit.

2 7 Hor. 14. Fulgida Lyrae vespere oritur. hor. 15. Quæ
 in sequenti numero Orionis occultatur.

3 8 Hor. 15. 30. Quæ in extrema austrina Chele duarum

- lucens mane occidit. Aegyptijs Argestes cum
leni imbre, vel cum tonitruis Auster.
- 4 9 Hor. 14. 30. Capra matutino occidit. hor. 15. Splen-
dida australis Piscis emergit. Aegyptijs molli-
ter pluit. Eudoxo imbres.
- 5 10 Hor. 13. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum
lucens matutino occidit. Dositheo dies pluvia.
- 6 11 Hor. 14. 30. Quæ in sequenti numero Orionis oc-
cultatur. Aegyptijs venti prævalent.
- 7 12 Hor. 13. Capra matutino exoritur. hor. 14. 30.
Canis occultatur. hor. 15. 30. Fulgida Perseæ
vesperi occidit. Aegyptijs venti dominantur.
- 8 13 Aegyptijs Fauonius, Argestes, & pluvia dies. Eu-
doxo & Dositheo pluvia.
- 9 14 Quæ in sequenti numero Orionis occultatur. hor.
14. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lu-
cens mane occidit. Aegyptijs imbres copiosi
cadunt.
- 10 15 Aegyptijs Pluvia. Aestatis initium. Euctemoni
ac Philippo significat.
- 11 16 Hor. 13. 30. Arcturus manè occidit. Hor. 13. 30.
Quæ in sequenti numero Orionis occultatur.
Dositheo pluvia.
- 12 17 Hor. 13. 30. Capra vesperi occidit. Hor. 13. 30. Quæ
in sequenti numero Orionis occultatur. Hor.
14. Quæ in dextro Pede Centauri vesperi exori-
tur. Aegyptijs Fauonius, vel Argestes. Cæsari im-
ber. Metrodoro, Eudoxo, & Hipparcho pluit,
Aestatis principium.
- 13 18 Hor. 13. 30. Antares mane occidit.
- 14 19 Hor. 14. 30. Fulgida Avis vesperi exoritur.
- 15 20 Hor. 15. Quæ in sequenti numero Aurigæ manè ex-
oritur. Aegyptijs Fauonius, vel Africus. Signifi-
catio. Eudoxo & Cononi pluvius dies.
- 16 21 Antares mane occidit. Aegyptijs Eudoxo & Cal-
lippo significat.
- 17 22 Hor. 14. Capra vesperi occidit, hor. 15. Antares
matuti-

- matutino occidit. Cæsari significatio.
- 18 23 Hor. 15. 30. Antares mane occidit. Cæsari significatio.
- 19 24 Aegyptijs Auster vel Subsolanus. Eudoxo dies pluu-
uius. Hipparcho Auster vel Septentrio.
- 20 25 Hor. 13. Quæ in sequenti numero Aurigæ occulta-
tur. hor. 13. Quæ in extrema borea Chele duarum
lucens matutino occidit.
- 21 26 Hor. 14. Arcturus manè occidit. Aegyptijs Arge-
stes vel Fauonius. Dositheo Auster. Cæsari hyc-
mat.
- 22 27 Hor. 15. Splendida Aquilæ vesperi exoritur. hor.
15. 30. Procyon occultatur.
- 23 28 Hor. 14. Quæ in sequenti numero Aurigæ vesperi
occidit.
- 24 29 Hor. 15. 30. Quæ in Genu Sagittarij mane occidit.
Aegyptijs ventosus aëris status. Euctemoni &
Philippo significatio.
- 25 30 Hor. 14. Fulgida Avis vesperi exoritur. Euctemo-
ni, Philippo, & Hipparcho significatio.
Rayni.
- 26 1 Hor. 13. 30. Quæ in dextro numero Aurigæ emer-
git. hor. 15. Quæ in dextro numero Aurigæ ve-
speri occidit. hor. 15. Procyon occultatur. hor.
15. 30. Quæ in extrema borea Chele duarum lu-
cens matutino occidit, Aegyptijs Aquilo vehe-
mentissimus. Callippo & Euctemoni significat.
- 27 2 Hor. 14. 30. Splendida Aquilæ vesperi exoritur.
Aegyptijs significatio. Metrodoro & Callippo
austrina dies & humida.
- 28 3 Hor. 13. 30. Fulgens hyadum emergit. hor. 14. 30.
Procyon occultatur. Aegyptijs ac Democrito
pluuia.
- 29 4 Hipparcho Auster vel Fauonius.
- 30 5 Hor. 14. 30. Quæ in Pede dextro Centauri vesper-
tino exoritur.
- 31 6 Hor. 15. 30. Capra vesperi occidit. hor. 15. 30. Quæ
in

- in sequenti numero Aurigæ vesperi occidit. Cæ-
sari fiat Auster.
- Iunius.** 1 7 Hor. 14. Fulgens hyadum emergit. hor. 14. 30.
Arcturus matutino occidit. Aegyptijs Fauonius.
Eudoxo, & Dositheo austrina dies & humida.
- 2 8 Aegyptijs Argestes spirat, vel Fauonius.
- 3 9 Hor. 14. 30. Quæ in Genu Sagittarij mane occidit.
hor. 15. 30. Splendida hydræ occultatur. Aegy-
ptijs Argestes vel lenis imber. Democrito pluuia.
- 4 10 Hor. 13. 30. Fulgida Avis vesperi exoritur. hor.
13. 30. Quæ in Capite sequentis Geminorum oc-
cultatur. Cæsari pluuus dies.
- 5 11 Hor. 13. 30. Fulgida Aquilæ vesperi exoritur. hor.
15. Quæ in Capite sequentis Geminorum occul-
tatur. Aegyptijs molliter pluit. Cæsari toni-
trua & imbres.
- 6 12 Hor. 13. 30. Quæ in Capite sequentis Geminorum
occultatur. hor. 14. Quæ in Capite præcedentis
Geminorum occultatur. hor. 14. Quæ in Genu
Sagittarij mane occidit.
- 7 13 Hor. 14. 30. Quæ in Capite præcedentis Geminorum
occultatur. hor. 14. 30. Quæ in Capite se-
quentis Geminorum occultatur. hor. 14. 30.
Fulgens hyadum emergit. hor. 15. Quæ in Ca-
pite præcedentis Geminorum occultatur.
- 8 14 Hor. 13. 30. Quæ in Capite sequentis Geminorum
occultatur.
- 9 15 Hor. 13. 30. Quæ in Genu Sagittarij vesperi exori-
tur. hor. 13. 30. Quæ in Genu Sagittarij manè
occidit. hor. 15. Fulgida hydræ occultatur. Ae-
gyptijs Fauonius vel cum tonitruis Argestes.
- 10 16 Fulgida Coronæ boreæ matutino occidit. hor. 15.
Fulgens hyadum emergit.
- 11 17 Aegyptijs per diem totam molliter pluit.
- 12 18 Hor. 14. Quæ in Genu Sagittarij vesperi exoritur.
hor. 15. Arcturus mane occidit.
- 13 19 Aegyptijs Fauonius; vel cum leni imbre Argestes.

- 14 20 Hor. 14. 30. Fulgida hydræ occultatur. hor. 14. 30.
Quæ in Genu Sagittarij vesperi exoritur.
- 15 21 Hor. 13. 30. Fulgēs nyadū emergit. Quæ in præce-
dēti numero Orionis emergit. Aegyptijs rorat.
- 16 22 Hor. 15. 30. Fulgens nyadum emergit.
- 17 23 Aegyptijs æstus. Dositheo significatio.
- 18 24 Hor. 15. Quæ in Genu Sagittarij vesperī exoritur.
Aegyptijs Fauonius, vel cum ingenti calore Au-
ster.
- 19 25 Hor. 14. Quæ in præcedenti numero Orionis emer-
git. hor. 14. 30. Fulgens nyadum occultatur.
Aegyptijs pluit.
- 20 26 Aegyptijs Fauonius, humidus dies, tonitrua.
- 21 27 Hor. 13. 30. Quæ in sequenti numero Orionis emer-
git. hor. 14. Fulgida Coronæ boreæ mane occi-
dit. hor. 14. 30. Quæ in dextro Pede Centauri
occultatur.
- 22 28 Hor. 13. 30. Communis Fluuij & Pedis Orionis e-
mergit. Democrito significat.
- 23 29 Hor. 15. 30. Quæ in Genu Sagittarij vesperi exori-
tur. hipparcho Fauonius flat vel Auster.
- 24 30 Hor. 13. 30. Fulgida hydræ occultatur. hor. 14.
30. Quæ in præcedenti numero Orionis emergit.
hor. 15. 30. Arcturus mane occidit.
Erephy.
- 25 1 Aestiuum Solstitium. hor. 13. 30. Quæ in sequenti
numero Orionis emergit. Aegyptijs fauonius
caloresq; vehementes.
- 26 2 Hor. 15. 30. Fulgida Persei vesperi exoritur.
- 27 3 Fulgida Persei vesperi oritur. Aegyptijs ac Demo-
crito Fauonius spirat.
- 28 4 Callippo ac Dositheo significatio. Democrito Au-
ster & pluiiæ; mox Aquilones prodromi diebus
nouem.
- 29 5 Hor. 14. Communis Fluuij ac Pedis Orionis emer-
git. hor. 15. Quæ in præcedenti numero Orio-
nis emergit. Eudoxo pluit.

- 30 6 Hor. 13. 30. Quæ in Capite præcedentis Geminorum emergit. hor. 14. Media Cinguli Orionis emergit. hor. 14. Quæ in Capite præcedentis Geminorum emergit. Aegyptijs ventus; ærisq; intemperies.
- Julius. 1 7 Hor. 14. 30. Fulgida Coronæ boreæ manè occidit.
- 2 8 Hor. 15. Quæ in Capite præcedentis Geminorum emergit. hor. 15. 30. Communis Equi & Andromedæ vesperi exoritur.
- 3 9 Hor. 13. 30. Quæ in Capite præcedentis Geminorum emergit. Aegyptijs & Cæsari Auster, atq; æstus.
- 4 10 Quæ in sequenti numero Orionis emergit. hor. 15. 30. Cor Leonis occultatur. Argestes ac pluvius dies.
- 5 11 Hor. 14. 30. Media Cinguli Orionis emergit. hor. 15. 30. Quæ in præcedenti numero Orionis emergit. Aegyptijs Fauonius; vel cum tonitruis Argestes. Metrodoro Argestes. Callippo Auster. Hipparcho Auster, vel Fauonius.
- 6 12 Hor. 15. 30. Quæ in Capite sequentis Geminorum emergit hor. 14. 30. Communis Fluuij ac Pedis Orionis emergit. Fauonius, Argestes, atq; æstus.
- 7 13 Hor. 15. Cor Leonis occultatur. Aegyptijs significat.
- 8 14 Quæ in Capite sequentis Geminorum emergit. Metrodoro dies humida & austrina.
- 9 15 Hor. 15. Quæ in sequenti numero Orionis emergit. Aegyptijs Argestes & Fauonius. Eudemoni ac Philippo humidus dies; Prodromiq; incipiunt.
- 10 16 Hor. 14. 30. Cor Leonis occultatur. Aegyptijs significat molestus aër.
- 11 17 Hor. 15. Communis Equi & Andromedæ vesperi exoritur. hor. 15. Media Cinguli Orionis emergit. hor. 15. 30. Quæ in Capite sequentis Geminorum

- 12 18 Hor. 14. Cor Leonis occultatur. Hor. 15. Fulgida
 Coronæ boreæ mane occidit. Hor. 15. Commu-
 nis Fluuij ac Pedis Orionis emergit. Aegyptijs
 Prodromi flant, Metrodoro Fauonius vel Arge-
 stes.
- 13 19 Hor. 13. 30. Procyon emergit. Hipparcho venti
 intemperati.
- 14 20 Aegyptijs æstus. Cæsari flatus ingens. Hipparcho
 Aquilo flare incipit.
- 15 21 Hor. 13. 30. Cor Leonis occultatur.
- 16 22 Hor. 15. 30. Canis emergit. Hor. 14. Procyon emer-
 git. Hor. 14. 30. Extrema Fluuij emergit. Ae-
 gyptijs ventus vehemens, ac dies interdum plu-
 uia. Metrodoro imbres ac si venti ingentes su-
 perne repenteq; euerberantes.
- 17 23 Hor. 15. 30. Media Cinguli Orionis emergit. Ae-
 gyptijs ac Dositheo humidus dies; & calor in-
 gens.
- 18 24 Hor. 14. 30. Procyon emergit. Hor. 15. 30. Com-
 munis Fluuij ac Pedis Orionis emergit. Hip-
 parcho Etesia flare incipiunt:
- 19 25 Aegyptijs Fauonius, Argestes; æstus.
- 20 26 Hor. 14. 30. Communis Equi & Andromedæ vespere
 exoritur. Hor. 15. Procyon emergit. Aegyptijs
 Argestes vel Fauonius.
- 21 27 Hor. 13. 30. Fulgida Aquilæ manè occidit. Hor.
 15. 30. splendida Piscis austrini matutino occi-
 dit. Metrodoro, Euctemoni, ac Philipdo si Ete-
 siæ spirant. Oporæq; principium. Cæsari flant
 Prodromi.
- 22 28 Hor. 14. Canis emergit. Hor. 15. 30. Fulgida Co-
 ronæ boreæ manè occidit. Hor. 15. 30. Procyon
 emergit. Aegyptijs Fauonius per diem totam
 spirat. Philippo molestus aër. flant Prodromi.
- 23 29 Hor. 14. Quæ in dextro Pede Centauri occultatur.
 Aegyptijs Etesia spirare incipiunt. Metrodoro
 f & Cal-

- & Callippo ventosus aëris status. Eudæmoni in mari tempestas.
- 24 30 Eudoxo Etesiaë spirant. Metrodoro & Callippo venti prævalent. Mesori.
- 25 1 Aegyptijs Fauonius, vel Auster. Eudoxo & Cæsari Auster.
- 26 2 Hor. 14. Splendida Aquilæ manè occidit Metrodoro & Callippo. Hor. 15. Fulgida Piscis austrini matutino occidit. Cononi, Democrito, & Hipparcho Auster ac æstus.
- 27 3 Eudæmoni & Dositheo dies austrina, & suffocans, intolerabilisq; calor.
- 28 4 Hor. 14. 30. Fulgida Lyræ manè occidit.
- 29 5 Hor. 14. Communis Equi & Andromedæ vesperi exoritur. Aegyptijs æstus. Eudoxo dies humida & austrina; Oporæq; principium. Dositheo Etesiaë incipiunt.
- 30 6 Hor. 14. Fulgida Aquilæ manè occidit. Aegyptijs Argestes vel Fauonius, & ingens calor. Eudoxo Etesiaë spirant.
- 31 7 Cæsari flat Auster.
- Augustus. 1 8 Hipparcho æstus.
- 2 9 Hor. 14. 30. Fulgida Aquilæ mane occidit. Canis emergit.
- 3 10 Hor. 15. 30. Capra vesperi exoritur; & fulgida Aquilæ matutino occidit. Cæsari significatio. Eudoxo & Dositheo dies humidus.
- 4 11 Hor. 14. Fulgida Persei vesperi exoritur. Extrema Fluij emergit. Eudoxo æstus ingens.
- 5 12 Hor. 13. Splendida Piscis austrini manè occidit. Aegyptijs æstus. Dositheo calor intolerabilis, & mox Etesiaë.
- 6 13 Hor. 13. 30. Communis Equi & Andromedæ vesperi exoritur.
- 7 14 Hor. 14. 30. Fulgida Lyræ manè occidit.
- 8 15 Canis exoritur. Aegyptijs Argestes; atq; magnus suffo-

- suffocansq; æstus.
- 9 16 Aegyptijs Argestes vel Auster: nebulosusq; aër.
- 10 17 Aegyptijs calor vehemens & suffocans.
- 11 18 Hor. 13. Cor Leonis emergit. Aegyptijs tonitrua. Eudoxo maximus ventus. Hipparcho turbulenti flatus.
- 12 19 Autumni initium. ac Splendida austrini Piscis vesperti exoritur. & Cor Leonis emergit: Aegyptiis æstus.
- 13 20 Hor 15. Cor Leonis emergit. Cæsari pluit.
- 14 21 Cæsari calor cum imbre suffocans.
- 15 22 Hor. 13. 30. Cauda Leonis occultatur, & fulgens hydræ emergit.
- 16 23 Hor. 13. 30. Quæ in dextro Pede Centauri occultatur; & Cauda Leonis occultatur. Cæsari 33 peristasis.
- 17 24 Hor. 14. 30. Fulgida hydræ emergit. Eudoxo pluit.
- 18 25 Hor. 15. 30. Cauda Leonis occultatur.
- 19 26 Hor. 13. 30. Fulgida Piscis austrini vespertino exoritur. Aegyptijs Auster, vel Fauonius. Democrito cum imbre & ventis 34 significat.
- 20 27 Hor. 14. Fulgida hydræ emergit. Aegyptijs æstus; & nebulosus dies.
- 21 28 Hor. 14. 30. Fulgida Persei vesperti exoritur.
- 22 29 Fulgida hydræ emergit. Aegyptijs ac Cæsari significat. molestus aër. Eudoxo tonitrua esse consuevere.
- 23 30 Hor. 15. 30. Quæ in sequenti numero Aurigæ vesperti exoritur. Aegyptijs Fauonius vel Argestes.
Dies qui supersunt seu intercalares.
- 24 1 Hor. 15. 30. Fulgida Lyræ matutino occidit. Splendida hydræ emergit. Eudoxo & Metrodoro significat.
- 25 2 Hor. 14. 30. Canobus emergit. Fulgida austrini Piscis vesperti exoritur. Aegyptijs æstus. Eudoxo & Cæsari significat. Hipparcho Auster; & ponunt Etesia.

- 26 3 Hor. 13. 30. Spica occultatur. Hor. 15. 30. Cauda Leonis emergit. Hipparcho ventorum concursus.
- 27 4 Hor. 14. Cauda Leonis emergit. Callippo significat.
- 28 5 Hor. 15. 30. Fulgida Avis manè occidit. Aegyptijs Fauonius, Argestes.

EIVSDEM PTOLEMÆI.

Breue igitur hoc descriptum à nobis, facilitatis gratia, apparitionum compendium, huiusmodi ordinem obtinet. Caterum incongruum non erit, inerrantia in collectis apparitionibus sydera summam recensere; ut si prætermisum aliquod fuerit, facile cognoscere, & si quis error in scribendo contigerit, eum corrigere valeamus. Quin etiam præclarissimorum Virorum regiones, in quibus ipsi hæc apparitiones obseruarunt, subijcere opere præuium erit; ut ⁵⁶ locis, quæ circa eiusdem sunt paralellum, similes ferè, iam præfinitis habitationibus, obseruationes aptemus.

⁵⁷ Stellæ primæ magnitudinis.

Sunt autem stellæ primæ magnitudinis numero quindecim. Capra; Fulgida Lyrae; Arcturus; Cauda Leonis; Fulgens Hyadum; Procyon; Quæ in sequenti Humero Orionis; Spica; Communis Fluuij & Pedis Orionis; Canis; Splendida Piscis
austri-

austrini; Extrema Fluuij; Canobus. Quæ in dextro pede Centauri; Cor leonis.

⁵⁸ Stellæ secundæ magnitudinis.

Reliquæ secundæ magnitudinis. Fulgida Persei;

Quæ in sequenti Humero Aurigæ; Fulgida Auis;

fulgens Coronæ boreæ; quæ in Capite præcedentis

Geminorum; Quæ in Capite sequentis Gemi-

norum; Communis Equi & Andromedæ; Ful-

gida Aquilæ; Quæ in præcedenti Humero O-

riionis; Splendida Hydræ. Quæ in extrema bo-

rea Chele duarum lucens; media Cinguli Orionis;

Quæ in extrema austrina Chele duarum lucens;

Antares; Quæ in Genu Sagittarij. Harum autem

stellarum vnaqueque in quibus paralellis oritur, ac

occidit, ⁵⁹ quatuor in anno facit apparitiones;

quæquæ contingit ⁶⁰ Canobum; & eam, quæ in sum-

mo Pede dextro Centauri est, ex quinque positis

paralellis; in tribus prioribus tantum ortus efficere

& occasus: extremam vero Fluuij splendidam in qua-

tuor tantum primis; reliquas autem stellas vi-

ginti septem in omnibus quinque paralellis. ut

iam ⁶¹ apparitionum omnium numerus esse col-

ligatur 580. harumque significationes notavi, ac

in ordinem retuli secundum Aegyptios, Dosi-

theum, Philippum, Callippum, Euctemonem,

Metonem, Cononem, Metrodorum, Eudo-

xum,

xum, Cæsarem, Democritum, & Hipparchum; horumq; Aegyptij obseruarunt apud nos: Dositheus in Co. Philippus in Peloponesso, Locride & Phocide. Callippus in Hellesponto. Meton & Euctemon Athenis; Cycladibus & in Macedonia, Thraciaq; Conon, ac Metrodorus in Italia, ac Sicilia: Eudoxus in Asia, Sicilia, Italiaq; Hipparchus in Bithinia. Democritus in Macedonia & Thracia. quamobrem potissimum aliquis aptare poterit Aegyptiorum significationes regionibus illis, quæ eodé parallelo subiacent; nimirum vbi maximus dies horarum est quatuordecim. Dosithei vero, ac Philippi significationes, vbi maximus dies horarum est quatuordecim cum semisse. Democriti, Cæsaris & Hipparchi, vbi maximus dies æquinoctialium horarum est quindecim. Callippi demum Euctemonis, Metrodori & Cononis; communiter ab eo parallelo, in quo dies maximus æquinoctialium horarum est quatuordecim cum semisse, ad illum vsq; in quo dici magnitudo ad horas 15. extenditur.

FINIS.

COLVMELLA DE INERRANTIVM
SYDERVM SIGNIFI-
CATIONIBVS.



IANVARIVS.

- 1 Cal. Ian. Dies incertus.
- 3 iij. Non. Ian. Cancer occidit, tempestas varia.
- 4 Prid. Non. Ian. Media hyems, Auster multus, interdum pluuia.
- 5 Non. Ian. Fidis exoritur mane; tempestas varia.
- 8 vi. Id. Ian. Auster, interdum Fauonius.
- 12 Prid. Id. Ian. Incertus status Coeli.
- 13 Idib. Ian. Ventosa tempestas & incertus status.
- 15 xviiij. Cal. Feb. Tempestas incerta.
- 16 xvij. Cal. Feb. Sol in Aquarium transit. Leo mane incipit occidere. Africus, interdum Auster cum pluuia.
- 17 xvi. Cal. Feb. Cancer desinit occidere, hyemat.
- 18 xv. Cal. Feb. Aquarius incipit oriri, ventus Africus tempestatem significat.
- 22 xi. Cal. Feb. Fidicula vespere occidit. dies pluuus.
- 24 ix. Cal. Feb. Ex occasu pristini syderis significat tempestatem; interdum etiam tempestas.
- 27 vi. Cal. Feb. Leonis quæ est in pectore clara stella occidit; nonnunquam significatur hyems bipartita.
- 28 v. Cal. Feb. Auster, aut Africus hyemat, pluuus dies.
- 30 iij. Cal. Feb. Delphinus incipit occidere. Item Fidicula

dicula occidit.

31 Prid. Cal. Feb. Eorum, quæ supra sunt syderum occasus tempestatem facit: interdum tantummodo significat.

FEBRUARIUS.

- 1 Cal. Feb. Fidis incipit occidere. vêtus Eurinus, & interdum Auster cum grandine est.
- 3 iij. Non. Feb. Fidis tota, & Leo medius occidit. Corus aut Septentrio; nonnunquam Fauonius.
- 5 Non. Feb. Mediæ partes Aquarij oriuntur. ventosa tempestat.
- 7 vii. Id. Feb. Calisto sydus occidit. Fauonij spirare incipiunt.
- 8 vi. Id. Feb. Ventosa tempestat.
- 11 iij. Id. Feb. Eurus.
- 13 Idib. Feb. Sagittarius vespere occidit; vehementer hyemat.
- 14 xvi. Cal. Mart. Vespere Crater oritur. Venti mutatio.
- 15 xv. Cal. Mart. Sol in Pisces transitum facit. nonnunquam ventosa tempestat.
- 17 xiiij. Cal. Mart. Fauonius, vel Auster cum grandine & nimbis.
- 18 xii. Cal. Mart. Idem quod supra.
- 20 x. Cal. Mart. Leo desinit occidere. Venti Septentrionales, qui vocantur Ornithiæ per dies triginta esse solent, tum & hirundo aduenit.
- 31 ix. Cal. Mart. Arcturus prima nocte oritur. Frigidus dies Aquilone vel Coro; interdum pluuia.
- 22 viij. Cal. Mart. Sagitta crepusculo incipit oriri. variæ tempestates. Halcyonei dies vocantur. in Atlantico quidem mari summa tranquillitas notata est.

23. vii. Cal. Mart. Ventosa tempestas : hirundo conspicitur.

MARTIVS.

1 Cal. Mart. Africus interdum cum grandine.

2 vi. Non. Mart. Vindemiator apparet, quem Græci $\tau\epsilon\upsilon\upsilon\eta\tau\eta\gamma\epsilon$ dicunt; septentrionales

4 iiij. Non. Mart. Fauonius interdum Auster, hyemat.

7 Non. Mart. Equus manè oritur, flatus Aquilonius.

13 iiij. Id. Mart. Piscis Aquilonius definit oriri: septentrionales venti.

14 Prid. Id. Mart. Argonavis exoritur. Fauonius, aut Auster, interdum Aquilo.

15 Idib. Mart. Nepa incipit occidere, significat tempestatem.

16 xvii. Cal. April. Nepa occidit, hyemat.

17 xvi. Cal. April. Sol in Arietem transitum facit; Fauonius vel Corus.

21 xii. Cal. April. Equus occidit mane, Septentrionales venti.

23 x. Cal. April. Avis incipit exoriri, pluuius dies, interdum ningit.

24 ix, & viij. Cal. April. & Aequinoctium Vernum tempestatem significat.

APRILIS.

1 Cal. April. Nepa occidit mane: tempestatem significat.

5 Non. April. Fauonius, aut Auster cum grandine: nonnunquam hoc idem pridie.

6 viij. Id. April. Vergiliæ vespere celantur; interdum hyemat.

7 vii. Id. April. Austri & Africi. tempestatē significat.

8 vi. Id. April. Idem quod supra.

9 v. Id. April. Idem quod supra.

10 iiij. Id. April. Sole oriente, Libra occidere incipit:

- interdum tempestatem significat.
- 12 Prid. Id. April. Succulæ celantur. hyemat.
- 13 Idib. April. Libra occidit. hyemat.
- 14 xviii. Cal. April. Ventosa tempestatas, & imbres, nec hoc constanter.
- 17 xv. Cal. Mai. Sol in Taurum transitum facit; pluuiam significat.
- 18 xiii. Cal. Mai. Succulæ se vesperi celant; pluuiam significat.
- 21 xi. Cal. Mai. Ver bipartitur. pluit, & nonnunquam grandio.
- 22 x. Cal. Mai. Vergilię cum sole oriuntur. Africus vel Auster, dies humidus.
- 23 ix. Cal. Mai. Prima nocte Fidicula apparet. tempestatem significat.
- 28 iiij. Cal. Mai. Auster ferè cum pluuiam.
- 29 iiij. Cal. Mai. Mane Capra exoritur; austrinus dies, interdum pluuiam.
- 30 Prid. Cal. Mai. Canis se vespere celat. tempestatem significat.

M A I V S.

- 1 Cal. Mai. Hoc triduo sol vnã dicitur tenere particulam.
- 2 vi. Non. Mai. Succula cum sole exoritur. Septentrionales venti.
- 3 v. Non. Mai. Centaurus totus apparet, tempestatem significat.
- 5 iiij. Non. Mai. Idem sydus pluuiam significat.
- 6 Prid. Non. Mai. Nepa medius occidit, tempestatem significat.
- 7 Non. Mai. Vergilię exoriuntur manè: Fauonius.
- 9 vii. Id. Mai. Aestatis initium. Fauonius, aut Corus. interdum etiam pluuiam.
- 10 vi. Id. Mai. Fauonius, aut Corus interdum pluuię.
- 13 iiij. Id. Mai. Fidis manè oritur; significat tempestatem.

- 15 Idib. Mai. Fidis manè exoritur; Auster, aut Euronotus. interdum dies humidus.
- 16 xvii. Cal. Iun. Idem quod supra.
- 17 xvi. Cal. Iun. Euronotus vel Auster cum pluvia.
- 18 xv. Cal. Iun. Idem quod supra.
- 19 xiiij. Cal. Iun. Sol in Geminos introitum facit.
- 21 xii. Cal. Iun. Succulæ exoriuntur, septentrionales venti: nonnunquam Auster cum pluvia.
- 22 xi. Cal. Iun. Arcturus mane occidit; tempestatem significat.
- 23 x. Cal. Iun. Idem quod supra.
- 25 viij. Cal. Iun. Capra manè exoritur, septentrionales venti.
- 26 vii. Cal. Iun. Idem quod supra.
- 27 vi. Cal. Iun. Idem quod supra.

IVNIVS.

- 1 Cal. Iun. Aquila exoritur, tempestat ventosa & interdum pluvia.
- 2 iiij. Non. Iun. Idem quod supra.
- 7 vii. Id. Iun. Arcturus occidit; Fauonius aut Corus.
- 10 iiij. Id. Iun. Delphinus vespere exoritur: Fauonius, interdum rorat:
- 13 Idib. Iun. Calor incipit.
- 19 xiiij. Cal. Iul. Sol introitum in Cancrū facit; tempestatem significat.
- 21 xi. Cal. Iul. Anguifer, qui à Grecis dicitur $\sigma\phi\iota\upsilon\chi\omicron\varsigma$ manè occidit, tempestatem significat.
- 24 viii.
- 25 vii. } Cal. Iul. Solstitium: Fauonius & calor.
- 26 vi.

IULIVS.

- 1 Cal. Iul. Fauonius vel Auster, & calor.
- 4 iiij. Non. Iul. Corona occidit mane.

- 6 Prid. Non. Iul. Cancer medius occidit. Calor.
- 8 viii. Id. Iul. Capricornus medius occidit.
- 9 vii. Id. Iul. Cephæus vespere exoritur. tempestatem significat.
- 10 vi. Id. Iul. Prodromi Hare incipiunt.
- 15 Idib. Iul. Procyon exoritur mane. tempestatem significat.
- 20 xiii. Cal. Aug. Sol. in Leonem transitum facit. Favonius.
- 24 ix. Cal. Aug. Leonis in pectore clara stella exoritur. interdum tempestatem significat.
- 25 viii. Cal. Aug. Aquarius incipit occidere clarè: Favonius vel Auster.
- 26 vii. Cal. Aug. Canicula apparet. Caligo æstuosa.
- 27 vi. Cal. Aug. Aquila exoritur.
- 29 iiij. Cal. Aug. Leonis in pectore clarę stellę exoritur: interdum tempestatem significat.
- 30 iii. Cal. Aug. Aquila occidit. significat tempestatem.

AUGVSTVS.

- 1 Cal. Aug. Etesia.
- 4 Prid. Non. Aug. Leo medius exoritur. tempestatem significat.
- 7 vii. Id. Aug. Aquarius occidit medius: nebulosus æstus.
- 12 Prid. Id. Aug. Fidis occidit mane, & Autumnus incipit.
- 13 Idib. Aug. Delphini occasus tempestatem significat.
- 14 xix. Cal. Sept. Eiusdem syderis matutinus occasus tempestatem significat.
- 20 xiii. Cal. Sept. Sol in Virginē transitum facit. Hoc & sequenti die tempestatem significat. interdum & tonat. Hoc eodem die

Fidis

- Fidis occidit.
- 23 x. Cal. Sept. Ex eodem sydere tempestas plerunq;
oritur, & pluuia.
- 26 vii. Cal. Sept. Vindemiator exoritur manè, & Ar-
cturus incipit occidere; interdum
pluuia.
- 30 iii. Cal. Sept. Hameri Virginis exoriuntur. Etesia
desinunt flare: & interdum hyemat.
- 31 Prid. Cal. Sept. Andromeda vesperi exoritur, interdum
hyemat.

SEPTEMBER.

- 1 Cal. Sept. Calor.
- 2 iiij. Non. Sept. Piscis austrinus desinit occidere. Ca-
lor.
- 5 Non. Sept. Arcturus exoritur. Fauonius vel Co-
rus.
- 7 vii. Id. Sept. Piscis Aquilonius desinit occidere. &
Capra exoritur. tempestatem signi-
ficat.
- 11 iii. Id. Sept. Fauonius aut Africus. media Virgo e-
xoritur.
- 13 Idib. Sept. Ex pristino sydere nonnunquam tem-
pestatem significat.
- 17 xv. Cal. Oct. Arcturus exoritur. Fauonius aut Afri-
cus. interdum Eurus, quem quidem
Vulturum appellant.
- 18 xiiij. Cal. Octob. Spica Virginis exoritur. Fauonius
aut Corus.
- 19 xiiij. Cal. Oct. Sol in Libram transitum facit. Crater
matutino tempore apparet.
- 21 xi. Cal. Oct. Pisces occidunt mane. item Auis occi-
dere incipit. Fauonius, aut Co-
rus: interdum Auster cum imbri-
bus.
- 22 x. Cal. Oct. Argonauis occidit tépestatem signifi-
cat; interdum etiam pluuiam.

- 23 ix. Cal. O&. Centaurus incipit manè oriri; tempe-
statem significat, interdum & pluui-
am.
- 24 viij. }
25 vii. } Cal. O&. Aequinoctium Autumnale. Pluuiam si-
26 vi. } gnificat.
- 27 v. Cal. O&. Hædi exoriuntur. Fauonius: nonnun-
quam Auster cum pluuiâ.
- 28 iiij. Cal. O&. Virgo definit oriri. tempestatem signi-
ficat.

OCTOBER:

- 1 Cal. O&. Interdum tempestatem significat.
- 2 vi. Non. O&. Idem quod supra.
- 4 iiij. Non. O&. Corona incipit exoriri. Significat
tempestatem.
- 6 Prid. Non. O&. Hædi oriuntur vesperè. Avis medius
occidit. Aquilo.
- 8 viij. Id. O&. Coronæ clara stella exoritur.
- 10 vi. Id. O&. Vergiliæ exoriuntur vespere. Fauo-
nius, & interdum Africus cum plu-
uia.
- 13 iii. Id. O&. Corona tota mane exoritur. Auster
hybernus, & nonnunquam pluuiâ.
- 14 Prid. Id. O&. Idem quod supra.
- 15 Idib. O&. Et sequenti triduo. interdum tempe-
statem. nonnunquam rorat.
- 19 xiiij. Cal. Nou. Sol in Scorpionem transitum facit.
- 20 xiii. Cal. Nou. Solis exortu Vergiliæ incipiunt occi-
dere, tempestatem significat.
- 21 xij. Cal. Nou. Idem quod supra.
- 22 xi. Cal. Nou. Tauri Cauda occidit. Auster: inter-
dum pluuiâ.
- 25 viij. Cal. Nou. Centaurus exoriri mane definit. tem-
pestatem significat.
- 26 vii. Cal. Nou. Nepæ frons exoritur. tempestatem si-
gnificat.

- 28 v. Cal. Nou. Vergiliæ occidunt. hyemat cum frigore & gelicidijs.
 29 iiij. Cal. Nou. Arcturus vesperè occidit. Ventosus dies.
 30 iiij. Cal. Nou. Cassiopè incipit occidere. tempestatem significat.
 31 Prid. Cal. Nou. Idem quod supra.

NOVEMBER.

- 1 Cal. Nou. Et postridiæ Caput Tauri occidit. pluuiam significat.
 3 iiij. Non. Nou. Fidicula mane exoritur; hyemat & pluit.
 6 viii. Id. Nou. Idem sydus totum exoritur. Auster vel Fauonius hyemat.
 7 vii. Id. Nou. Stella Clara Scorpionis exoritur. significat tempestatem. hyemat, vel Vulturus interdum rorat.
 8 vi. Id. Nou. Vergiliæ manè occidunt, significat tempestatem. hyemat.
 9 v. Id. Nou. Hyemis initium. Auster, aut Eurus interdum rorat.
 13 Idib. Nou. Dies incertus, sæpius tamen placidus.
 16 xvi. Cal. Dec. Fidis exoritur manè. Auster, interdum Aquilo magnus.
 17 xv. Cal. Dec. Aquilo, interdum Auster cum pluuiâ.
 18 xiiij. Cal. Dec. Sol in Sagittarium transitum facit. Succulæ mane oriuntur. tempestatem significat.
 20 xii. Cal. Dec. Tauri Cornua vesperi occidunt. Aquilo frigidus & pluuiâ.
 21 xi. Cal. Dec. Succula mane occidit. hyemat.
 22 x. Cal. Dec. Canicula occidit solis exortu hyemat.
 30 Prid. Cal. Dec. Totæ Succulæ occidunt. Fauonius aut Auster; interdum pluuiâ.

DECEMBER.

- 1 Cal. Dec. Dies incertus, sæpius tamen placidus.
 6 viij.

- 6 viij Id. Dec. Sagittarius medius occidit, tempestatem significat.
- 7 vii Id. Dec. Aquila mane oritur. Africus, interdum Auster, irrorat.
- 11 iiij Id. Dec. Corus vel Septétrio. interdum Auster cum pluuia.
- 13 Idib. Dec. Scorpio totus mane exoritur. hyemat.
- 17 xvi. Cal. Ian. Sol in Capricornum transitum facit. Brumale Solstitium vt Hipparcho placet. Itaq; tempestatem significat.
- 18 xv. Cal. Ian. Ventorum commutationem significat.
- 23 x. Cal. Ian. Capra occidit manè, tempestatem significat.
- 24 ix. Cal. Ian. Brumale Solstitium sicuti Chaldei obseruant, significat.
- 27 vi. Cal. Ian. Delphinus incipit oriri manè, tempestatem significat.
- 29 iiij. Cal. Ian. Aquila vesperè occidit. hyemat.
- 30 iiij. Cal. Ian. Canicula vespere occidit, tempestatem significat.
- 31 Prid. Cal. Ian. Tempestat ventosa.

FINIS.

PLINIA



PLINIANA ANNI DIVISIO IN
PARTES OCTO.

ATQVE INERRANTIVM SYDERVM PER
EAS SIGNIFICATIONES.



AR D O temporum quadripartita anni
distinctione constat per incrementa lucis;
augetur hæc à Bruma, & æquatur nocti-
Cbus verno Aequinoctio diebus xc. horis
tribus. Deinde supra noctes ad solstitium
diebus xciii. horis xii. vsq; ad Aequino-
ctium Autumni; & tum æquata die pro-
cedit. ex eo ad Brumam diebus lxxxix. horis iij. horæ nunc
in omni accessione æquinoctiales, non vniuscuiusq; diei si-
gnificantur. omnesq; eæ differentia fiunt in octauis parti-
bus signorum. Bruma Capricorni ad viij. Cal. Ianuarij
ferè: Aequinoctium Vernum Arietis. Solstitium Cancræ:
alterumq; Aequinoctium Libræ: qui & ipsi dies raro non
aliquos tempestatum significatus habent. Rursus hi cardines
singulis etiamnum articulis temporum diuiduntur,
per media omnes dierum spatia. Quoniam inter solstiti-
um & Aequinoctium autumnum, Fidiculæ occasus autumnum
inchoat die xlij. ab Aequinoctio eo ad Brumam Vergilia-
rum matutinus occasus hyemem die xliij. Inter Brumam,
& Aequinoctium die xlv flatus Fauonij vernum tempus.
Ab Aequinoctio verno initium æstatis die xlviii. Vergilia-
rum exortus matutinus.

IANVA-

I A N V A R I V S .

Pars Prima Anni.

A Bruma in Fauonium Cæsari nobilia
sydera significant.

- 3 iii. Non. Ian. Matutino Canis occidens. quo die At-
tica & finitimis regionibus, Aquila
vesperi occidere traditur.
- 4 Prid. Non. Ian. Cæsari Delphinus matutino exoritur;
& postero die Fidicula; quo Aegypto
Sagitta vesperi occidit.
- 8 vi. Id. Ian. Eiusdem Delphini vespertino occasu
continui dies hyemant Italiae.
- 17 xvi. Cal. Feb. Sol in Aquarium sentitur transire. idem
quod supra.
- 25 viij. Cal. Feb. Stella regia appellata Tuberoni in pe-
ctore Leonis occidit matutino.

F E B R V A R I V S .

- 4 Prid. Non. Feb. Fidicula vesperi occidit.

Pars Secunda Anni.

- 8 vi. Id. Feb. Fauonius incipit.

A Fauonio in Aequinoctium vernum
Cæsari significat.

- 14 xvi. Cal. Mart. Triduum variè.
- 22 viij. Cal. Mart. Hirundinis visu idem quod supra.
- 23 vii. Cal. Mart. Arcturi exortu vespertino idem quod
supra.

M A R T I V S .

- 5 iij. Non. Mart. Cæsar Cancri exortu id fieri obserua-
uit. Maior pars autorum Vindemia-
toris

- toris emerſu.
- 8 viij. Id. Mart. Aquilonij Piſcis exortu, & poſterò die Orionis, idem quod ſupra. In Attica Miluium apparere obſeruatur.
- 13 Id. Mart. Cæſar ferales ſibi annotauit Scorpio- nis occaſu.
- 18 xv. Cal. April. Italiae Miluum oſtendi.
- 21 xii. Cal. April. Equum occidere matutino.

Pars Tertia Anni.

- 25 viij. Cal. April. Aequinoctium Vernum.

Ab Aequinoctio verno ad Vergiliarum exortum matutinum Cæſari ſignifi- cant.

APRILIS.

- 1 Cal. April.
- 3 iij. Non. April. In Attica Vergiliae vespere occultantur.
- 4 Prid. Non. April. Vergiliae in Bœotia vespere occultantur.
- 5 Non. April. Vergiliae Cæſari, & Caldeis vespere occultantur. Aegypto Orion & Gladius eius incipiunt abſcondi.
- 8 vi. Id. Apr. Cæſari ſignificatur imber Librae occaſu.
- 16 xvi. Cal. Mai. Succulae occidunt vespere. Sydus vehemens, & terra marique turbidum.
- 17 xv. Cal. Mai. Cæſari. continuoque triduo ſignificat.
- 18 xiiij. Cal. Mai. Aegypto.
- 20 xij. Cal. Mai. Aſſyrie.
- 24 viij. Cal. Mai. Cæſari notatur dies.
- 25 vii. Cal. Mai. Aegypto Hædi exoriuntur.
- 26 vi. Cal. Mai. Bœotiae & Atticae Canis vespere occultatur. Fidicula mane oritur.

- 27 v. Cal. Mai. Afsyrię Orion totus abſconditur.
 29 iii. Cal. Mai. Afsyrię Canis abſconditur.

M A I V S .

- 2 vi. Non. Mai. Cęſari Succulę matutino exoriuntur.
 8 viij. Id. Mai. Capella pluuiialis. Aęgypto autem eodem die Canis veſperi occultatur.

Quarta Pars Anni .

- 10 vi. Id. Mai. Vergiliarum exortus .

A Vergiliarum exortu ſignificant Cęſari.

- 11 v. Id. Mai. Arcturi occaſus matutinus :
 13 iiij. Id. Mai. Fidiculę exortus .
 21 xii. Cal. Iun. Capella veſperi occidens. & in Atticę Canis .
 22 xi. Cal. Iun. Cęſari Orionis Gladius occidere incipit .

I V N I V S .

- 3 iiij. Non. Iun. Cęſari & Afsyrię Aquila veſperi exoritur .
 6 viij. Id. Iun. Arcturus matutino occidit .
 8 vi. Id. Iun. Italię Delphinus veſperi exoritur .
 10 iiij. Id. Iun. Idem Syderis aſpectus .
 15 xvii. Cal. Iul. Gladius Orionis exoritur . quod Aęgypto poſt quatrimum .
 21 xi. Cal. Iul. Eiuſdem Orionis Gladius Cęſari occidere incipit .

Quinta Pars Anni .

- 24 viij. Cal. Iul. Longiſſimus dies totius Anni; & nox breuiſſima Solſtitium conficiunt .

A Solſti-

A Solstitio ad Fidiculæ occasum.

26 vi. Cal. Iul. Cæsari Orion exoritur.

IVLIVS.

4 iiij. Non. Iul. Zona Orionis Afsyriæ exoritur. Aegypto verò Procyon matutino æstuosus.

5 iiij. Non. Iul. Chaldeis Corona occidit matutino. Atticæ Orion totus eo die exoritur.

14 Prid. Id. Iul. Aegyptijs Orion definit exoriri.

16 xviiij. Cal. Aug. Aegypto Aquila occidit matutino. Etesiarumq; Prodromi flatus incipiunt.

17 xvi. Cal. Aug. Afsyriæ Procyon exoritur. Dein postridie ferè vbiq; cōfessum inter omnes Sydus indicans, quod Canis ortum vocamus, sole partem primam Leonis ingresso. Hoc fit post Solstitium xxiiij. die. Sentiunt id maria & terræ multæ vero ferè, vt suis locis diximus; neq; est minor ei veneratio, quàm descriptis in Deos stellis: accenditq; solem, & magnam æstus obtinet causam.

23 x. Cal. Aug. Cæsar sentire Italiam Prodromos existimavit. Aquila Atticæ matutino occidit.

30 iiij. Cal. Aug. Regia in pectore Leonis stella matutino Cæsari immergitur.

AVGVSTVS.

6 viij. Id. Aug. Arcturus medius occidit.

Pars Sexta Anni.

11 iiij. Id. Aug. Fidicula occasu suo Autumnum inchoat; vt

at, vt Cæſar adnotat; ſed vt vera ratio id fieri inuenit. vi. Id. eiufdem.

A Fidiculæ occaſu ad Aequinoctium ſignificant.

12 Prid. Id. Aug. Atticæ Equus oriens veſperi. Aegypto & Cæſari Delphinus occidens.

22 xi. Cal. Sept. Cæſari & Aſſyriæ ſtella, quæ Vindemiator appellatur exoriri mane incipit; vindemiæ maturitatem promittens. Eius argumentum erunt acini colore mutati.

27 v. Cal. Sept. Aſſyriæ Sagitta occidit, Eteſiæ deſinunt.

S E P T E M B E R .

5 Non. Sept. Vindemiator Aegypto exoritur. Atticæ Arcturus matutino: & Sagitta occidit mane.

9 v. Id. Sept. Cæſari Capella oritur veſperi.

12 Prid. Id. Sept. Arcturus medius oritur vehementiſſimo ſignificatu terra mariq; per dies quinq; ratio eius hæc traditur. Si Delphino occidente imbres fuerint non futuros per Arcturum: ſignum orientis eius ſyderis ſeruetur hirundinum abitus. nanq; deprehenſe intereunt.

16 xvi. Cal. Oct. Aegypto Spica, quæ tenet Virgo, exoritur matutino, Eteſiæq; deſinunt.

18 xiiij. Cal. Oct. Cæſari hoc idem.

19 xiiij. Cal. Oct. Aſſyriæ ſignificant.

21 xi. Cal. Oct. Cæſari Comiſſura Piſcium occidens ſignificat.

Pars Septima Anni.

24 viii. Cal. Oct. Iſum Aequinoctij ſyduſ ſignificat.

Ab Aequi-

Ab Aequinoctio ad Vergiliarum occasum significant.

- 28 iiij. Cal. Oct. Capella matutino exoriens; quam hodie exoriri consentiunt, quod est raram, Philippus, Callippus, Dositheus, Parmeniscus; Conon, Chriton, Democritus, Eudoxus, Ion.
- 29 iiij. Cal. Oct. Hædi matutino exoriantur iisdem consentientibus.

OCTOBER:

- 2 vi. Non. Oct. Atticæ Corona exoritur mane.
- 3 v. Non. Oct. Heniochus occidit matutino.
- 5 iiij. Non. Oct. Corona Cæsari exoriri incipit; & postridie Hædi vesperi.
- 8 viij. Id. Oct. Cæsari Fulgens in Corona stella oritur.
- 13 iiij. Id. Oct. Vergiliæ vesperi oriuntur.
- 15 Idib. Oct. Corona tota vesperi exoritur.
- 27 vi. Cal. Nou. Succulæ vesperi exoriuntur.
- 31 Prid. Cal. Nou. Cæsari Arcturus occidit, & Succulæ exoriuntur cum sole.

NOVEMBER.

- 2 iiij. Non. Nou. Arcturus occidit vesperi.
- 9 v. Id. Nou. Gladius Orionis occidere incipit.

Pars Octava Anni.

- 11 iiij. Id. Nou. Vergiliæ occidunt. Hyemis initium. Ex occasu huius Syderis de hyeme augurantur, quibus est cura infidandi negotiatoris avaritia. Nubilo occasu pluuiosam hyemem denunciant. statimq; augent Lacernarum prætia. Sereno asperam.

A Ver-

A Vergiliarum occasu ad Brumam, quæ
sydera Cæsari significarent Plinius
non posuit.

DECEMBER.

Pars Prima Anni.

85 viij. Cal. Ian. Solstitium brumale. Democritus ta-
lem futuram hyemem arbitrabatur,
qualis fuerit brumæ dies, & circa
eum terni: item Solstitio æstatem.
Circa Brumam plerisq; bis septem
halcyonum fætura ventorum quiete
mollius Cælum.

FINIS.



ANNOTATA

ANNOTATIONES IN LIBRVM
 P T O L E M A E I.
 DE INERRANTIVM SYDERVM
 SIGNIFICATIONIBVS



NERRANTIVM stellarum)
 Libellum hunc inter Ptolemei
 Commentarios esse recipien-
 dum nemo est qui dubitare
 possit; nam & stylus, & dog-
 matum grauitas, quæ in eo
 docentur, id latissimè pro-
 bant. Confectum tamen ab
 eo scriptumq; post magnæ
 constructionis opus esse reor:
 enimvero eo in loco Cap. 6.
 Lib. 8. de apparitionibus, &

occultationibus Fixarum agens autor nullã de hoc opuscu-
 lo facit mentionem; quin potius ab huiusmodi labore tunc
 sibi esse supersedendum scribit his verbis. Nam cum genus
 huiusmodi prædictionum variũ multiplexq; inueniatur, non
 solum penes regionum diuersitates & Zodiaci declinationes
 penè innumeras; verum etiam penes stellarum multitudinẽ.
 Cumq; præterea in ipsis etiam apparitionibus stellarum in-
 tellectu difficile tum propter cernentes, tum propter aërem
 locorum, inæquale atq; incertum primæ apparitionis atq;
 occultationis tempus fiat: vt à nobis periculo & obserua-

tionum diuersitate compertum est, & ad hæc quoniam pro-
 pter Fixarum Sphære progressum permanere quidem in sin-
 gulis Climatibus coortus locationesq; simul in medio Cæli
 atq; occasus non possunt ijdem cum his, qui modo numero-
 rum demonstrationibus supputarentur: recusauimus impre-
 sentiarum longum huiusmodi atq; inutile negocium: suf-
 ficere putantes, quod vel ex his, quæ in superioribus con-
 scripta sunt, vel ex ipsa Sphæra conscriptione, propinque
 quotidie possent inueniri. Cum autem pulchra hæc de iner-
 rantium stellarum apparitionibus cōtemplatio duas habeat
 partes; quarum prior calculum omnino complectitur decli-
 nationum, ascensionum rectarum, obliquarum, punctorum
 ortus & occasus, atq; solis sub terris, distantia, cum ante il-
 lius ortum, tum post occasum, quam recentiores apparitio-
 nis matutinæ, occultationisq; vespertinæ interuallum vo-
 cant: posterior, apparitionum tempora, & significationes:
 de vtraq; commentarios Ptolemæum ædidisse satis constat.
 nam priorem tractatum eum confecisse, ipsemet testatur in
 hac prælectione, eum modo $\sigma\upsilon\upsilon\tau\ \delta\ \xi\ \nu$ vocans, modo $\delta\ \nu\alpha\gamma\ \xi\ \alpha\ \phi\ \nu$
 in quo differentias causasq; apparitionum tradidisse, item
 coortus, Cæli mediationes & occasus Fixarum primæ & se-
 cundæ magnitudinis, emerisionum occultationūq; interualla
 per singula Climata scribit. posteriorem vero Libellus hic
 continet, cuius lectio potissimum ob tria maxime utilis vi-
 detur; nimirum propter elegantem hanc prælectionem, in
 qua apparitionum natura, & vsus pulcherrimè docetur. Se-
 cundo quia facile hinc colligere possumus, qua methodo sū-
 mus artifex Ptolemæus in venandis apparitionibus vsus
 sit, & quos nam arcus, vt appellant, visionum stellas primæ
 & secundæ magnitudinis requirere censuerit. Tertio ob
 veterum obseruationes, quas recenset; ad perquirendas æ-
 ris mutationes nostro seculo congruētes in similibus stella-
 rū fixarum apparitionibus, dixerim penè cognita necessa-
 rias. sed mirum profectò, Theonem in Cōmentarijs Octauū
 libri Magnæ constructionis, de elegantissimis hisce Ptole-
 mæi Libellis, dum locum illum explicaret, quem attulimus,
 non commemorasse. Hoc etiam nō prætereundum, opuscu-
 lum

lū huiusmodi ad diurnas aëris mutationes indicādas perti-
nere; seu vt verius dixerim cū Ptolemæo, ad mutationū ipsa-
rū diurnas intētionēs ac remissiones: enimvero, vt nos an-
not. 4. in librū de signis Pluuiarū eiusdem Ptolemæi aucto-
ritate ostendimus; stellarum inerrantium apparitiones, or-
tus videlicet apparentes & occasus diurnas aëris mutatio-
nes efficiunt. Inquit autem autor disputationis huius
initio, apparitionum differentias, differentiarumq; causas
in alio opere, quod hunc Libellum præcedit, ab eo fuisse ex-
plicatas, quoniam, vt citato Octaui Magnæ constructio-
nis capite docemur, apparitionum interualla solisq; sub
terris ab horizonte distantiæ; neq; in omnibus neq; in iisdē
stellis vbiq; locorum æquales sunt; triplicemq; habent diffe-
rentiam ob causam triplicem: quod totum his verbis Theon
in Commentarijs eleganter complexus est, ἀλλ' ἵπει inquit,
ἔφησε κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεσθαι τὰς φάσεις διαφοράς, πρῶτα
τὴν μεγέθη τῶν ἀστέρων, καὶ πρῶτα τὰς κατὰ πλάτος αὐτῶν ἀπο-
στάσεις, καὶ περὶ τὰς ἐγκλίσεις τοῦ δισκοῦ μέσων πρὸς τὸν ὀρίζοντα. &
c. quod est vt ego interpretor. Sed quoniam dixit tribus mo-
dis apparitiones differre, & magnitudinis stellarum ratio-
ne, & distantia ipsarum secundum latitudinem respectu, &
ratione declinationum Zodiaci ad horizontem, & c. quan-
doquidem, vt Ptolemæus docet, arcus hic, emerfionum oc-
cultationumq; interuallum maius minus vè fit hisce tribus
de causis. nam stella maior minorem arcum, minor maiorē
requirit, licet æqualiter secundum latitudinem à sole ambo
distent, æqualemq; Zodiacus ad horizontem habeat incli-
nationem, vt idem probat. causaq; manifesta est, quam nos,
cap. 6. 2. Apologia tetigimus; nempe magnitudo stellæ
luxq; subinde maior, quæ in maiore solis lumine cerni po-
test; & ex consequenti, in minore ab horizonte solis ipsius
distantia. Rursus stellæ, quæ magis à sole secundum latitu-
dinem distant, quanquam æqualis sint magnitudinis, Zo-
diacusq; eandem habeat ad horizontem inclinationem mi-
norem arcum hunc exoptulant; quoniam, vt inquit Ptole-
mæus, in eadem solis sub terris distantia, lux, quæ apud ip-
sum Zodiacum solemq; fit, maior est; vnde stella soli pro-

ximior ingentiore solis luce obruta, cerni non poterit, à sole remotior poterit. Demum tametsi stellæ eandem habeant magnitudinem, eandemq; ad solem distantiam, nihilominus quanto maior ad horizontem Zodiaci declinatio fuerit, eo maior solis sub terris distantia, arcusq; prædictus maior esse debet; quæ omnia ab artis principe Ptolemæo citato loco demonstrantur. Verum, ut ad nostra redeamus, hæ sunt apparitionum differentiarumq; causæ, de quibus in alio opere, quod syntaxim appellat, (quasi dixeris parvam constructionem ad magnæ differentiam) vberimè egisse scribit; quod tamen maxima Astrologicæ facultatis iactura amissum esse iniuria temporum credimus.

2 Singulæ stellæ ubiq; simul in medio Cæli.) Dicit ubiq; *πανταχῆ*, quoniam meridianus circulus ubiq; terrarū rectæ sphæræ situm imitatur; quia, ut horizon rectus, ita quilibet etiam meridianus, ut inter ceteros præcept. 16. & 22. Tabularum Directionum tangit Rheinholdus, per polos æquinoctialis circuli describitur, nec est ullus meridianus, quin aliquorum sub æquinoctiali habitantium rectus etiam horizon existat; unde qui Eclipticæ arcus dato æquinoctiali arcui competit in recto horizonte, idem etiam ubiq; terrarum competit ei in circulo meridiano. quoniam autem in declivi seu obliqua sphæra multiplex horum ortuum varietas existit, propterea addit autor, *καὶ συνανατέλλει, καὶ σὺγκοκατὰ δύνει καὶ ἐκάστην τῶν οἰκίσεων.*

3 Adhuc quot partibus.) Duorum circulorum facit autor mentionem scilicet Zodiaci, quem de more, circulum per medium signorum appellat, & Verticalis, qui per solis centrum transit, quem *γραφόμενον μεγίστον κύκλον*, nisi fallor, vocat propter visionis arcum, qui in circulo verticali numeratur, atq; propter apparitionis interuallum, quod in Zodiaco sumitur: quodq; Ptolemæus Cap. 6.8. Magnæ Constructionis, *τὴν τοῦ ἡλίου περιφίρειν, & διατάσσειν ἀπέχοντος ὑπὸ γῆν τοῦ ὀρίζοντος.* & cap. 7. lib. 13. stellarum ἐπὶ τοῦ διαμέσου τῶν ζωδίων κύκλου διατάσσειν πρὸς τὸν ἡλίον videtur appellasse.

4 In proprio quodam) Hoc est opus illud, quod libellum hunc

hunc præcedit; nempe parua Constructio, differentias, differentiarumq; causas explicans apparitionum.

5 Per Syenem) Adeo hoc in loco deprauatum est exēplar, quod ad nostras manus peruenit, vt nulla ratione locorum nomina intelligere potuerimus per quæ Ptolemæus Clima- ta scripta esse inquit; ex capite tamen 6. 2. lib. Magnæ Con- structionis facile fuit ea percēdere: septimus nanq; ibi para- lllus per Syenem scriptus, primi Climatis finis ac secundi initium, & diem maximum habere horarum 13. 30. ponitur, & ab Aequinoctiali distantiam, seu quod in idem redit Po- li elevationem p. 23. 51. quam tamen Rheinoldus in noua parallelorum Tabula ab eo condita, ponit g. 24. 11. ; ob mutatam solis maximam declinationem ipsam parallelorū rationem ad veterum descriptiones non amplius congruere admonens. Noni paralelli, qui secundi Climatis finis ter- tijq; initium est, per Aegyptum inferiorem scripti, vbi dies maximus horarum est 14. ponitur Eleuatio Poli esse p. 30. 22. apud Rheinholdum p. 30. 48. Vndecimi paralelli per Rhodum transeuntis, vbi maximus dies horarum est 14. 30. qui Climatis quarti initium est, eleuatio Poli ponitur esse part. 36. apud Rheinholdum verò part. 36. 30. Tertijdecimi qui Clima quinto dat principium, per Hellepontum scripti, vbi maximus dies horarum est 15. Eleuatio Poli part. 40. 56. apud Rheinhold. 41. 23. Quintidecimi, qui Cli- ma quintum terminat, per medium Pontum scripti, vbi ma- ximus dies horarum est 15. 30. Eleuatio Poli ponitur part. 45. 1. apud Rheinhold. part. 45. 31.

6 Tempora ipsa apparitionum) Vox hæc φάσις, id est ap- paritio, de qua nonnulla infra dicemus, emerfionem com- prehendit hoc loco atq; occultationem; tametsi capite sex- to 8. Almag. φάσις opponatur τῆ κρύψις emerfionem tan- tum dicens, proinde. Ptolemæus de apparitionibus dicturus occultationum quoq; tempora in hoc libello docet; atq; in- fra, quemadmodum & 8. Almag., occultationem vocat occa- sum vespertinum apparentem. cum enim quatuor sint apud græcos autores voces, ἀνατολή, ἄυσις, ἐπιτολή, κρύψις. quod est, ortus, occasus, emerfio, occultatio; proprie cum ortum
dici-

dicimus & occasum veros intelligimus aspectus, cum emer-
sionem & occultationem apparentes; vespertinos occasus
tamen & ortus matutinos: ideoq; hasce configurationes
apparitiones vocamus: de qua re nos plura cap. 4. & 5. p.
lib. Apologiæ, & quinto cap. tertij: quanquam inter ortum
matutinum apparentem & emersionem aliqua differētia est,
vt infra dicemus. Fit autem emersio cum abscessu solis
profert se stella: occultatio cum eiusdem aduentu conspici
desinit. vnde occultatio apparitio verè appellari potest, quia
tunc stella, cum articulus instat occultationis, apparere de-
sinit. Tempora autem apparitionum docemus, cum dies in
quibus fiunt, notamus, dieiq; partes, matutina scilicet an
vespertina apparitio sit indicantes. Rem hanc totam sic do-
ctè & eleganter Plinius complexus est, cap. xxv. lib. 18.

„ Exortus, inquit occasusq; binis modis intelliguntur. Aut
„ enim aduentu solis occultantur stellæ & conspici desinunt,
„ aut eiusdem abscessu proferunt se. Emersum hoc melius,
„ quàm exortum consuetudo dixisset, & illud occultationem
„ potius, quàm occasum. Alio modo quo die incipiunt appa-
„ rere, vel desinunt, oriente sole aut occidente, matutini,
„ vespertiniuè cognominati, prout alterutris eorum mane
„ vel crepusculo contingit.

7 Significationibus) Quid Græcis sit τὸ ἐπισημαίνειν, &
ἐπισημασία, id est significatio, Aristotelis autoritate defi-
nitum à nobis est annot. postrema in libellum de Tranquil-
litate & Serenitate signis. itaq; eodem significatu hoc in
loco vocem hanc Ptolemæum accipere non dubito. cum
enim sydera hisce aspectibus mutationem aliquam altera-
tionemq; in aëre adducant; atq; hanc quidem vel eadem
aspectus die, vel paulo ante, vel paulo post, vt Theophrasti,
Ptolemæi, Theonis, aliorumq; autoritate cap. vij. 2. lib.
Apologiæ demonstrauius. Veteres Græci id totum ἐπιση-
μαίνειν dixere; id est significare; aëris videlicet mox futu-
ram mutationem. Vnde apud Ptolemæum ita cap. 12. se-
„ cundi Apotelesmaton legimus, καταρχομένης ὡς ἐπίπαι τῆς κα-
„ τὰ τὴν ἐπισημασίαν ἐναλλοιώσεως, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἐνίστε δὲ
„ καὶ μετὰ τρεῖς. id est vt verbum verbo reddamus: incipien-
te qui-

se quidem alteratione secundum significationem, ante tres dies; interdum vero post tres: quo loco videmus mutationem alterationemq; à significatione seiungi; quo etiam sensu dixit fortasse Columella. Eorum quæ supra sunt syderum occasus tempestatem facit: interdum tantummodo significat: nimirum quia nulla tempesta secuta est, sed illorum syderum occasu tempestatem tantum significatio, & fortasse leui quadam aëris alteratione tempestatem umbra: vel saltem non eadem aspectus die secuta est, quanquam & sæpissime significatio pro ipsa mutatione sumitur; ex quo & ipse Ptolemæus in hoc libello die decimasexta mensis Mæseri scripsit splendidam austrini Piscis vespertino exortu *ἡλιόθεν ἔρχεται ὁ ἀστὴρ καὶ ἀνέμους*; imbribus scilicet & ventis significare.

8. Nonnulla de apparitionibus ipsis ac de & c.) Duo sibi in disputatione hac agenda proponit Ptolemæus: primo, naturam ordinemq; apparitionum explicare; quo modo scilicet in stellis quæ in Zodiaco sunt fiant apparitiones; quoque modo in australibus, ac borealibus. Secundo usum ipsarum apparitionum docere. quæ duo subtilissimè exequitur, ac omnino se huius disciplinæ principem ostendit.

9. Apparitionem igitur). Apparitio est stellæ apparens ad solem & horizontem accepta prima vel vltima configuratio. Pulchra quidem apparitionis definitio & Ptolemæi ingenio digna; cum quæ & alia definitio paulo infra tradita coniūgenda est: apparitio definitæ simulq; apparentis configurationis manifestatio est. Cōfiguratio loco generis ponitur, reliqua omnia loco differentię: dicitur .n. apparens ad differentiam verarum configurationum. ad solem & horizontem; propter cœli mediaciones, ortus occasusq; meridianos; de quibus latè cap. 4. p. Apologiæ à nobis fuit disputatum. prima, vel vltima; quoniam tunc propriè apparitio inuenta est, cum locus solis definitus est; vt ipse infra subtiliter declarat; quo constituto, quisnam sit primus, quis vltimus ortus; quis primus & vltimus occasus facile tenemus.

10 Sed solis quoq; loca). Loca inquit, non locum; quoniam tum in sole, tum in stella duplicem locum consideramus cum veros ortus & occasus definimus; horizontis videlicet, ac puncti Eclipticæ quocumque stella mergitur, vel emergit; quæ tenere solē necesse est. vnde rectè subdit, in hisce aspectibus solem pariter ac stellam in ipso horizonte reperiri.

11 Iam apparitio dicenda erit) Res maximè notanda; quanquam secundum diuersa solis infra horizontem existentis interualla, stella & ante solis ortum & post illius occasum oriri possit & occidere; ita vt facile à nobis per plures etiam dies cerni possit; attamen nulla harum configurationum nomen meretur apparitionis: propterea quod ad constituendam apparitionem non satis est stellam siue orientem siue occidentem oculis notari, sed locum solis omnino definitum esse oportet; nimirum Eclipticæ punctum, in quo cum ipse extiterit, iam stella dicitur facere apparitionem; qui solis locus, inuento apparitionis occultationisq; interuallo, statim habetur. itaq; non pluribus diebus, sed vna tantum die apparitio absoluetur. atq; hoc est quod eleganter inquit Ptolemæus; apparitionem definiti simulq; apparentis aspectus esse manifestationem: definitus enim in ea est, non stellæ tantum, sed solis quoq; locus; eiusq; ab ipso horizonte, ac puncto quocumque stella exoritur vel occidit distantia.

12 In veris quidem tempora ipsa latent) Obscura verba, quorum tamen hanc arbitror esse sententiam. in veris configurationibus tempora ipsa, apparitionum videlicet, latere; quoniam stellam tunc ob maximum solis lumen cernere non possumus: in apparentibus vero solis loca; quoniam solem sub terris existentem non videmus.

13 Verum primos tum in ortu) Cum iam definitus fuerit solis locus acceptaq; à puncto ortus stellæ distantia, tunc primos, tum in ortu, tum in occasu aspectus, & vltimos habebimus. siquidem hoc est, quod supra numero 9. aiebat Ptolemæus, apparitionem esse primam vel vltimam apparentem configurationem ad solem acceptam & horizontem. nimirum, vt ipse infra declarat; primum & vltimū

stellæ

stellæ ortum, primum & vltimum occasum: q̄ elol, sibnoſto

* In expositis Climatibus.) Hic & superior locus asterisco identidem notatus adeo deprauati sunt, adeo quibusdã insolitis abbreviationũ notis inuolucrisq; obscuro, vt in priore vox vna reliquenda nobis fuerit; in posteriore hoc quid reponendum, diuinare omnino oportuerit. Aloysius tamen Lollinus, quem consulimus, vir græcarũ literarum scientissimus, omnibusq; artibus ornatus, in priore exeso loco legendum esse ἀπαριθμείν scripsit; ita vt sententia sit, omnesq; ipsius partes numerare: in posteriore παραλλήλων. cuius sententiam tanquam maxime probabilem omnino sequendam credimus.

14 Primus apparentium aspectuum ortus. Locum hunc doctos viros expendere maximè cupio. Satis nanq; clarum est Ptolemæum, ortum matutinum apparentem, seu emersionem primum ortum esse appellandum hinc admonere; ortum vespertinum, vltimum ortum: itẽ occasum matutinum, primum occasum: vespertinum occasum, seu dixeris occultationem, occasum vltimum: quas sanè appellationes vetustissimis autoribus fuisse vsitatas Aristoteles cap. 15. octauo libri de Animalium historia testis est locupletissimus; vbi ita scribit, de Thunnis sermonem habens. Capi incipiunt Vergiliarum ab ortu ad Arcturi occasum vltimũ. reliquo tempore quiescunt latentes. quo in loco, his quæ hinc docet Ptolemæus, mirificè consentiens, occasum Arcturi vespertinum vltimum appellat. Oriebantur enim Aristotelis ætate ortu vero matutino Pleiades, vt cap. 5. p. lib. Apologiæ ostendimus, sole g. 19. 37. v. occupante; ortu apparente g. 23. 39. z. tenente; enimvero de hoc aspectu loquitur Philosophus. ortus nanq; earum vespertinus tam verus quàm apparens autumnò fiebat; qua de re non poterant Thunni ab hoc exortu ad occasum Arcturi vltimũ capi: ita enim hyeme non laterent, quod tamen affirmat Aristoteles. Arcturus verò in Athenarum horizonte cum part. 15. o. mergebatur. cuius occultationis interuallum à puncto occasus auferendum, vt locus solis in vespertino occasu habeatur, erat part. 13. 1. quod sublatum ex part. 15. o. ostendit,

ostendit, sole part. 1. 59. ☉. tenente, tunc vespertinum, Arcturi occasum apparentem contigisse, quo tempore ferè hyems occasu Vergiliarum incipiebat. Sole nimirum paulo post ad part. 15. 45. ☉. deiecto, vt verissimè dixerit Aristoteles reliquo tempore, nempe ab occasu Arcturi vltimo, hyeme scilicet Thunnos latere. nam & se condere præaltis gurgitibus hyeme superius admonuit. quamobrem mirum omnino est quo modo Suesfanus Astrologiæ alioqui scientissimus Aristotelis locum explicans asserere potuerit, aspectum hunc in æquinoctio autumnali euenisse: quandoquidem hoc pacto, cum subdat Aristoteles reliquo tempore Thunnos quiescere latentes, sequeretur autumnno quoq; illos latere, cum tamen hyeme tantum se condere ipse scribat. Occasus autem matutinus Arcturi tunc sole 28. 1. Taur. possidente efficiebatur, nempe paulo post Vergiliarum ortum matutinum, quare non potuit nisi occasum Arcturi vespertinum intelligere. Quæ omnia quamquam vero sunt maxime consentanea, valde nihilominus dubium videtur qua ratione matutinus exortus apparens, primus; vespertinus exortus, vltimus dici queat; itidem matutinus occasus, primus; vespertinus occasus, vltimus. enimvero, vt de stellis nunc loquamur, quæ in Zodiaco sunt, de quibus totum id pronunciaffe videtur Ptolemæus; in his, clarum est, si quod generatione & tempore primum dicitur attendamus, occasum vespertinum apparentem reliquos præcedere aspectus: quod fulgentis Hyadum exemplo clarioris doctrinæ gratia est nobis ostendendum. Erat stellæ huius Ptolemæi ætate, qui 140. Annis post Christum Dominum floruit, in Zodiaco longitudo grad. 12. 40. Taur. lat. 5. 10. austrina, declinatio à Ptolemæo inuenta g. 11. 0. borealis, ascens. recta part. 41. 46. diff. ascensionalis ad eleuationem Poli g. 45. part. 11. 13. ascensio obliq. p. 30. 33. descensio ob. p. 52. 59. punctus ortus part. 23. 0. Taur. punctus occasus 9. 53. Taur., emersionis interuallum p. 27. 16. Internallum occultationis part. 13. 39. His positis, claret ortum matutinum apparentem fulgentis Hyadum tunc fuisse cum sol part. 20. 16. ♀. perlustraret; ortum vespertinum,

tinum, cum idem part. 25. 44. Lib. possideret. occasum matutinum, eodem part. 23. 32. ☉. tenente. occasum vespertinum sole p. 26. 14. ♃. occupante : atq; hæc omnia secundum neotericorum dogmata à nobis inuenta definitaq; sunt ; licet solis loca , cum his quæ Ptolemæus in hoc libello tradit de huius stellæ aspectibus, non omnino consentiant ob causam quam infra explicabimus . Itaq; perspicuum est, quemadmodum præcedere stella astronomica consuetudine intelligitur ea, quæ vel ab æquinoctio, vel à prima stella ♃. vel ab alio quopiam principio in consequentia minus distat, quàm altera cui comparatur, ita & asserendū esse vespertinum occasum reliquos aspectus præcedere, mox matutinum ortum sequi, deinde ortum vespertinum, demum matutinū occasum ; quia sol part 26. 14. ♃. tenens, minus distet ab æquinoctio, priusq; locum hunc, mox reliqua alterum post alterum vt posuimus attingat . Quod si principium aliud excogites; hosce aspectus pro stellarum loci varietate principijq; ratione variare, ita vt modo hic, modo ille prior sit, omnibus arbitror esse compertissimum. Eademq; nos urgent difficultates, si harum configurationum ordinem in australibus borealibusq; stellis consideremus ; cum in illis quæ ad Austrū declinant apprensus occasus vespertinus ortum matutinum, apprensus occasus matutinus vespertinum ortum præcedat; in illis, quæ vergunt ad Aquilonem, ortus vespertinus, occasum matutinum ; ortusq; matutinus occasum vespertinum antegrediat ; quemadmodum ex Ptolemæo infra admonebimus. Quid ergo dicemus? sanè nos hæc potius doctis viris consideranda proponimus, quàm aliquid ad has tollendas difficultates habeamus : Fortasse prioritate dignitatis, (quod non semel, natura prius vocauit Aristoteles) Ptolemæus atq; ante illum autores matutinum exortum apparentem, in stellis quæ in Zodiaco collocatæ sunt, vespertinum exortum, matutinum occasum, vespertinum occasum anteuertere existimarunt, ita vt ab eo tanq; à digniore, reliquisq; omnibus, quod pertinet ad stellarum significationes efficaciore, sit inchoandum . Verum neq; hoc tollit difficultatem, nam sic in omnibus stellis ortus ma-

tutinus primus esset aspectus dicendus, cum tamē, vt cetera
 nunc prætermittam, paulo infra Ptolemæus in australibus
 occasum vespertinū præcedere matutinum dicat exortum.
 itaq; vt aliorum studia promoueamus, excitemus ingenia,
 dicere audebimus, hosce aspectus priores & posteriores du-
 plici posse ratione appellari. genere nimirū & specie. enim-
 uero vel genus quærimus, atq; hoc adhuc dupliciter, nimi-
 rum vel aspectum simpliciter priorem quærimus, ita vt in-
 ter omnes vnus stellæ apparitiones & aspectus, quis nā sit
 absolutè prior, primusq; efficiatur inquirimus: vel alio-
 rum aspectuum respectu; quo modo ortum occasui, & è
 contrā indistinctè comparamus: vel speciem tantum per-
 quirimus quo pacto speciem cum specie, vt occasum cum
 occasu, ortum cum ortu conferre oportet; & quis primus
 inter illos fiat inuestigare. Si quæratur primum, id à princi-
 pio, vt arbitror, pendet, à quo nobis proponimus Zodiaci
 loca esse numeranda; quod si Vernum æquinoctium astro-
 logico more esse constituamus; illum aspectum simpliciter
 priorè per se sumptum, non cum alijs comparatum, esse di-
 cemus, qui minus submoto sole ab accepto principio effi-
 citur; atq; hoc tātum modo primos, & ultimos, præcedentes
 & succedentes aspectus hoc in loco appellasse Ptolemæum,
 nequaquam crediderim. Si quæratur secundum & tertium,
 qua potissimum ratione primos & ultimos aspectus autor
 definiuit, illum arbitror primum & præcedentem aspectum
 hoc loco à Ptolemæo appellari, qui cum altero comparatus
 ab eo per signorum successionem minus semicirculo distat:
 cum vltimum, & sequentem, cuius ab altero distantia semi-
 circulum transcendit. quo sensu si verba Ptolemæi accipia-
 mus, iam statim veritas sententiæ illius elucebit. enimuero
 si in fulgente Hyadum aspectus omnes ordine digeramus,
 manifestum erit, quæ à Ptolemæo dicta sunt cum veritate
 consentire. clarioris igitur doctrine gratia hac tabella stellæ
 huius apparitiones legentium oculis contemplandas subij-
 cimus.

Apparitiones Fulgentis Hyadum.
 Occasus Vesp. App. Sole. in p. 26. 14. V.
 Ortus

Ortus	Mat.	App.	Sole in p. 20. 16. II.
Ortus	Vesp.	App.	Sole in p. 25. 44. Ω.
Occasus	Mat.	App.	Sole in p. 23. 32. ☿.

His positis, patet, aspectum simpliciter genere priorem per se sumptum esse occasum vespertinum, quia sol aspectus huius tempore minus à principio videlicet à Verno æquinoctio distat. Rursus perspicuum est aspectum hunc ortu matutino esse priorem; si de generis prioritate secundo modo accepta intelligamus; locus namq; solis in eo minus à principio submotus ab altero loco minus etiam semicirculo distat. nec dicas falsus itaq; Ptolemæus, qui occasum vespertinum vltimum occasum appellavit; quandoquidem prius & posterius secundum speciem subtilissimus vir, cum id protulit, quæsiuit, quo modo luce meridiana clarius est occasum matutinum, primum occasum esse dicendum, occasum vespertinum vltimum: quoniam solis locus in occasu matutino minus semicirculo distat ab altero loco, quem occasus vespertini tempore possidet. è contra vero locorum eiusdem distantia ab occasu vespertino ad occasum matutinum semicirculum transcendit. quod idem in ortu matutino, & vespertino locum habere nemo non videt. quare merito hic vltimus, ille primus ortus à Ptolemæo dictus fuit. Quod si ad tempora vetustiora hos aspectus in stellis, quæ in Zodiaco sunt, expendamus; eundem ordinem illos retinere inueniemus; quandoquidem borei termini Vergiliarum apparitionum ordo Theophrasti ætate, qui annis ferè quingentis ante Ptolemæum floruit, vt ex Apologia eliciamus, ita se habet.

Occasus	Vesp.	App.	Sole in p. 13. 16. V.
Ortus	Mat.	App.	Sole in p. 23. 30. ♂.
Ortus	Vesp.	App.	Sole in p. 22. 28. ♀.
Occasus	Mat.	App.	Sole in p. 15. 45. ♁.

Verum satis fuerit Artis huius studiosis rem indicasse.

15 Cum oriuntur apparent, non cum occidunt.) Cum ordinem aspectuum in stellis, quæ in Zodiaco sunt, Ptolemæus aperuerit, atq; ortum matutinum apparentem, primum esse docuerit, vespertinum ortum, vltimum & c. in presentia

sentia stellarum earundem narrat affectiones quasdam, quæ illis contingunt dum hos aspectus conficiunt, scitu necessarias, ut apparitionum naturam teneamus. Inquit ergo huiusmodi stellas à matutino exortu, quem primum esse dixerat, ad vespertinum vsq; ortum cum oriuntur apparere, non cum occidunt: ratioq; aperta est; oriuntur .n. ante solis exortum, vnde cerni possunt; occidunt vero ante illius occasum; ex quo & splendore ipsius obrutæ penitus celantur. Id totum vero summè esse consentaneum fulgentis Hyadum exemplo facile monstratur. cum enim hæc stella in elevatione Poli 45. Ptolemæi ætate cum part. 23. 0. Taur. horizontem conscenderet; patet, ipsa horizontem attingente orientalem, solem part. 20. 16. dodecatemorij Gemminorum possidentem adhuc sub terris fuisse, itaq; oriens apparebat. Rursus cum occideret cum g. 9. 53. Taur. clarum identidem est, cum ipsa mergebatur, solem fuisse supra terram, ut nulla ratione occidens cerni posset; atq; in hac versabatur affectione, donec vespertinum exortum conficeret. patet enim quod sole ad sequentia translato, nempe ad ☉. Leon. ♄. & ♃. hoc idem ei contingebat.

16 Sed neq; orientes neq; occidentes) Hæc est secunda affectio; ab exortu vespertino huiusmodi stellæ ad occasum matutinum apparent quidem, non tamen cum oriuntur vel occidunt. quod itidem fulgentis Hyadum exemplo fit manifestum. Sole enim part. 25. 44. ♃. possidente stella hæc in ortu existens cum part. 23. 0. Taur. cernebatur; erat enim in ortu vespertino apparente; in occasu cum part. 9. 53 eiusdem dodecatemorij non apparebat. Verum hoc confecto aspectu, cum iam sol Scorpionem possideret, atq; ad sequentia properaret, neq; oriens neq; occidens cerni poterat. nimirum quia oriente stella & occidente sol oppositum ferè in horizonte locum obtinebat; moxq; semper existeret supra terram; ut cum Sagittarium, Capricornum, Aquarium & reliqua dodecatemoria perlustrabat; quamobrem stella, cum ferè tantum medium cælum percurabat, oculis notabatur; oriens vel occidens nequaquam.

17 A vespertino occasu) Tertia affectio explicatur, quæ omnino clara est; à vespertino enim occasu, huiusmodi stellæ, quia iam articulus instat occultationis, ab aduentante sole tectæ, ad matutinum vsq; exortum apparentem latent; videlicet, vsq; ad emersionem: quod cap. v. primi lib. Apologiarum Vergiliarum exemplo nonnulla Hesiodi carmina explicantes planum fecimus. atq; hoc rursus loco fulgentis Hyadum exemplo confirmari potest; quam stellam, clarum est, part. 26. 14. V. à sole confectis, solares radios iam ingressam, donec idem part. 20. 16. Gem. attingeret, latuisse. quod est à vespertino occasu, ad exortum matutinum, vt testatur Ptolemæus.

18 κολοβοσιξοδους dicimus) Nomen aperit secundæ affectionis; nam tertiam dixerat paulo supra vocari occultationem & emersionem; ac stellas, quæ in ea versantur, occultantes sese, ac emergentes appellari; de prima nullum fecit verbum. Inquit ergo huiusmodi stellas, cum apparent quidem, sed neq; orientes, neq; occidentes, dici κολοβοσιξοδους; quæ vox composita ex κολοβος, quod est mutilus, truncatus, mancus, & σιξοδος, quod est iter, via, & transitus; perbellè secundæ affectionis naturam exprimit: cum enim quædam sint stellæ, vt infra ex Ptolemæo admonebimus, quæ exorientes & occidentes totumq; quod supra terram est hemispherium pertranseunt, apparent, quæ νικησιξοδοι vocantur, has quidem perfectum & absolutum iter habere dicendum est, quia semper ab ortu ad occasum cerni possunt, illisq; opponi κολοβοσιξοδους; quoniam è contra hæ mutilum & truncatum iter habere videantur, cum neq; orientes neq; occidentes appareant, sed in medio tantum itinere; quamobrem κολοβοσιξοδους dixeris mutilum ac truncatum iter habentes.

19 Occasum quidem vespertinum) Vide quo modo de prioritate originis, atq; (vt loqui Philosophus solet) generationis, ac temporis, quam & generis prioritatem dicere possumus sermonem habens Ptolemæus, in australibus stellis inquit occasum vespertinum præcedere matutinum exortum; cum alioqui supra exortum matutinum primum esse

esse decreuerit aspectum . enim uero legendum est, ἢ κείν
 ἢ ἰσπερὶ ἀδύοις τηρεῖται προχρονούσα τῆς ἑσπέρης ἀνατολῆς ut ego
 emendauī; non ut perperam legitur in exemplari. ἢ μὲν
 ἢ ἰσπερὶ ἀδύοις τηρεῖται πολύχρονούσα τῆς ἀνατολῆς, quæ ora-
 tio falsa est, & manca, nullusq; ex ea sensus, qui quadret,
 erui potest. Sententia autem huius loci est, in australibus
 borealibusq; à circulo per medium signorum stellis enar-
 ratum ordinem partim varietatem aliquam recipere; par-
 tim obseruari eundem, quod pertinet ad australes; hæc
 stellas in tertia affectione cum Zodiaci stellis conuenire,
 cum occultationem faciant, & emerfionem; quod nequa-
 quam possent efficere, nisi occasus vespertinus tempore ma-
 tutinum exortum anteiret. atq; hinc notabit lector occultationē,
 & emerfionē non solū in Zodiaci stellis locū habe-
 re; verum etiam in illis, quæ positione australes inueniuntur,
 nimirum quia in his quoq; occasus vespertinus ortum præ-
 cedit matutinum. Hoc Syrii seu Caniculæ exemplo clario-
 ris doctrinæ gratiam planum faciemus. erat stellæ huius
 longitudo ætate Ptolemæi p. 17. 40. Gem. lat. 39. 10. au-
 strina, declinat. p. 15. 45. austr. à Ptolemæo inuenta.
 ascensio recta p. 80. 7. differentia ascensionalis in eleuatione
 Poli p. 45. 1. p. 16. 23. ascensio obl. p. 95. 30. descensio
 ob. p. 63. 44. punctus ortus p. 27. 5. ☉. punctus occasus
 p. 18. 0. Taur. emerfionis interuallum à nobis inuentum p.
 12. 47. occultationis interuallum p. 14. 4. quibus positis
 apparentes aspectus ita veniunt disponendi:

Apparitionum ordo in Syrio.

Occasus	Vesp.	Sole in p. 3. 56.	♋.
Ortus	Mat.	Sole in p. 9. 52.	Leon.
Occasus	Mat.	Sole in p. 2. 4.	♋.
Ortus	Vesp.	Sole in p. 14. 18.	♋.

Verum ex his satis constat occasum vespertinum tempore
 esse exortu matutino priorem, cum sol prius Taurum, quàm
 Leonem attingat; ideoq; Syrio & reliquis huius nomencla-
 turæ stellis occultationem competere, & emerfionem, ut
 docet Ptolemæus.

20 Matutinum verò occasum è contra.) In stellis, quæ in Zodiaco sunt, vt supra annot. 14. quisq; videre potest, vespertinus exortus matutinum occasum antegreditur. ex quo & secunda affectio illis conuenit: ab exortu .n. vespertino ad occasum vsq; matutinum cernuntur quidem, sed neq; orientes, neq; occidentes. at in australibus stellis res contrario modo euenit, orientes enim apparent & occidentes, atq; matutinus occasus in illis, vt docet Ptolemæus, tēpore vespertinum exortum præcedit. enimvero, vt in Syrij apparitionibus paulo supra positis videmus, sol prius ad tertiam Sagittarij partem peruenit, quàm ad decimam quintam Capricorni. itaq; australes stellæ cum illis, quæ in Zodiaco sunt, sicuti in tertia affectione consentiunt, ita dissentiunt in secunda, ac penitus aduersantur.

21 Quæ vocantur *νυκτιδιεξοδοι*) Australes stellæ, ob causam superiori annotatione allatam *κολοβοδιεξοδοι*, id est mutilum habentes iter dici nequeunt; quoniam apparent cum oriuntur & cum occidunt, toto eo tempore quod ab occasu matutino est ad exortum vsq; vespertinum: quin etiam & in toto itinere cernuntur; nimirum donec hemispheriū decurrunt vniuersum. itaq; & perfectum, non mutilum iter habentes dici debent, & quod in idem redit, *νυκτιδιεξοδοι*, quod est, noctu iter agentes: quo tempore, vel pueris notum est, perpetuo illas cerni posse. oriuntur .n. vt inquit Ptolemæus, post solis occasum, atq; ante ortum ipsius occubunt. Quod totum Syrij exēplo satis liquet; oriente .n. ipso cū par. 27. 5. ☉ quia part 27. 5. ♄. erant in occasu, sol iam lapsus sub terris in part. 2. 4. ♃. versabatur. item occidente ipso cum part. 18. 0. ♄. quia part. 18. 0. ☉. in horizonte erant orientali, sol part. 2. 4. ♃. tenens nondum conscenderat angulum orientis. atq; in hac eadem Syrium fuisse affectione, donec sol ad vespertini exortus locum peruenisset, videlicet ad part. 14. 18. ♄. omnibus arbitror esse competentissimum.

22 Ex contrario vespertinus exortus) Cum australium stellarum affectiones exposuisset, atq; in quo cum Zodiaci stellis conuenirent, dissentirentq; ostendisset; nunc ad borealium

realium affectiones se confert explicandas; dicens primum has cum Zodiaci stellis in secunda affectione conuenire, cū in ipsis quoq; exortus vespertinus prioritate generis secundo modo accepta matutinū occasum antecedit; vnde & $\lambda\beta\sigma\delta\alpha\iota\epsilon\xi\theta\sigma\iota$ dicuntur, quoniam toto intermedio tempore, quod inter ortum vespertinum & occasum matutinum interiacet, apparent quidem; sed neq; orientes, neq; occidentes; vt mutilum imperfectumq; omnino iter efficere ab ortu ad occasum videantur. quod totum exemplo Arcturi borealis stellæ docere possumus. Arcturi Ptolemæi ætate longitudo erat p. 27. 0. μ . lat. 31. 30. borealis. declinatio 29. 50 borealis à Ptolemæo inuenta. ascensio recta. 192. 9. differentia ascensionalis 34. 57. ad eleuationē Poli p. 45. nempe vbi maximum diem ponit Ptolemæus horarum 15. 30. ascensio obliqua 157. 12. descensio obl. 227. 1. punctus ortus 12. 45. μ . punctus occasus 13. 21. \rightarrow . emersionis interuallum 12. 59. occultationis interuallum 22. 11. quibus ita constitutis, apparitionum ordo ita se habet.

Arcturi apparitiones.

Occasus	Mat.	App.	Sole in p. 5. 32. σ .
Ortus	Mat.	App.	Sole in p. 25. 44. μ .
Occasus	Vesp.	App.	Sole in p. 21. 10. α .
Ortus	Vesp.	App.	Sole in p. 29. 46. ω .

Verum hic satis patet ortum vespertinum præcedere occasum matutinum; cum solis in eo locus, à loco altero minus semicirculo distet: occasumq; matutinum posterius fieri; quia solis in eo locus, à loco quem ortus vespertini tempore tenet, magis distet, quàm semicirculi sit quantitas; vt cuiq; loca solis inter se conferenti est notissimum. semicirculus .n. à puncto p. 5. 32. σ . incipiens terminatur puncto opposito, scilicet p. 5. 32. κ . quem locum p. 29. 46. ω transcendere, vel pueris est clarum. Quod vero toto eo tempore, quod ab ortu vespertino est ad occasum matutinū mutilum iter haberet Arcturi stella, (quod borealium quoq; proprium esse hoc loco inquit Ptolemæus) satis etiam patet. enimvero sole Piscium dodecatemorion perambulante,

lante, iam amplius Arcturus in ortu existens cum g. 12. 45. m. cerni non poterat; quia sol aut nondum lapsus ferè erat, aut oppositum locum perlustrabat, moxq; ultimas Piscium partes obtinens & sequentia signa, oriente Arcturo, omnino erat supra terram. Quod verò eadem hac labente stella cum part. 13. 21. +. sol pisces tenens supra nostrum hemispherium existeret, omnibus (vt reor) est manifestum. itaq; cernebatur quidem Arcturus, sed neq; oriès, neq; occidens, vt inquit Ptolemæus.

23 At matutinus exortus.) Superior tabella Arcturi apparitionum clare ostèdit matutinum exortum apparentem vespertino occasu esse priorem; quandoquidem distantia vtriusq; loci solis semicirculum non equat; transcendit verò si ab occasu vespertino ad matutinum ortum eam metiamur. quamobrem boreales stellæ à Zodiaci stellis in tertia affectione dissentiunt; quin etiam & quod ad hanc rem pertinet ab ipsis australibus: ex quo (vt Ptolemæus animaduertit) emersionem & occultationem non efficiunt. enimuerò nullum sydus, vt sæpius diximus, in quo occasus vespertinus matutinum non antegreditur, occultari propriè potest & emergere; quæ res maxima animaduersione digna est, tanquam vetustioribus fortasse incomperta; cum Hippocrates libello de Aëre Aquis & Locis; Aristotelis 3. Prob. primæ sectionis Arcturo ἐπιτολῆν tribuant, id est emersionem; ortum apparentem matutinum, emersionem indistinctè appellantes; quorum autoritatem nos in Apologia & alibi secuti sumus. Hinc Ptolemæus de borealibus stellis loquens in hoc libello nunquam eas ἐπιτελλειν, aut κρύπτεσθαι, ait, sed tantum ἀνατέλλειν & ἄνείν.

24 Quæ ἐνιαυτοφανείς appellantur.) ἐνιαυτοφανείς id est per annum seu anno toto apparentes dicuntur hæ stellæ, quia non patiuntur occultationem; & in omnibus aspectibus apparent: conueniunt enim aliquo pacto in hac affectione cum australibus, quarum etiam proprium esse annot. 21. dictum est, cum oriuntur, & occidunt, apparere: verum in causa dissentiunt affectionis; illæ .n. ab occasu matutino ad exortum vsq; vespertinum id perpetiuntur, & hac de causa quo-

niam in illis matutinus occasus vespertinum exortum antecedit; boreales vero ab exortu matutino ad occasum vespertinum, & quoniam matutinus exortus vespertinum occasum antegreditur. sole .n. vltimas Virginis partes & Libram tenente oriebatur Arcturus in eleuat. Poli part. 45. cum g. 12. 45. η . quamobrem sol adhuc sub terris versabatur; ideoq; Arcturus oriens apparebat; occidebat vero cum g. 13. 21. \rightarrow . itaq; & post solis occasum; vnde & occumbens cernebatur. Notandum tamen est maximam esse adhuc inter australes borealesq; stellas hac in re differentiam; enimvero australes non solum cum oriuntur & occidunt apparent, sed toto tempore, quod ab exortu est ad occasum; vnde & $\nu\kappa\tau\iota\sigma\iota\epsilon\phi\omicron\sigma\iota$, vt annot. 21. dictum est, vocantur; huiusq; causa est, quoniam sol loca ferè opposita possidet, quemadmodum in occasu matutino vespertinoq; exortu est necesse: ex quo & cum stella superius ac nostrum decurrit hemispherium sol per inferius fertur. Verum in borealibus multo aliter contingit; cum enim affectionem hanc ab exortu matutino ad vespertinum occasum perpetuantur, satis liquet, post illarum ortum non multo post solem exoriri, atq; aliquo tempore ante illarum occasum nondum esse lapsum; itaq; ab ortu ad occasum non perpetuo cernuntur, ideoq; $\nu\kappa\tau\iota\sigma\iota\epsilon\phi\omicron\sigma\iota$ vocari nequeunt.

25 $\alpha\mu\phi\iota\phi\alpha\upsilon\epsilon\iota\varsigma$.) Interpretor ego, utroq; tempore apparentes, nimirum & cum oriuntur & cum occidunt, non tamen perpetuo; .i. in toto itinere, ab ortu videlicet ad occasum, quemadmodum australes.

26 In ipso commentario.) Hæc est Syntaxis; atq; opus illud, quod libellum hunc præcedit, de quo annotat. 1. dictum est.

27 Quæ dicuntur emergere.) Hoc proprium stellarum est, quæ occasum vespertinum ante matutinum exortum efficiunt; quod Zodiaci stellis & australibus conuenit.

28 Quæ vero simpliciter matutinum exortum.) Hoc proprium borealium est; cernuntur .n. orientes & occidentes, sed post ortum atq; ante occasum oculos fallunt; non apparent perpetuo ab ortu ad occasum. vnde ad australium disce

4 § Occasus matut. app. } Primus. } Prioritate speciei;
 } Occasus vespert. app. } Vltimus. } in qua sint autem
 affectione stellæ, dum hos aspectus conficiunt, Ptole-
 mæus nullum verbum.

In stellis Australibus.

1 § Occasus vespert. app. } Primus. } Prioritate generis;
 } Ortus matut. app. } Vltimus. } in quo penitus cū
 primo stellarum Zodiaci membro conueniunt, easdemq;
 perpetiuntur affectiones.

2 § Occasus matut. app. } Primus. } Prioritate generis:
 } Ortus vespert. app. } Vltimus. } atq; in hoc aduer-
 santur tertio membro stellarum Zodiaci. cernuntur enim
 orientes, & occidentes; perpetuoq;, dum nostrum hemi-
 spherium decurrunt, ab ortu ad occasum apparent; vnde
 νυκτιδμεξοδοι appellatur.

In stellis Borealibus.

1 § Ortus vespert. app. } Primus. } Prioritate generis;
 } Occasus matut. app. } Vltimus. } atq; in hoc cū ter-
 tio stellarū Zodiaci mēbro conueniunt, à secundo austra-
 lium dissentiunt; vocanturq; ob id κολοβοδμεξοδοι.

2 § Ortus matut. app. } Primus. } Prioritate generis:
 } Occasus vespert. app. } Vltimus. } atq; in hoc à pri-
 mo membro stellarum Zodiaci; à primoq; identidem au-
 stralium omnino dissident. cum secundo autem australi-
 um aliquatenus consentiunt, aliquo vero pacto discre-
 pant; ex quo neq; occultationem efficiunt, neq; emerfio-
 nem. cernunturq; tantum cum oriuntur & occidunt;
 post ortum atq; ante occasum absconduntur; Vnde non
 νυκτιδμεξοδοι vt australes, sed ενιαυτοφανεis tantum & αμφι-
 φανεis dicuntur.

31 Ambientis aëris significationes.) Hæc est secunda di-
 sputationis huius pars, in qua obseruationum vsum appari-
 tionumq; ipsarum docet elegantissimè Ptolemæus. επισκ-
 μοιαιςq; hoc loco του περιεχοντος, dicere aëris mutationes
 nulli dubium esse potest; quemadmodum & apud eundem

auto-

autorem lib. 2. Quadripart. cap. 13. τὸ ἐπίσημα κινεῖν dicit mutationem aëris, statumq; ipsius ab vno ad alterum lunarem aspectum. ita enim eo loco scriptum inuenitur. nam singularæ (lunæ, scilicet configurationes) vsq; ad proximas significare consueuerunt. Interea tamen hic notare debemus, horas in hoc libello positas, vt initio quoq; disputationis dictum ab eo fuit, Climata ipsa designare. vnde per horas 13. 30. primum Clima intelligendum est, per hor. 14. secundum; per hor. 14. 30. tertium; per hor. 15. quartum; per hor. 15. 30. quintum. propterea si aliquando tantum hor. 13. scriptas inuenimus, vt tertia die Phaothi siue trigesima Septembris videmus, mendum subesse intelligendū est; ac pro hor. 13. reponendum hor 13. 30. quanquam nos græcum secuti exemplar, verba, vt in ipso corrupta erant, transtulimus. Sic cum dicit paulo post die septima Phaothi hor. 13. 30. Spicam emergere, aspectum hunc in primo contigisse Climate scias, atq; in eleuatione Poli partium 23. 51. intelligasq; vt annot. 5. monitum est, his potius horis Climatum horum fines & extremas partes, quàm aut medias, aut primas indicari.

32 Ac sine vlla varietate.) Οὐκ ὡς ἀπαράλλακτος habet græcum exemplar; voxq; & sententia ipsa Ptolemæo vlitata. sic enim diuinus vir in calce libri οὐρανίου Magnæ constructionis. καὶ γὰρ διὰ καὶ τὰς ἀπὸ τῶν φάσεων, ἢ κρήσεων γινόμενας περὶ τὰ κατὰ σημάτια τῶν ἀερίων ἐπίσημασίαις, εἴαν γὰρ ταύταις καὶ μὴ τοῖς τοῦ ζωδιακοῦ τόποις προσάβηται τις τὴν αἰτίαν, ὁρῶμεν σχεδὸν τὸ συνεγχεῖσθαι, καὶ τὸ μὴ τετραγμένον μὲν δὲ τὸ ἀπαράλλακτον συντηρούσας, ὡς τῆς αἰτίας κατὰ τὸ ὅλοσχερῆτερον ἀποτελουμένης, καὶ μὴ οὕτως ὑπὸ αὐτῶν τῶν φάσεων κατὰ τὰς πρώτας φάσεις, ἢ κρήσεις ἀστέρων ἰσχυροποιουμένης, ὡς ὑποτε τῶν καθ' ὅλα διασημάτια λαμβανόμενων πρὸς τὸν ἥλιον σχηματισμῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ μέρους τῆς σελήνης προσνεύσεων. Quod est, vt ego interpretor. Enimvero & significaciones ab emersionibus occultationibusq; circa aëris statum factas (si quis modo in ipsas & non in Zodiaci loca causam referre velit) videmus ferè quod proximum est semper conseruare, non ordinatum & incommutabile; tanquam

93 quam causa ipsa quod vniuersale magis est perficiat, & cōse-
 93 quatur; neq; ita valenter agat in ipsis primis primarū stella-
 93 rum emerfionibus occultationibusq; , quemadmodum in cō-
 93 figurationibus ad solē per vniuersa interualla acceptis, atq;
 93 in particularibus lunæ configurationum tempore inclina-
 93 tionibus. quamobrem & sic Theon in Comentarijs *ὅτε μὲν*
 93 *γὰρ ἰσσημαίνει χειμῶνα ἢ ὄμβρον, ἢ ἄλλοτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέ-*
 93 *ραν τῆς φάσεως, ὅτε δὲ πρῶτον. ὅτε δὲ ὕστερον.* id est inter-
 93 dum quidem significant tempestatem vel pluuiam, aut ali-
 93 ud aliquid eadem apparitionis die futurum, interdum au-
 93 tem prius; interdum verò posterius. quanquam & in eo ab
 ipso Theone dissentio, quod *τοῖς σχηματίσμοις πρὸς τὸν*
ἥλιον, vel syderū inerrantiū ad solē, vel planetarū reliquorum
 trigonos, tetragonos, exagonosq; radios interpretatur,
προσένσεις vero lunæ ad solem configurationes, addens in
 his quoq; ordinatum & incommutabile non obseruari. cum
 Ptolemæi sentētia potius esse videatur, stellarum apparitio-
 nes per se sumptas non tantum habere virium in producen-
 dis significationibus, quantum nanciscuntur, si cum lunari-
 bus consentiant aspectibus, atq; cum eiusdem lunæ ad Au-
 strum seu ad Aquilonem declinationibus; qua de re *σχημα-*
τίσμοις ego lunæ ad solem configurationes interpretor,
προσένσεις vero, eius septentrionales seu meridianas lati-
 93 tudines; ex quo & cap. 12. 2. Apotel. legimus, præterea in
 93 quem ventum latitudine sua inclinet luna in obliquitate
 93 Eclipticæ. nam & hoc est quod hoc loco mox infra subdit,
 non omnem euentus causam in hæc stellarum cōfiguratio-
 nes esse referēdā, sed cēsēdū esse lunā, quia significationes
 ab apparitionum diebus ad dies transfert propriarū cū sole
 cōfigurationū, maximopere ad futuras aëris mutationes
 producendas conferre; nimirum quia tunc causa *ἰσχυροποι-*
ουμένη, id est multo efficacius agens inueniatur, vt citato
 octauī Magnæ constructionis loco affirmabat. Itaq; mirum
 non est si hic admonet autor hæc propterea signification-
 nes vt plurimum esse expectandas, non semper, ita vt sa-
 tis esse videatur, si propinquè apparitiones habeātur, quem-
 admodum ad finem octauī Magnæ constructionis dictū fuit.

33 Quoniam ut plurimum significationes .) Horum verborum sententia in superiori annotatione explicata est; quæ tanquam maximi momenti maximopere etiam venit observanda. si .n. exempli gratia apparitio alicuius stellæ duobus diebus ante vel post nouiluniū ac pleniluniū seu quadraturas fiat, pluuias aut ventos nuncians; significationem hanc mutationemq; in ipsis potius aspectuum diebus plerunq; expectandam esse, videlicet nouilunij, seu plenilunij, & quadraturæ die, admonet diuine autor; memoriaq; repetendum est, significationes aëris innerrantibus stellis annotatas ad quintam temporum differentiam pertinere; ac diei tantum vnius futuram monstrare constitutionem, ut nos Schol. 29. in proœmium Opusculi de Pluuiarum Signis latè ex Ptolemaei mente docuimus. ita enim notatū reliquit cap. 12. secundi libri de Astrorum Iudicijs summus artifex. *αὐτῶν δὲ τούτων τῶν κατὰ μέρος ποιημάτων, εἰ καθ' ἡμέραν ἰπιτάσεις ἢ ἀνεσις ἐπιτελοῦνται, μάλιστα μὲν ὅταν τῶν ἀπλανῶν οἱ λαμπρότεροι, καὶ δραστικώτεροι φάσεις ἐῶας ἢ ἐσπερίας, ἀνατολικὰς ἢ δυτικὰς ποιῶνται πρὸς τὸν ἥλιον.* quod est ut ego interpretor. Huiusmodi autem particularium qualitatum intensiones ac remissiones existunt potissimum quidem, cum innerrantes stellæ splendidiore potentioreq; matutinas aut vespertinas apparitiones orientales seu occidentales erga solem efficiunt; vertunt enim ut plurimum particulares constitutiones in suas ipsarum naturas. Itaq; luna significationes apparitionibus annotatas, siue, ut verius dicamus, significationum effectus ad dies transfert propriarum cum sole configurationum. stellæ vero significationes ipsas ac mutationes, quas lunares configurationes portédunt, ad suas ipsarum transferunt naturas, intendentes illas plurimum ac remittentes. vnde si exēpli gratia nouilunio ob dominium alicuius planetæ imbres nunciāntur, proxima innerrantis syderis cuiusdam apparitio, quod cum ipso planetæ natura consentiat, significationem hanc plurimum augebit; si dissentiat, non parum remittet; quin etiam fortasse in propriā naturā penitus mutabit. Sol nāq; & luna, ut cap. 8. 2. de Astrorum Iudicijs admonemur, qualitates effectus non

operantur, sed vt principes omnium imperium & edictionē penes se habent, autores effectuum & dominationis ius errantibus stellis ac inerrantibus comittunt; ipsarumq; illarū aut vires augent, aut imminuunt. Sed nec illud prætereundum est, ex citatis Ptolemæi verbis satis constare, matutinos vespertinosq; ortus tantum & occasus apparentes in mutationibus aëris præuidendis locum habere; meridianos ortus & occasus, seu matutinas, meridianas, vespertinasq; cœli mediationes nequaquam.

34 Qui propriarum temperamentis naturarum.) Quid errores quinque efficiant in apparitionibus his verbis docet Ptolemæus; atq; vt iam promiserat, diuinè ipsarum apparitionum docet vsum. Qualitates effectuum, vt diximus superiori annot. pendent à dominantibus Planetis, ac stellis inerrantibus; vnde cap. 12. 2. lib. de Astrorum Iudicijs ita scriptum de Planetis inuenimus; itemq; aspectus stellarum errantium; nam de horum natura consequenter mutationis proprietas deprehenditur. Itaq; si Planeta consentit cū stella, cuius apparitio consideratur, eo certior spes est futuri effectus; atq; hoc est quod hoc loco inquit Ptolemæus, quinque errores ad eos producendos effectus cooperari, qui temperamentis respondent propriarum naturarum. si enim plenilunij die Martiæ stella emergat, configurationisq; dominium Mars obtineat, siccitates caloresq; ingentes erunt expectandi: Mars namq; *συνεργει*, vt inquit Ptolemæus. Quod si contrariæ naturæ Planeta dominetur, remitti effectum necesse erit. quanquam plus posse inerrantem stellam censendum est, nisi Planeta sit maxime potens, quoniam diurnas constitutiones efficiunt ipsæ inerrantes, ac moderantur. atq; hic notandum est, cum duo obseruanda in apparitionibus præcipiat autor, & lunares ad solem aspectus, & Planetarum radios; aspectus quidem lunæ nil ad qualitatem ipsam effectus, intensionemq; & remissionem illius operari; sed tantum quod ocys seu tardius effectus producat effectum. Planetarum vero radios effectum ipsum omnino intendere aut remittere; augereque ac minuire.

35 Interdum quidem properare.) Pulcherrimum astrologicae facultatis arcanum; ac dignum quidem, ut ab artis principe promatur. Quotidie observamus quatuor anni tempora plurimum variare, hyememq; interdum asperam, interdum clementem; aliquando maximis perflatam ventis, aliquando ab omni aura silentem; ver pluvium interdum frigidumq;, siccū aliquando & serenū; æstatem, solito calidiorem; autumnum frigidiorē ad nos redire. quæ res, cū sol temporum quatuor causa autorq; eundem semper sitū teneat, eadēq; signa lustret, doctis viris magna fuit occasio dubitandi. Ego, ne longius quàm par sit protrahatur oratio, quid in tribus sectis Græca, Araba, Latina primarij senserint, Alexander, Auerroes, D. Thomas, tantum afferam; alio loco rem totam vberime explicaturus. Alexander Aphrodisiensis 2. Meteoron Com. 14. illam Philosophi sententiam enarrans; vaporosa & sicca exhalatione admixtis, cum in nubem & aquam concreuerint, aliquam semper huius facultatis copiam vna comprehendi necesse esse, & rursus cum pluvia deorsum ferri; idq; semper ordine quodam fieri, quoad ea, quæ hic sunt ordinem possunt participare. ita scribit quæstionē hanc attingēs. Et hoc semper fieri
 ,, secundū quēdā ordinē, ut tamē cōtingere habet ordo in istis
 ,, naturalibus generalib⁹ & corruptibilib⁹: nō enim omnino
 ,, determinatus est, ac intransgressibilis, sicuti diuinis acci-
 ,, dit corporibus, sed secundū totū quidē similis, ut in illis est,
 ,, secundum partes vero non omnino exactus. Hyems enim &
 ,, æstas secundum quamlibet periodum ex necessitate quidem
 ,, erunt, quod autem vel pluviosa sit hyems vel serena, vel ci-
 ,, tius, aut tardius desinat, vel incipiat; non admodum or-
 ,, dinatum est. materia nanq; sicuti alibi declarauimus, hu-
 ,, iusce irregularitatis est causa, quippe quæ huiusmodi exa-
 ,, ctiorē, ac rectum ordinem suscipere nequit. Videturq;
 ,, huiusce sententiæ patronum habere Alexander præcepto-
 ,, rem; qui 2. de ortu & interitu tex. 58. in materia ἀναμάλικον;
 ,, in calce lib. 4. de ortu Animalium in eiusdem ἀόριστον om-
 ,, nem rerum sublunarium inordinationem videtur retulisse;
 ,, præclarum illud proferens axioma βούλεται μὲν οὖν ἡ φύσις

1, τῶν τούτων ἀριθμοῖς ἀριθμῆν τὰς γενέσεις καὶ τὰς τελευτάς.
 2, οὐκ ἀκριβῆς δὲ διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀοριστίαν. Quod est. vult qui-
 3, dem igitur natura hisce numeris generationes corruptio-
 4, nesq; mensurare. at nō potest exactè ob materiæ indefinitio-
 5, nē. quæ secū ipse Cardinalis Cōtarenus cōsiderans illustris
 Aristotelis alumnus primo lib. de Elemētis notatū reliquit,
 multa in hac sublunari plaga contingere à casu & præter
 ordinem naturalium agentium, quæ non possunt verè refer-
 ri ad aliam causam, præter quàm ad privationem & non ens;
 in quo est abyssus illa multitudinis & inordinationis;
 privatio nanq; materiæ annexa incertitudinis, inæqualita-
 tis, indefinitionisq; omnis illius causa est; id verò omnis
 inordinationis. Idcirco admonet vtendum nobis in pluri-
 mis hac causa esse, quam, diuinatores cum ignorent, pu-
 tant se ex cælesti corpore posse adferre omnium effectuum,
 qui hic producuntur, causas & rationes; quam etiam, cum
 posteriores nonnulli Peripatetici in reddendis causis effe-
 ctuum prætermiserint, coacti sunt fateri omnia euenire ex
 necessitate propter cælestes ac superiores causas necessari-
 as; indeq; ait vir hic eruditissimus natam esse Astrologiam
 diuinatricem cæterasq; huiusmodi innanes artes. Auerroes
 licet sydera omnia eiusdem esse speciei crediderit, idq; mor-
 dicus tueri conatus sit; nonnulla tamen cap. 4. primi Me-
 teoron de pluuiarum causis differens scribit, ex quibus non
 est difficile colligere, quatuor temporum varietates ex ipsi-
 us sententia posse aliquando ex cælesti corpore dependere.
 6, ita enim citato loco locutus est. Declarata igitur est ex hoc
 7, sermone causa generationis pluuiæ; & sunt causæ, quæ se
 8, habent loco differentiarum in definitione eius. declarabi-
 9, tur etiam cum hoc quare sua generatio est secundum cir-
 10, culum recte. nam maior pars istorum sequitur à motu so-
 11, lis, quamuis etiam apparet, quod luna habet in hoc intro-
 12, itum paruum, cum diminuitur lumen eius. & ideo multi-
 13, plicantur pluuiæ in illa hora secundum plurimum. id est in
 14, fine mensium. nam propter paucitatem luminis eius acci-
 15, dit aëri etiam in illa hora frigiditas intensior cum hoc,
 16, quod illa frigiditas est conueniens, vt fiant ex ipsa pluuiæ
 & pro-

9) & propter hoc dicitur; quod natura lunæ est frigida & hu-
 9) mida. & simile huic videtur accidere soli, cum est cum ali-
 9) qua stella, seu cum habet certum aspectum ad certam stellam;
 9) id est quod tunc fit quædam habitudo, ex qua causatur
 9) multitudo pluuiarum, & è c. nverso, sicuti dicitur de com-
 9) bustione Veneris & aliarum. Item cap. p. 2. eiusdem ope-
 9) ris de causa falsedinis maris sermonem habens insigniū mu-
 9) tationum, quæ hic eueniunt, causas in cœlestia corpora vi-
 9) detur retulisse. Causæ autem, inquit, remotæ sunt motus
 9) solis in suo circulo obliquo, & motus aliarum stellarum.
 9) nam sicuti hæc sunt causæ vltimæ in termino omnium gene-
 9) rationum & corruptionum (nam vt diximus causa in cor-
 9) ruptione multorū entium est propter remotionē eorū, & pro-
 9) pinquitas eorū est causa in augmentatione, seu generatio-
 9) ne eorū) ita est dispositio in corruptione partium terræ, &
 9) marium & in generatione eorum. D. Thomas Albertum
 Præceptorem secutus, & 2. sent. Dist. xv. & in Comment.
 super libros de Cœlo passim inculcat, sydera omnia tum er-
 rantia tum inerrantia specie differre, & speciales propriaq;
 habere virtutes in hæc inferiora, ab eisq; rerum varieta-
 tem prouenire: vt non calorem tantum, (quem communem
 esse per lumē & motum cælestium corporum effectum, om-
 nes statuunt,) sed frigus etiam & humorem, & siccitatem
 aliaq; huiusmodi stellas efficere posse velit. quamobrem
 præcitato loco in primo scripto Art. 2. argumentum illud
 profligaturus, quo modo (si vbi eadem causa est, idem &
 esse effectus debet, corpora vero cælestia communiter mo-
 tum & lucem habent; ex quo & eundem tantum effectum
 causare omnia posse videntur) fieri nihilominus queat, vt
 infrigidare etiam & exsiccare eorum aliqua valeant; ita re-
 9) spondet. Ad quintum dicendum, quod lux quantum est de
 9) se semper est effectiua caloris, etiam lux lunæ; vnde dicit Phi-
 9) losophus in lib. de Animalibus, quod noctes plenilunij sunt
 9) calidiores: sed præter naturam lucis, quæ communis est
 9) omnibus corporibus cælestibus, quælibet stella habet vir-
 9) tutem determinatam consequentem suam speciem: ratio-
 9) ne cuius lux eius & motus habet vel infrigidare, vel hume-
 stare:

stare: & sic de alijs: sicuti etiam & præter motum commu-
 nem, qui est motus diurnus, quilibet orbis habet motum
 proprium. atq; in eandem sententiam loquitur in 2. scri-
 pro eadem xv. Dist. quæst. vnica Art. p. in resp. ad p. & pri-
 ma parte Summæ q. 70. Art. p. in resp. ad 2. Proinde libro
 secundo de Cælo lectione xvi. Auerroem reprehendens, qui
 astra eiusdem esse speciei assererat, præter alias rationes
 hæc eandem affert, ita scribens. Dicit autem Auerroes in suo
 comētario quod omnes stelle sunt eiusdem naturæ in specie;
 quod quidem manifeste est falsum; primo quidem quia si
 essent eiusdem speciei, haberent easdem specie operationes,
 & eosdem effectus, sicut patet in omnibus rebus naturali-
 bus eiusdem speciei. atq; hanc eandem opinionem Scotus,
 cæteri; postea omnes secuti sunt in scholastica disciplina
 illustres, qui ex horum fontibus hortulos suos irrigauere.
 omnibus 2. sentent. vnanimiter asserentibus, quarta die De-
 um opt. max. dum orbem conderet, speciales syderibus vir-
 tutes indidisse, quibus tam multa variaq; in eo producan-
 tur. Sequitur autem ex his solem non esse solum quatuor
 anni temporum, varietatisq; eorum autorem, ac modera-
 torem, verum pro vario reliquorum syderum influxu & af-
 flatu annum variare; quod quidem D. Thomas animaduer-
 tens, ita in secundo scripto Dist. xv. 2. sentent. quæst. vni-
 ca, Art. p. in resp. ad 3. de causis varietatis quatuor anni tē-
 porum statuit. Ad tertium (ait) dicendum, quod licet so-
 lis proprium sit distinguere diem à nocte, annos tamen &
 quatuor anni tempora, quantum ad esse eorum & quantum
 ad eorum dispositionem, est etiam aliorum luminarium.
 Nam si solus sol esset, omni anno ver & æstas, & alia tempora
 essent eiusdem dispositionis in calore & frigore. accidit
 autem in eis varietas propter alia luminaria. Quod idem p.
 parte Summæ q. 70. Art. 2. in resp. ad 3. his verbis confir-
 mauit. Sed speciales distinctiones dierum & temporum,
 secundum quod dies est calidior die, & tempus tempore,
 & annus anno, fiunt secundum speciales motus stellarum,
 qui possunt intelligi quarta die incepisse. Verum satis mo-
 do: nos enim impresentiarum tanq; Sceptici hac in re assen-
 sum su-

sum suspendimus, alio loco dicturi, quæ nam fuerit de hac obscurissima questione mens præceptoris; & vtrum supposita luminis tantum, ac motus in astris communi proprietate, varietas tamen ex ipsis effectuum possit emanare, quæ sensuum fide quotidie experitur: de qua re nonnulla etiam schol. 22. in præmium opusculi de pluuiarum signis tetigimus. enimvero, vt Ptolemæus p. lib. Quadripartiti cap. de Planetarum viribus inquit; quinque errorum vires de obseruatione configurationum, quos cum sole & luna efficiunt, inuentæ sunt: cum hos quidem vno modo, illos vero alio, lumina ipsa aspicientes, secundum magis & minus ambientis aëris statum mutare videamus. quamobrem cum frequenti, & diuturna experientia animaduersum sit, ex aliqua Saturni cum sole, aut luna configuratione aërem ad frigiditatem, ex aspectu Iouis ad calorem, ex Veneris radijs, aut Martis ad pluuias, & siccitatem permutari, veteres Astrologi atque inter illos magnus Astrologiæ pater Ptolemæus vires similes singulis impartiuere. quam profectò experientiam si negare volumus, artium omnium scientiarumque principium ortumque tollere cogimur, ac labefactare. Hac igitur fretus diuinus artifex, vt vnde digressa est eo redeat oratio, inquit hoc loco quatuor anni tempora interdum quidem properare, interdum vero remorari ob Syzygiarum solis & lunæ interualla & qualitates, quæ ob Planetarum configurationes intenduntur plurimum & remittuntur. quam sententiam cap. 10. secundi Quadripartitæ tractationis sic expressit, de præuidendis quatuor anni temporum

temperamentis agens. Sed conuenientius mihi ac naturalius videtur ad annuas inspectiones quatuor principia constituere, obseruatis proximè præcedentibus Syzygijs solis & lunæ cū interlunij tum plenilunij, atque imprimis rursus defectiuis. atque ita de ♃ principio iudicium facere de statu veris. De æstate à ☉. de autumno à ♁. de hyeme à ♆.

¶. Nam ipse sol quidem vniuersales temporum constitutiones & modos facit, vnde & penitus imperiti Mathematici futura prænoscent. Sed & proprietates signorum ad significationes ventorum & generalium naturarum assumendæ.

Tem-

Temporalium autem mutationū incrementa & diminutio-
 nes indicabunt vniuersaliter quidem vicinæ prædictis pun-
 ctis Syzygiæ & erga has stellarum errantium configuratio-
 nes. Et cap. 12. infra. Vna est ratio generatis respectu qua-
 drantum signiferi qua, vt diximus, obseruanda sunt proxime
 antecedentia æquinoctiales, ac tropicas significationes in-
 terlunia, ac plenilunia, horumq; vtrorumlibet in vnoquoq;
 proposito Climate cardines, tanquam genituræ tempore,
 constituendi, tum cognoscendæ dominantrices stellæ cum
 interluniorum, tum pleniluniorū loci, & sequentium hunc
 cardinum, sicut supra in deliquiorum doctrina exposuimus,
 atq; ita vniuersalia de proprietate quadrantum exquirere;
 sed intentiones & remissiones de dominantium stellarum
 natura, cuiusq; modi, ac constitutionis effectum illæ ha-
 bent perdiscere oportet. Hæc ille, ex quo loco facile col-
 ligimus Ptolemæum huius quoq; opusculi fuisse autorem,
 cum vtrobiq; eadem eodem ingenij acumine doceantur.
 Erit igitur secundum Ptolemæi dogmata proximè præce-
 dens cardinalia puncta nouilunium, seu plenilunium con-
 siderandum, atq; ex alterius horum distantia, planetarumq;
 dominio de sequentis temporis statu decernendum; quod
 ad secundam, ex temporum sex differentijs, quas ex eodem
 Ptolemæo Schol. 29. in proximum de Pluuiarum signis re-
 censuimus, pertinere, nemo non videt. Sed non leuis oritur
 dubitatio, quo videlicet pacto veritatē habeat quod inquit
 autor, de celeritate tarditateq; temporum anni ex lunari-
 bus hisce ad solem aspectibus esse iudicandū: cum enim non
 possit maior esse quàm dierum 13. vel 14. à cardinalibus
 punctis nouilunij distantia, vel plenilunij, non videtur ci-
 tius posse incipere futuri temporis temperamentum: tardi-
 us autem initium facere non poterit, cum Ptolemæus proxi-
 mè præcedentem semper obseruandam præcipiat configu-
 rationem. atqui non semel obseruatum fuit multo ante,
 aut post, ipsas tempestates temperationis initium interdum
 sumere. Respondeo duo esse in Ptolemæi verbis conside-
 randa & τὰς ἀποστάσεις Syzygiarum, & τὰς ἀποστάσεις. distan-
 tiam nanq; nouilunia, seu plenilunia à Zodiaci parte, in quâ
 cadunt

cadunt, nanciscuntur; quam, certū est, dierum circiter quatuordecim spatio maiorem esse non posse; ita vt distantia huius ratione tempora ipsa totidem diebus non pluribus anticipare queant: qualitates verò à dominantibus planetis recipiunt, quorum ratione, tempus vnum alterius naturam, ac temperationem facile induit, propriamq; amittit; vt idcirco tempore multo longiore properare, aut remorari valeat. etenim proximè præcedat exempli gratia æquinoctium vernum nouilunium, cuius dominium Mars & Iupiter habeant; ver calidum erit & siccum, vnde transibit in æstatis temperamentum, atq; æstas propterea ipsa multo ante solstitium incipiet: declinante enim vere iam exactam æstatis temperiem vigere necessum erit. Rursus æstiuum solstitium diebus quatuordecim plenilunium anticipet; dominatrixq; stella sit Saturnus. clarū est; quam distantia ratione diebus 14. ante solstitium temperamentum æstatis initium facere deberet, fore nihilominus, vt diutissimè incipiat ob Saturni dominium, qui frigidiorē reddet æstatem: subindeq; multo tardior erit æstus. quamobrem non distantia tantum lunarium aspectuum, sed qualitates præsertim ipsæ attendendæ sunt, quarum ratione Ptolemæi sententia veritatem maximè habet.

36 Vel ob aliquam regionis proprietatem.) sententia maxima digna animaduersione. regionis enim proprietas plurimum intendere potest, aut remittere, quin etiam & fortasse impedire apparitionis, quæ in ea fit, significationē. De locorum autem proprietate sic Ptolemæus cap. 3. lib. secundi Quadrip. Vt enim in prædictis constitutionibus aëris, & ijs quos generaliter calidos, frigidos, temperatos esse perhibuimus, certorum quædam sunt proprietates locorum ac regionum, vbi illa generalia intenduntur remittuntur ve, vel ob positus sui naturam, vel altitudinem, vel humilitatem, & c. de qua sane regionum proprietate mirè Hippocrates libello de Aere, Aquis, & Locis differuit. Sit igitur humilis regio, à ventisq; tecta exempli gratia orientalibus; etsi apparitio subsolanum vehementem promittat, ventum hunc tamen plerunq; non sentiet.

37 Proximorum solis ac lunæ .) Omnia quæ hic docentur maximi momenti sunt, totumq; vsum obseruationum, apparitionumq; complectuntur. quæ commode quinque posse capitibus explicari credimus. Primum apparitiones ipsas stellarum inerrantium ad propositum Clima cõstituerè oportet. Secundo animaduertere, quæ apparitiones proximæ sint diebus lunariũ aspectuum, sed tetragoni radij potissimum, coitus, & plenilunij, maximeq; diebus, qui proximè nouilunia & plenilunia antecedunt. inquit enim diuinus viri, καὶ τὰς τῶν ὀνόματων μάλιστα καὶ πανσέληνον. Tertio, Planetarũ configurationes & dominia in ipsos aspectus animaduertenda sunt, futurę enim significationis qualitatem ostendunt. Quarto apparitionum diebus sol in duodecim signa transitus obseruandi. Quinto peculiaris natura regionis & proprietates consideranda.

38 Veneris quidem stella .) Aut locus hic omnino corruptus est, aut Ptolemæus sibi ipsi contrarius. nam lib. primo Quadripart. cap. de Planetarum viribus, ita de Venere idem autor scribit. stella Veneris eosdẽ habet effectus, quod quidem ad temperationem attinet, quos stella Iouis. sed ratio est diuersa: nam quod vicina est soli, nonnihil calidifica est, sed multo vehementius humectat, quemadmodũ & luna, propterea quod ingenti luce prædita attrahit exhalationem humidã è proximis terræ locis. itaq; Veneris stella, contra quàm hic adstruitur, humiditas, non calidas constitutiones in aëre producet. vnde & pluuiarum mater passim Venus ab Astrologis vocatur.

39 Iouis humiditas .) Et de Iouis stella eadem est in Ptolemæi dictis contrarietas. enimvero sic citato loco de Ioue decernitur. stella Iouis temperatę naturę est. Media enim fertur inter frigidificã Saturni & æstuosam Martis. Calefacit autẽ & humectat, sed quia calefaciendi vis præcellit, ideo fecundi ab ea venti excitantur. Quamobrem Iupiter non humidę constitutionis, vt hic sibi ipsi contrarius asserit Ptolemæus, sed calidę erit omnino autor.

40 Mercurij demum humiditas ac ventosas .) Et rursus de Mercurio eadem est dissensio; quãdoquidem sic de eo præ-

CITATO

citato capite. Mercurij stella vt plurimum arefacere, & qua-
 literq; humores absorbere reperitur; propterea quod non
 valde longè à sole recedat. Aliquando tamen & humectare
 deprehenditur, cum superposita sit terræ proximo orbi lu-
 næ. Vnde si magis arefaciendi vim habet quàm humectan-
 di; siccas potius quàm humidas in aëre constitutiones cau-
 sabit. In eandemq; sententiam videtur locutus 2. lib. cap.
 8. vbi de Mercurio sic: græca nãq; adducam, vt clariora; *περὶ*
δὲ τὸ περιέχον μᾶλλον ξηρὸς ὢν. & c. quod est. In aëre ma-
 gis siccitatis est autor. De Ioue. *εὐκράτων δὲ τῆν τῶν ἄε-*
ρων κατὰσάσιν καὶ ὑγιεινὴν, καὶ πνευτώδη καὶ ὑγρὰν & c.
 id est & in aëre temperatam constitutionem operatur, salu-
 brem, ventosam, & humidam. Demum de Venere *περὶ δὲ τῆ*
τοῦ ἄερος πνευμάτων εὐκράτων καὶ διύγρων καὶ θρεπτικατάτων
κατὰσάσεις, ἐνκερῆς τε καὶ αἰθρίας, καὶ ὑδατῶν γονίμων διαφι-
λῆις ἐπομβρίας. id est In aëre ventos ciet temperatos, hume-
 ctantes, maximèq; nutrientes, aëremq; ipsum placidum ac
 serenum reddit, facundisq; imbribus abundantem. Quid
 ergo in tanta difficultate dicendum? subesse .n. mendum
 pugnantes tanti viri sententiæ facile suadent. At è contra
 quod in tribus stellis contrarietas hæc notetur, id autori
 potius quàm scriptori videtur tribuendum. esto enim quod
 librariorum incuria vnus tantus locus mendis scateret; tri-
 pliciter quidem vno aut altero interiecto verbo librarios
 fuisse lapsos, longe videtur à ratione alienum. sed & lon-
 gius ab ea abhorrens quod tantus vir Ptolemæus adeo tur-
 piter sibi ipsi in re præsertim tam graui aduersetur. Ego
 quidem, veram doctis Viris nodi huius dissolutionem relin-
 quens, dicere tamen pro ingenij mei tenuitate audeam (vt
 aliorum studia promoueam) aliter esse de horum trium pla-
 netarum viribus, quod pertinet ad diurnas breuioresq;
 constitutiones causandas, fortasse decernendum, aliter si
 eos per se & tāquam diuturnarum longiorumq; mutationū
 autores consideremus. Ptolemæus experientia duce atq;
 magistræ in deliquiorum dominio, atq; in quatuor anni
 temporum temperamento ex lunaribus aspectibus consti-
 tuendo, fortasse obseruauit Mercurium siccitatis magis

Iouem caloris esse autorē, Venerem humiditatis, ideoq; in Quadripartito vbi & naturam planetarum per se expendit, eosq; tanquam longiorum mutationum causas contemplantur, Ioui, Veneri, & Mercurio vires iam expositas impartit. At in hoc opusculo, vbi illos veluti diurnæ & breuissimæ mutationis effectores accipit, Ioui è contra humectandi, Veneri calefaciendi, Mercurio rursus humectandi tribuit facultatem: nimirum quia expertus fuerit, si apparitionis die cū lunari aspectu vel cū stella cōsentiunt, similes in aëre eos causare mutationes: quod quidem non caret fortasse omnino ratione. enimvero Venus ideo humida ponitur à Ptolemæo, quia exhalationes luminis efficacitate è terra haurit. atqui in tam breui temporis spatio, quātum nox est vel dies, paucas euocabit; quas idcirco luminis sui copia, cū sydere præsertim inerrante & sole cōsentiens, facile absumet; propterea in diurna aëris constitutione caliditatem magis & siccitatem luminis copia operabitur, quàm humiditatem. è cōtra Iupiter, tanquam imbecilliore lumine præditus, exhalationes, quas elicit, & commouet, absumere nō poterit; idcirco in diurno statu humiditatis potius erit autor. idq; cum eo consentit, quod de Ioue & Venere cap. 8. 2. lib. Quadrip. dictum est, humiditas ipsam constitutiones operari, Venerem serenas; quarum altera pluuias assecclas habet, altera calorem. Demum Mercurius humiditatis ponitur in diurna constitutione nō abs re molitor; quoniam vt ex pri. Quadrip. probatum est, humiditatem efficit, quatenus lunæ est proximior: atqui in apparitionibus cum lunari aspectu plerumq; ipsum consentire necesse est. Veram experientia potius quàm ratio ipsa, de quæstionis huius veritate nos faciet certiores; qua fretum Ptolemæum hæc monumentis mandare reor.

41 Quarundam apud Veteres illustrium stellarum.) locus hic cogit me vt credam, multo aliter Ptolemæi verba capitis 12. lib. 2. Quadrip. esse interpretanda, quàm fecerim annot. 3. in Proæmium opusculi de Pluuiarum signis. Vergilia enim, Hædi, Vindemiator, ac Delphinus, et si quæ alie huiusmodi sunt *κατανομασμένα*, quemadmodum hic inquit
Ptole-

Ptolemæus, utpotè à Veteribus observata, dici possunt, sed *λεπτὰ τετρα*, seu *λεπτα τετρα* nequaquam, ob magnitudinis luminisq; exiguitatem; itaq; eo quoq; in loco stellas primæ tantum, ac secundæ magnitudinis Ptolemæus intellexit.

42 Quarum magnitudinem. y Verba maximè notanda quibus se insignem peripateticæ philosophiæ sectatorem ostendit Ptolemæus; omnem stellarum actionem in earum lumen referens, ut propterea obscurissimo lumine præditas omnino rejiciat. Itaq; de illius sententia omnem in aëre mutationem alterationemq; sydera lumine non occulto influxu causabunt, luminisq; ob motum varietate. appetitissimè nanq; hoc loco affirmat, fulgentem Hyadum, Capræ, similesq; primæ & secundæ magnitudinis stellas ob magnitudinem earum; & quod in idem redit, ob ingentem lucem aërem alterare posse, cum apparitiones efficiunt, rationi esse consentaneum.

43 Thoth.) Lilius Gregorius Gyraldus Ferrariensis in opusculo de Annis & mensibus sic de Anno & mensibus Aegyptijs, anniq; principio. Sunt & Aegyptiorum menses hi, quos observauimus. *τύβι, μεχειρ, φαμενοθ, φαρμουθι, παχων, παυρι*, vel ut alij *παυρι, επηφι, μεσορι, θωθ, παφι*, vel ut alia est lectio, *φαοθι, εθυρ, χυακ*, vel ut alij *χιαχ*, vel potius *χοιακ*. Certe hos Aegyptiorum menses Isacius ægyptius, & Aetius medicus viri doctissimi, qui Alexandriae versati sunt, hoc modo commemorant: ille in demonstratione quam, & alibi citauimus, hic in duodecimo suæ medicinae volumine. Sic à Septembri exordientes, Thot, Phaophi, Athyr, Chæac, Tybi, Mechir, Phamenoth, Pharmuthi, Pachon, Payni, Epiphi, Mefori. Quo eodem modo & Bedas vir multæ lectionis, qui & ipsos nostris mensibus coaptat. Aegyptij, inquit, propter ocyorem lunæ discursum, mensem ad solis cursum reduxerunt. Toth. inquit. iiij. Cal. Septem. Phaophi iiij. Cal. Octob. Athyr iiij. Cal. Nouemb. Chæac v. Cal. Decemb. Tybi vj. Cal. Ianuar. Mechyr. vij. Cal. Februar. Phamenoth. v. Cal. Mart. Pharmuthi vj. Cal. April. Pachon vj. Cal. Maij. Payni vij. Cal. Iunij. Epephi vij. Cal. Iul. Mefori viij. Cal. Augusti. Quem x. Cal. Septemb. die

die terminant; residuosq; quinq; dies *ἑπιπρομέμους*, vel intercalares, siue additos vocant. Quibus etiam quarto quoq; anno diem sextum, qui ex quadrantibus conficitur, annectunt; & hæc consonant his, quæ ante de Intercalatione docuimus. Porro si accuratè hanc Bedæ descriptionem obserues, facile quædam emendabis, quæ sunt in Epistola D. Ambrosij ad Aemiliæ Episcopos de ratione Paschatis, vbi & perperam inuersa sunt nomina quædam mensium ægyptiorum, & alterum pro altero. Græca etiam Arati Commentaria aliquando parum rectè respondent, vt cum scribunt Epephy Augustum esse, cum alibi Iulium tradiderint. extat vero græcum Epigramma incerti autoris, in quo hoc modo mensium nomina referuntur, & quid quoq; mense apud Aegyptios agatur, duodecim versibus declaratur; quod lib. p. Epigrammatum legitur *ἄρχη ἡμέρας*. sic autem habet, vt meis versibus referam: incipit verò a Septembri.

Primus Thoth docuit falces inferre racemis.

Capturamq; Phaophy dabit piscantibus amplam.

Pleiadum sed Athyr vergentia tempora monstrat.

Chæac cultarum segetum mox germina pandit.

Tybiq; purpureum consultum vestibus ornat.

Nauigijq; Mechyrr signat percurrere marmor.

Ostendit Phamenoth duri fera prælia Martis.

Sed Pharmuthi rosis vernis prænuncius extat.

Florentesq; Pachon campos iam falcibus vrget.

Nuncius autumnus, & fructus solet esse Payni.

Vuam pampineus retinens maturat Epephi.

At Nili Mesori fæcunda exuberat vnda.

Hæc Giraldus ex cuius eleganti disputatione satis constat, qua ratione in hoc libello primus dies mensis Thoth diei 29. Augusti respondeat; Alexandrini enim Aegyptijq; à iiii. Cal. Septembris id est à 29. Augusti Annum auspicabantur; at primus anni mensis Thoth erat apud illos; itaq; necessario primus dies Thoth Augusti 29. respondet. q̄ etiam Paulus Migdelburgus Forosempronienſis Episcopus mathematicusq; insignis tertio lib. de recta pasche celebratione notatum reliquit; scribens Alexandrinos primum diem anni à

quarto

quarto Calendas Septembris auspiciari. Verum difficilis oritur dubitatio; iidem enim hi menses ægyptij, quorum idem autor Ptolemæus in libris Magnæ constructionis tam sæpe mentionem facit, neq; his, qui hoc loco commemorantur; neq; illorum dies, nostrorum mensium diebus respondent. Ptolemæus namq; lib. 3. illius operis cap. 2. de magnitudine anni temporis agens, testatur se vernale æquinoctium Alexandria septimo die Pachon obseruasse. ita enim inquit. In 463. anno ab Alexandri morte æquinoctium vernale nos inuenimus septimo die Pachon post meridiem vna proxima hora. Solstitium vero æstiuale die xi. Mefori. Nos autem, vt, in dicto 463. anno ab Alexandri morte exactissimè computauimus vndecima die Mefori post mediam noctem, quam duodecima sequebatur, proximè factum. Cæterum in hoc libello, vernum æquinoctium die 26. Phamenoth esse notatur. æstiuum solstitium prima die Epephy. Itaq; cum satis constet Ptolemæi ætate vernum æquinoctium fuisse circiter diem 22. Martij; æstiuum solstitium circiter 24. & 25. Iunij; qua ratione diei 22. Martij modo Pachon septima, modo 26. Phamenoth. diei vero 25. Iunij, modo vndecima Mefori, modo prima Epephy dies respondere possint, non est facile videre. Augetur dubitatio, quoniam ex sexto præcepto Prutenico, (quo loco Erasmus Rheinoldus Mathematicus insignis docet, dato annorum numero à Christo porrò vel retro, datum diem anni Aegyptij ad quæ diem quadret anni Iuliani inuenire) habetur septimam diem Pachon ad 22. Martij, vndecimam Mefori ad 24. Iunij quadrare. quod sic ostendo: floruit Ptolemæus post Christum dominum ann. 140. quibus per 4. diuisis exit 35. quem numerum interea adseruo. inde in area Canonis quæsi diebus septem Pachon iuxta se exhibent 116. dies collectos ab initio anni, à quibus ablati 35. quoniam dati anni sunt post Christum, relinquunt dies 81. Hi iam in area Canonis inuenti extra in sinistro marginæ monstrant 22. diem Martij, qui scilicet mensis in capite Canonis adscriptus est. Similiter dies vndecim Mefori exhibent 210. dies collectos, à quibus ablati 35. relinquunt 175. dies, quibus respondent dies 24. Iunij.

Iunij, cum tamen si Aegyptium annum à die 29. Augusti in-
 cipiamus, vt inchoandū esse à Gyraldo adducta testimonia
 probant, libelliq; huius cogit autoritas, dies septima Pa-
 chon ad secundam Maij, vndecima Mesoriad quartam Au-
 gusti quadrent; æquinoctiumq; vernum, vt diximus, die
 26. Phamenoth, æstiuum solstitium prima Epephy die con-
 ficeretur. Diuersitas hæc (fateor) diu multumq; me torfit;
 cæterum, cum in memoriam tandem venisset, antiquos
 Aegyptios ab exortu Caniculæ seu Syrii primum anni diem
 inchoasse, statim inuenta veritate difficultas omnis sublata
 est. Aegyptium vero annum olym ab exortu Caniculæ
 principium habuisse, ideoq; *κβνικδν* fuisse dictum, satis clare,
 vti alios nunc taceam, Rheinholdus quarto præcepto Prute-
 nico testatur. de qua re Gyraldus quoq; citato opusculo
 ita scripsit. Sunt ad hæc qui annum inchoent à Vergiliarū
 exortu; alij ab earundem occasu, vt Censorinus docet,
 & pleriq; rerum rusticarum scriptores; alij à Canis ortu,
 vt antiqui Aegyptij, qui stellam ipsam *σέθνυ* vocabant, &
 ab eius exortu qualis futurus eo anno rerum euentus edo-
 ceri putabant, qua de re & alia ab Horo Aegyptio prodita
 sunt. quæ profectò morem, quod pertinet ad futuros euen-
 tus ex Caniculæ ortu prædiscēdos, Cæos quoq; habuisse an-
 not. 38. in Opusculum de Tempestatum signis Marci Tullij
 autoritate ostendimus. quin etiam & Pierius Valerianus li-
 bro 39. commemorat per Isidis effigiem Aegyptios annum
 suum indicasse, Isidem vero in cælestibus astrum esse Sothin
 Aegyptiaca lingua nuncupatū, *ασρονισων* Græca, quasi astro-
 canem dixeris, nempe Syrium & Caniculam. Simpliciter ve-
 rò stellam hanc in Isidis honorem Aegyptios coluisse, quod
 ortu suo ingentes apud ipsos pluuias concitare solet, qui-
 bus Nilus crescat, vnde sibi victui necessaria comparabant;
 annumq; ex hieroglyphico huiusmodi intellixisse, quòd an-
 num ab istius syderis ortu auspicabantur. Ex quo & apud
 Ptolemæum legimus cap. 10. lib. 2. Quadripart. Solstitium
 longissimum diem edit, & Aegyptijs inundationem Nili,
 ac ortum Caniculæ significat. Cum autem Alexandrini po-
 stea annum à die 29. Augusti inciperent, hinc varietas om-
 nis

nis ortum duxit. Ptolemæus igitur veteres secutus Aegyptios in magnæ Constructionis libris annum ab exortu Caniculæ auspicatus est. Vnde cap. 3. septimi non semel videmus mensibus verba hæc, secundum Aegyptios, eum addidisse; siquidem scripsit, Athir secundum Aegyptios die vigesimonono, & mox Tybi secundum Aegyptios die quinta; deinde Thot secundum Aegyptios septimo, & sæpe alibi: qua additione non ociosè facta, monet aliter de mensibus secundum veteres Aegyptios; aliter secundum recentiores Alexandrinos esse iudicandum. Cæterum Canicula Ptolemæi ætate circiter diem 19. Iulij Alexandriae oriebatur; ex quo & in hoc libello paulo post scilicet die 21. Iulij emersum illius annotatum inuenimus in Climate eo, in quo dies maximus horarum est quatuordecim, quod Alexandrino horizonti ferè conuenire satis est clarum. quamobrem tunc dies primus primi mensis anni, Thoth videlicet, ad diem 19. Iulij quadrabat; ac subinde alijs in mensibus æquinoctia & solstitia incidebant hoc accepto principio; in alijs Alexandrinorum supposito initio: vnde nulla est contrarietas, diuersitas nulla. inter diem enim 19. Iulij & diem 29. Augusti intersunt dies 41. quos si mensium Aegyptiorum diebus in hoc opusculo digestis perpetuo addas; dies anno Cynico Ptolemæi ætate respondentes habebis. Exempli gratia positum est supra die 26. Phamenoth æquinoctium verum fieri consueuisse; atq; hoc quidem ducto à die 29. Augusti anni initio; si igitur à die 26. Phamenoth dies 41. numerabis; in diem 7. mēsis Pachon eos terminare comperies: quamobrem pronuntiandum erit die 7. huius mensis, anno scilicet Cynico, qui à Canis exortu initium sumit, æquinoctium verum fuisse; & de reliquis eodem modo. quandoquidem autumnale æquinoctium die 28. Mensis Thoth in hoc opusculo fuisse ponit; vnde si addas dies 41. hoc dierum interuallum in 9. diem mensis Athyr incidere inuenies: qua die se autumnale æquinoctium Alexandriae obseruasse cap. 2. lib. tertij Magnæ constructionis testatur Ptolemæus. Verum de duplici anni Aegyptij principio, deq; dierum in mensibus Aegyptijs ordine satis dictum; qua comperta differentia,

ferentia, multa difficilia autorum loca illustria reddi non dubitamus: hoc tantum studiosorum bono consulentibus prætereundum nobis in huius Scholij calce non videtur; ex mensium dierumq; Aegyptiorum serie nostris mēsis diebusq; in hoc Opusculo à Ptolemæo coaptata, facile ea corrigi in Epistola diui Ambrosij 83. ad Episcopos per Aemiliam cōstitutos de celebritate Paschatis lib. x, quæ doctè Gyraldus superioribus verbis inuersa corruptaq; legi innuit. enimvero duo sunt in ea loca, quæ emendatione egent. in reliquis nulla omnino vel exigua differentia est. Primo loco
 39 ita scribitur. Deniq; in futurum Iudei duodecimo, non primo mense, celebraturi sunt Pascha, hoc est tertio Kalendas
 39 Aprilis secundum nos: secundū Aegyptios autem vigesimo quarto die Pharmenoth mensis. at hic constat legēdum esse quarto die Pharmuthi pro vigesimo quarto phamenoth; etenim, vt ex hoc libello patet, ad tert. Cal. April. scilicet ad diem 30. Martij quadrat dies quartus Pharmuthi mēsis; quæ emendatio ex ipsomet diuo Ambrosio comprobatur, qui paulo supra dixit. Celebrauerunt Pascha quinta die Pharmuthij mensis, quæ est pridie Cal. Aprilis. vt iam necesse sit, si prid. Cal. April. respondet quintæ diei Pharmuthi; tert. Cal. April. necessario quarto eiusdem mensis Pharmuthi respondere. Alter locus est vbi sic legitur. Nam tunc vigesimo octauo die Pharmuthij mensis, qui est septimo Kalendas
 39 Maij dominicam Paschæ celebrauimus: restituendum nanq; constat nono Cal. Maij, qui dies in hoc opusculo, nempe 23. Aprilis, quadrat ad diem 28. Pharmuthi; idq; totum eiusdem Ambrosij autoritate probatur, qui supra ita scripsit;
 39 Ergo secundum Aegyptios primo mense celebraturi sumus dominicam Paschæ: hoc est septimo Kal. Mai, qui est dies
 39 trigessimus Pharmuthij mensis. Verum de his hætenus.

44 Hipparcho ventus.) Multis in locis huius libelli, nō in hoc tantum, inuenimus scriptum, *ισσαων*; nec dubitamus subesse mendum, atq; *ισσαυγχο* esse restituendum; Ippon enim nullus percensetur à Ptolemæo in cathalogo Mathematicorum; qui in huius libelli calce habetur. quorum observationes hac traſtulisse ipse inquit.

45 Hor. 15. 30. Arcturus mane exoritur.) Die 23. Septembris, siue 26. mensis Thot notat Ptolemæus ætate sua Arcturi matutinum ortum apparentem hor. 15. 30. siue dicas in quinto Climate, atq; vbi polus eleuatur g. 45. 1. extitisse; dicitq; ἐως ἀνατέλλει; non ἐπιτέλλει, quoniam, vt supra annot. 23. ex eiusdem sententia ostendimus, boreales stellæ vt plurimum neq; emersionem efficiunt, neq; occultationem. Cæterum, vt Ptolemei mentem facilius attingamus, singulæ Arcturi apparitiones ad eandem Poli eleuationem nobis expendendæ sunt, vnius seu alterius stellæ exemplo satis, quantum in nobis est, reliqua docuisse ratis, quæ ad rem hac pertinent.

Arcturi apparitiones.

27	0	♄	Longitudo Arcturi Ptolemæi ætate.
31	30		Latitudo Borealis.
29	50		Declinatio Borealis à Ptolemæo Sept. Magnæ Constructionis posita cap. 3.
192	9		Ascensio Recta.
34	57		Diff. Ascensionalis ad Eleuationem Poli part. 45. 1. auferenda pro obliqua ascensione habenda; addenda pro obliqua descensione, quia declinatio sit borea.
157	12		Ascensio obliqua.
227	6		Descensio obliqua.
12	45	♄	Punctus ortus.
13	21	♃	Punctus occasus.
12	59		Interuallum emersionis matutinæ.
22	11		Interuallum occultationis vespertinæ.

His positis, quæ omnia secundum neotericorum dogmata ac regulas supputauimus, facile cuiq; modo erit solis loca inuenire, in quibus cum ipse existeret, huius stellæ apparitiones contingebant. vbi tamen antea nouus rudisq; in hac disciplina miles has quatuor regulas memoriæ mandauerit.

Pro ortu matutino apparente habendo interuallum apparitionis matutinæ puncto ortus stellæ adiiciendum est.

Pro ortu vespertino apparente constituendo, interuallū apparitionis matutinæ subtrahendum est à loco opposito, ipsi ortus veri puncto.

Pro occasu matutino apparente decernendo, interuallum occultationis vespertinæ adijciendum est puncto opposito; puncto veri occasus stellæ.

Pro occasu vespertino statuendo, interuallum occultationis vespertinæ à puncto veri occasus stellæ subtrahendū.

Si igitur emerfionis interuallum p. 12. 59. puncto veri ortus Arcturi scilicet part. 12. 45. m^{p} . adijciamus; habebimus sole g. 25. 44. m^{p} . tenente Ptolemæi ætate Arcturū è solaribus radijs exeuntē apparuisse in alt. Poli 45. Atqui idē autor ponit die 23. Septembris hunc fuisse aspectum, quæ die obtinebat sol (vñ rem hanc modo crassa minerua decernamus) partem circiter 27. m^{p} . itaq; valde exigua differentia inuenitur inter calculum nostrum ac Ptolemæi supputationem. interea tamen nota interuallum apparitionis paulo longius maiusq; à Ptolemæo supponi, nempe partiū circiter 14. Rursus si interuallum occultationis vespertinæ part. 22. 11. à puncto veri occasus scilicet ex grad. 13. 21. m^{p} . auferamus, habebimus sole grad. 21. 10. m^{p} . tenente aspectum hunc accidisse. at Ptolemæus die 21. Athyr. nempe 17. Nouembris fuisse scribit; vbi item animaduertendum, ipsum non $\text{α} \text{γ} \text{ν} \text{ω} \text{τ} \text{ε} \text{τ} \text{α} \text{ι}$ dixisse, sed $\text{ε} \text{ο} \text{τ} \text{ε} \text{γ} \text{ι} \text{ο} \text{ς} \text{ Α} \text{β} \text{υ} \text{ε} \text{ι}$; nimiram quia proprie Arcturus non facit occultationem, cum occasus vespertinus in illo matutinum exortum nō anteuertat. die vero 17. Nouemb. sol in 22. part. m^{p} . versabatur vel circiter; itaq; occultationis interuallum à Ptolemæo acceptum cum nostro planè consentit. Quod si puncto opposito scilicet p. 13. 21. m^{p} . interuallum occultationis adijciamus, iam solis locum occasus matutini tempore præfinitū habebimus, qui esset p. 5. 32. m^{p} . Sed Ptolemæus trigesima die Payni fuisse hunc aspectum ponit, hoc est 24. Iunij; quæ die vel sequenti æstiuum solstitium seculo illo contigisse satis ex 3. lib. Magnæ constructionis, atq; ex hoc opusculo constat; quare ex Ptolemæi calculo, sole initium $\text{ε} \text{ο}$. ingrediente Arcturus in eleuat. Poli 45. 1. matutino occidebat; quo modo oc-

do occultationis interuallum, pro indagando occasu matutino ab eo inuentum, fuisse partium circiter 17. quod cū in alijs stellis obseruatū ab eo fuisse animaduertissem, cognoui tandem Ptolemæum, in ortu matutino, & occasu vespertino decernēdo, longiora apparitionis occultationisq; interualla ac subinde arcus visionū maiores constituere; in exortu autem vespertino & occasu matutino venando, breuiora interualla, arcusq; minores. Quod totum mirum in modum cū ratione consentire, nemo est, qui non videat: cum maiorem distantiam requirat stella soli ferè iuncta, nimirum in ortu matutino, in occasuq; vespertino; tanquam longe illius luci proximior; quàm soli opposita, vt potè ab eius splendore remotissima; videlicet in ortu vespertino & occasu matutino. quod quidem tanquam maximi momenti huius artis studiofis propono considerandū: hæc nanq; varietas in causa est, vt apparitiones calculis nostris inuentæ cum apparitionibus à Ptolemæo constitutis, vt superius annot. 14. tetigimus, exquisite non quadrent. Superest exortus vespertinus indagandus, de quo nil Ptolemæus, qui plerosq; alios reliquit aspectus, vt annot. 61. infra dicemus; vnde nec nos aliquid. Ceterum video lectorem hoc in loco Arcturi apparitiones seculo nostro congruentes mirificè desiderare, cuius desiderio nos vt quadam ex parte moremgeramus, hæc subijcimus.

18 16 51 ♄ Longitudo vera Arcturi seculo nostro congruens.

31 30 ☽ Latitudo borea.

21 53 ☽ Declinatio borea.

186 52 ☽ Ascensio recta.

22 23 ☽ Differentia ascensionalis ad eleuat. Poli Urbini 43. 30. auferenda, quia declinatio sit borea.

186 52 ☽ Ascensio obliqua.

5 13 ♄ Punctus veri ortus.

12 48 ☽ Interuallum apparitionis matutinæ.

His ita cognitis. Cum Eclipticæ punctum, cum quo sese Arcturus attollit in horizonte Urbini, nimirum in lat. Poli

43. 30. sit 5. 13. ☉. clarum est hanc stellam die 29. Septembris verum conficere ortum, sole nimirum tunc temporis punctum ortus illius occupante, apparentem vero die 12. Octobris, quoniam sol tempore illo partes 18. 1. ☉. lustrat, quæ apparitionis matutinæ interuallum 12. 48. à puncto ortus numeratum, terminant. Quod si horam huius aspectus scire volumus, hac via progrediendum est.

166 28 Arcus diurnus loci solis .s. part. 18. 1. ☉.

83 14 Arcus semidiurnus.

193 32 Arcus nocturnus.

96 46 Arcus seminocturnus.

186 52 Ascensio obliqua puncti ortus.

203 21 Ascensio obliqua loci solis.

143 31 Reliquus arcus differentiæ, qui cum sit maior arcu diurno solis, patet Arcturum noctu exoriri.

96 46 Arcus seminocturnus addendus.

440 17 Aggregatum ex quo Circulus est abijciendus.

360 0 Circulus integer.

80 17 Reliquus arcus qui cum sit minor semicirculo, commutatus in horas 5. 21. 8. ostendit tot horis præteritis à medio noctis Arcturum exoriri; nimirum hor. 17. 21. 8. post Meridiem diei xi. Octob. vel hor. 11. 48. 12. Horologij diei currentis duodecimi. Est autem Crepusculi matutini initium ea die hor. 4. 53. post medium noctis; totaq; illius quantitas hor. 1. 34. ergo transactis ab initio Crepusculi hor. 0. 28. oritur Arcturus, nempe hor. 1. 8. ante solis ortum. Quibus omnibus ita explicatis. Clarum est Arcturum ætate nostra, nempe annis 1452. præteritis à Ptolemæi seculo, diebus 19. tardius aspectum matutinum conficere: tot enim sunt à die 23. Septembris ad Octobris duodecimam, vt sæpe Cardanum Astrologiæ alioqui scientissimum demiratus sim, qui Com. 57. 2. Quadripart. litteris mandauit, quinq; diebus post seculo nostro stellarum apparitiones à Ptolemæo traditas contingere, quod rursus, postquam occasio fert, in Canicula planum facere aggredior.

*Syrj seu Caniculae emerfus seculo nostro con-
gruentis epilogismus.*

8	57	♁	Longitudo vera Caniculæ.
39	10		Latitudo austrina.
15	55		Declinatio austrina.
97	11		Ascensio recta.
15	42		Differentia ascensionalis ad elevat. Poli Vr- bini.
112	53		Ascensio obliqua.
8	36	♊	Punctus ortus.
43	44		Interuallum apparit. à vero loco stellæ nu- merandum ex. prop. 61. Primi mobilis Re- giomontani.

His positis, quoniam Canicula cum part. 8. 36. ♊. ori-
entalem plagam sub lat. Poli 43. 30. conscendit: ergo die
prima Augusti vel secunda cum sole exoritur, tunc enim sol
huiusmodi locum ingreditur. Quodsi apparitionis inter-
uallum secundum Regiomontani modum inuentum vero
loco Caniculæ adijciamus; videbimus ortum heliacum ap-
parentem illius, emerfionem videlicet, confici sole part. 22.
41. Leon. occupante: quandoquidem hic Zodiaci locus in-
teruallum partium 43. 30. terminat, à vero loco Caniculæ
numeratum. Pronunciandum igitur, cum sol partes 22.
41. Leon. tenet Caniculam emergere, quod seculo nostro
die 17. Augusti efficitur; at Ptolemæo in simili ferè paralel-
lo diem circiter secundam Augusti emergebat; atq; dies 15.
ferè intersunt; vt Cardani regula omnino nutabunda appa-
reat. Cæterum & Caniculæ emerfus horam in hunc modum
exploramus.

206	18		Arcus diurnus locis ☉. scilicet partium 22. 41. ♊.
103	9		Arcus semidiurnus.
153	43		Arcus nocturnus eiusdem.
76	51		Arcus seminocturnus
112	53		Ascensio obliqua puncti ortus Caniculæ.
131	24		Ascensio obliqua loci solis auferenda.
341	29		Reliquus arcus differentie, qui cum sit mi- nor

nor arcu diurno solis patet stellam noctu
oriri.

76 51 Arcus seminocturnus addendus.
418 20 Aggregatum.
360 0 Circulus integer auferendus.
58 20 Residuum Arcus differentia, qui cum sit mi-
nor semicirculo in horas commutatus ostendit, quota ho-
ra à noctis medio Canicula exoriatur. At partibus 58. 20.
respondent Hor. 3. 53. 20, ergo tot horæ effluxere à noctis
medio. Incipit autem crepusculum matutinum ea die hor.
3. 16. post medium noctis, scilicet hor. 8. 23. horologij diei
17. atq; tota duratio crepusculi hor. 1. 51. ergo Canicula
emergit hor. 15. 53. 20. à meridie diei 17. & hor. 9. 0. 20.
horologij diei currentis 17. ab incepto crepusculo. hor. 0.

37. 20. Hor. 13. Arcturus mane exoritur.) Iam supra annot.
31. dictum est locum corruptum esse; & hor. 13. 30. emen-
dandum, quod perpetuo faciendum est, vbicunq; lectio ista
inueniatur.

47 Hor. 15. 30. Fulgens Hyadum manè occidit.) Quod
superius annot. 45. dictum est de differentia arcuum, inter-
uallorumq; in aspectibus; exemplo rursus huius alterius
stellæ comprobare proposuimus. in reliquis syderibus, qui
plus ocij nacti fuerint, veritatem hanc experientur.

Fulgentis Hyadum apparitiones.

12 40 ♂ Longitudo Fulgentis Hyadum Ptolemæi se-
culo.

5 10 Latitudo meridiana.
11 Declinatio borealis.
41 46 Ascensio recta.
11 13 Differentia ascensionalis ad eleuationem
Poli 45. 1. auferenda pro ascensione obli-
qua, quia declinatio est borea.

30 33 Ascensio obliqua.

52 Descensio obliqua.

13 0 ♂ Punctus ortus.

9 53 8 Punctus occasus.
 27 16 Apparitionis matutinæ interuallum.
 13 39 Occultationis vespertinæ interuallum.

His ita cognitis, apparitionis interuallum à nobis inuen-
 tum puncto ortus additum ostendit, sole part. 20. 16. II.
 percurrente Ptolemæi ætate matutinum fulgentis Hyadum
 ortum apparentem fuisse, siue emersionem dicere velis, at
 Ptolemæus ponit die 22. Payni, nimirum die 16. nostri Iunij,
 illum contigisse, quo tempore sol partes circiter 22. 59. at-
 tingebat: itaq; & longius apparitionis interuallum ab eo ac-
 ceptum fuit. Rursus occultatio siue occasus vespertinus ap-
 parens huius stellæ fuisset, vt occultationis interuallū docet,
 sole in part. 26. 14. V. existente, at Ptolemæus ponit ipsum
 accidisse die 21. Pharmuthi, videlicet die 16. Aprilis, quo
 tempore tenebat sol partes circiter 24. V. quamobrem, &
 longius occultationis interuallum à Ptolemæo suppositum
 videmus. è contra vero breuiora interualla hæc ab eo esse
 constituta, in ortu vespertino occasuq; matutino decernen-
 do, facile ex præsentis loco coniectari possumus. inquit enim
 ipse die 15. Athyr, nimirum die xi. Nouembris, fulgen-
 tem Hyadum matutino occidisse; quo tempore sol part. 16.
 vel circiter perlustrabat, vt breuissimum occultationis
 interuallum in hoc aspectu supposuisse videatur. atq; hinc
 clarè liquet quàm verè in præfatione dixerit Ptolemæus
 obscuriora & minora sydera, quod ad hoc negocium perti-
 net, omnino esse prætereunda, cum eorum loco quæ ma-
 iore lumine præditæ sunt obseruari possint. enimvero vi-
 demus hic fulgentis Hyadum occasum matutinum appa-
 rentem cum eodem Vergiliarum aspectu exquisitè conueni-
 re, vt commodissime hyemis initium nunciare possit,
 quod præclare citato loco significauit Ptolemæus, dicēs pro
 Vergilijs splendidam Hyadum esse obseruandam.

48 Hor. 15. 30. Capra mane occidit.) Capra in Canonica
 discriptione lib. 7. Magne Constructionis ponitur à Ptole-
 mæo in p. 25. 0. 8. cū latitudine boreali part. 22. 30. Quæ
 tamen stella secundum Copernicum lib. 2. Revolutionum;
 cui Erasmus Rheinholdus in sua Canonica expositione as-

sentitur, fuisset tunc in part. 25. 0. II. longitudo nanq; media ipsius ab ea stella, quæ prima est in Asterismo Arietis in forma Heniochi seu Aurigæ, ponitur ab vtrisque esse p. 78. 20. cui si veram Aequinoctij verni præcessionem seculo Ptolemæi congruentem adijciamus, vt Præceptum vndecimum Prutenicum faciendum admonet, veram Capræ distantiam ab adparenti æquinoctio habebimus. at Præcessio vera Aequinoctij verni Ptolemæi ætate erat sex 0. p. 6. Scrup. prim. 40. Scr. secund. 46. itaq; cū longitudo Capræ à prima in capite V. secūdum Copernicum & Rheinholdū sit, vt vidimus, partium 78. 20. his adiecta vera Præcessio conficit partes 85. 0. 46. Distabat ergo Capra ab adparenti Aequinoctio partibus 85. 0. 46. id est duobus dodecatemorijs 25. gr. 0. 46. nimirum in gr. 25. 0. 46. II. versabatur. Vel igitur insigne mendum erratumq; est in Copernici Rheinholdiq; descriptione, & pro 78. 20. reponendum 48. 20. vel Ptolemæus plurimum hallucinatus est; cum vterq; locus per integrum signū dissideat. Experientia tamen facile litem hanc dirimet; satisq; nobis fuerit rem indicasse.

49 Splendida Aquilæ occultatur.) ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰέτου κρύπτεται, habet græcum exemplar vigesima septima die Chæac; & tertia Tybi ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰέτου ἐπιτέλλει. Quæ tamen stella à Ptolemæo lib. 8. Magnæ Constructionis in Canonica descriptione inter boreales percēsetur: verusq; eius locus ponitur in part. 3. 50. 7. cum lat. part. 29. 10. boreali. Qua igitur ratione Ptolemæus nisi à seipso maxime dissentiens occultationem & emersionem huic stellæ potuit impartire? iā pridē enim supra ex eius mente annot. 23. statuimus, boreales stellas neq; occultari neq; emergere; quemadmodum Arcturi exemplo demonstrauius. An Vir oculatissimus rem hanc ita explicauit? ἢ δὲ ἐκ ἀνατολῆς προχρονίς πολλάκις τῆς ἐσπέρας δύσεως. quod nos interpretati sumus, at matutinus exortus plerūq; in illis vespertinū occasū antegreditur. Itaq; nō omnes boreales stellæ id perpetiuntur Ptolemæo autore. Aquilæq; claram hanc vnā esse ex illarum numero calculus docebit; quem nos, contenti rem tantum tetigisse, consulto omittimus.

50 Hor. 13. 30. Arcturus mane exoritur.) εως ἀνατείλλει
 habet græcus codex die decimaquinta Phamenoth: sub-
 esse tamen mendum non dubito, cum paulo supra die octa-
 ua eiusdem mensis vespertino exoriri Arcturum notet Pto-
 lemæus. nec fieri possit, vt tam breui dierum intervallo à
 vespertino exortu ad matutinum Arcturus transeat. emen-
 dandū igitur εως εως. legendūq; Arcturus vesperi exoritur.

51 Venti ingentes supernè.) Græcum exemplar ita ha-
 bet die 22. Epephy. Δημοκρίτου ὕψος κατὰ κίχιδες. Itaq; in-
 curia pro Democrito Metrodorus irrepsit; quanquam nil
 ferè hoc refert, cum Democriti & Metrodori obseruationes
 planè conueniant, vt ad finem huius opusculi perbellè Pto-
 lemæus admonuit. quid verò sit κατὰ κίχιδες cap. 3. libelli de
 Mundo sic habes definitum; τῶν γὰρ μὴν βιχίων πνευμάτων κα-
 τὰ κίχιδες μὲν ἴσιν πνεῦμα ἀναθεῖν τύπττον ἐξ ἀίφνης. quæ verba Bu-
 deus ita transtulit eleganter. Cæterum è genere violento-
 rum flatuum, κατὰ κίχιδες nomen est flatus ingruentis superne
 repenteq; euerberantis.

52 Etesia spirant Oporaq; principium.) Ita scriptum
 est die 27. Epephy. Oporam autem Caniculæ emerfu apud
 Veteres initium sumpisse, cap. 3. 2. lib. Apologiæ Galeni
 Olympiodoriq; autoritate probatum est. item Etesias ex
 Veterum sententia eiusdem syderis aspectu flare incepisse.
 cap. 6. 3. Apologiæ, & alibi etiam in annotationibus dictum
 à nobis fuit; estq; manifesta Aristot. autoritas 2. Meteoron
 cap. 5. id perspicuè asserentis. itaq; locus hic Ptolemæi,
 quæ alibi disputauimus, mirificè comprobat.

53 Cæsari peristasis.) Sic die 23. Mesori; puto autem
 hic peristasis dicere venti mutationem. quo fortasse sensu
 scripsit Collumella decimosexto Cal. Martij vespere Crater
 oritur venti mutatio. Cum autem duplex peristasis sit, an-
 nua scilicet & diurna, vt Schol. 10. super tex. 51. libelli de
 Ventis ex sententia Præceptoris demonstrauius: annuam
 peristasis (vt arbitror) hoc loco Ptolemæus intelligit, cū
 paulo supra incepisse autumnum dicat, nimirum die 19.
 eiusdem mensis: cum annuis enim tempestatibus ventos
 quoq; mutari satis est manifestum.

54 Cum imbre & ventis significat.) Locus hic apertissimè docet verbum hoc ἐπισημασθῆναι; mutationem ipsam actu existentem aliquando significare, de qua re supra annot. 7.

56 Vt locis, quæ circa eundem sunt paralellum.) Documentum insigne. Vniuersalem nanq; maximè doctrinam hanc facit his verbis Ptolemæus; cum non solum locis, quæ in hoc libello commemorantur, sed paralellis quoq; easdem obseruationes conuenire doceat. de qua re sic in opusculi extremo idem autor egregiè. quamobrè potissimū aliquis aptare poterit Aegyptiorum significationes regionibus illis, quæ eodem paralello subiacent & c.

57 Stellæ primæ magnitudinis.) In primæ magnitudinis stellis numerandis Cor Leonis in græco exemplari prætermissum est: quã stellã nos in calce adiecimus, vt numerus absolutus stellarum quindecim habeatur primæ magnitudinis; quarum omnium vera loca ætate Ptolemæi ex septimo octauoq; Magnæ Cōstructionis excerpta, itē varia nomina, naturas, declinationes, ascensionesq; rectas à nobis inuētas, ad faciliorem eorum, quæ in hoc opusculo tractantur, intelligentiam, sequenti tabella comprehendimus.

Stellarum primæ Mag. Septentrionalis Plagæ Epilogismus.

	Long.	Lat.	Nat.	Decl.	Asc.R.
Capra. Hircus. Sistrifer. Humerus	♄ 25. 0.	22. 30. B.	♂ ♀	41. 10. B.	45. 25.
Aurigæ					
Lucida Lyre; Vulturnus cadens; Fid.	♃ 17. 20.	62. 0. B.	♀ ♀	38. 28. B.	262. 26.
Arcturus.	♄ 27. 0.	31. 30. B.	♂ ♀	29. 50. B.	192. 9.

Stellarum primæ Mag. quæ in Zodiacum incidunt Epilogismus.

	Long.	Lat.	Nat.	Decl.	Asc.R.
Fulgens Hya. Palliditiū. Aldebran.	♄ 12. 40.	5. 10. M.	♂	11. 0. B.	41. 46.
Spica Virginis. Arista. Azimeth.	♄ 26. 40.	2. 0. M.	♀ ♂	0. 30. M.	176. 10.
Cor Leonis. Reg. Basiliscus.	♄ 2. 30.	0. 10. B.	♂ ♀	19. 50. B.	124. 57.
Cauda Leonis.	♄ 24. 30.	11. 50. B.	♀ ♀	16. 23. B.	151. 27.

Stella-

Stellarum primæ Mag. Austrinæ Plagæ Epilogismus.

	Long.	Lat.	Nat.	Decl.	Asc.R.
Procyō. Canis mi- nor. Algomēnisa.	♏ 29.10.	16.10.M.	♀ ♂	7.14.B.	89.25.
Humerus dexter Orionis.	♏ 2.0.	17.0.M.	♂ ♀	5.15.B.	63.4.
Pes sinister Orio- nis. Rigel.	♏ 19.50.	31.30.M.	♁	20.4.M.	58.0.
Canis maior. Can. Syrius. Alhabor.	♏ 17.40.	39.10.M.	♁ ♂	15.45.M.	80.7.
Splēd. Pisc. Aust. Ultima fusionis aquę Fomahad.	♏ 7.0.	23.0.M.	♀ ♀	40.56.M.	317.17.
Extrema Flu. Luc. Eridani. Acar.	♏ 10.53.	30.M.	♀ ♁	47.16.M.	37.5.
Canobus.	♏ 17.10.	75.0.M.	♁ ♁	51.22.M.	84.43.
Quę in Pede dex- tro Centauri.	♏ 8.20.	41.10.M.	♀ ♁	40.14.M.	16.725.

58 Stellæ secundæ magnitudinis.) In stellis etiam secundæ magnitudinis recensendis ex quindecim numero, quarum apparitiones notavit in hoc libello Ptolemæus; quę in capite sequentis Geminorum prætermissa fuit in græco exemplari. sunt autem stellę omnes secundę mag. 45. Ptolemæus tamen, ut diximus, quindecim tantum ponit. quarum longitudinem seculo illius congruentem, latitudinem, ac naturam percensere satis fuerit.

Stellarum secundæ Mag. Septentrionalis Plagæ Epilogismus.

	Long.	Lat.	Nat.
Lucida Persei.	♏ 4 50	30 0 B.	♁ ♁.
Quę in dextro Hu. Aur.	♏ 2 50	20 0 B.	♂ ♀.
Lucida Anis.	♏ 9 10	60 0 B.	♀ ♀.
Splēdida Cor. Borealis.	♏ 14 40	44 36 B.	♀ ♂.
Cōmunis Equi & Andr.	♏ 17 50	26 0 B.	♀.
Splēdida Aquilæ.	♏ 3 50	29 10 B.	♂ ♁.

Stella-

Stellarum secunda Mag. quæ in Zodiacum incidunt Epilogismus.

	Long.	Lat.	Nat.
Quæ in Capite præcedentis Geminorum.	♐ 23 20	9 30 B.	♀.
Quæ in capite sequētis Gemi. Cap. Hercules.	♐ 26 40	6 15 B.	♂.
Splēdida Boreal. Lācis.	♌ 22 10	8 30 B.	♃ ♃.
Splēdida Aust. Lācis. luminosior Lāx australis.	♌ 18 0	0 40 E.	♃ ♂.
Antares seu Cor Scorp.	♏ 12 40	4 0 M.	♂ ♃.

stellarum secunda Mag. Austrina Plaga Epilogismus.

	Long.	Lat.	Nat.
Humerus sinist. Orion.	♌ 20 10	17 30 M.	♂ ♃.
Lucida Hydra.	♏ 0 0	20 30 M.	♃ ♃.
Media Cinguli Orionis.	♌ 17 20	24 50 M.	♃ ♃.
Quæ in Genu Sagittarij.	♐ 17 0	18 0 M.	♃ ♃.

59 Quatuor in anno facit apparitiones.) Vnaqueq; prædictarū stellarū, quæ numero triginta sunt, quatuor in toto annuo cursu facit apparitiones in vnoquoq; quinque Climatū, quæ Ptolemæus enumerauit; nimirū ortū matutinū, ortū vespertinum; occasum matutinum, occasum vespertinum.

- 60 Quanquam contingit Canobum.) Stellæ inerrantes, quarum declinatio aquilonaris vel austrina complemento altitudinis Poli cuiusq; loci minor est, semper in regione illa oriuntur & occidunt. Stellæ inerrantes, quarum declinatio borealis complemento altitudinis Poli maior est, semper supra nostrum extant hemispherium. Stellæ inerrantes, quarū declinatio australis cōplemento altitudinis Poli maior est, semper infra nostrū hemispheriū latent. Stallæ inerrantes, quarū declinatio cum regionis latitudine per additionem quadrantem circuli id est nonaginta gradus exactè complet, tunc quod in idem redit quarum declinatio & complementum latitudinis regionis penitus conueniunt, huiusmodi tales nunquam subducuntur, topicæq; & horizontales dicuntur, quæ in quotidiana cœli conuersione spatio

24. horarum nunquam oriuntur, aut occidunt, sed tantum circumferentiam horizontis stringunt. Stellæ inerrantes, quarum declinatio eiusdem denominationis, regionis inclinationi Poli; latitudini æqualis est, verticales appellantur, atq; in data regione sunt perpendiculares, & cœli verticem in conuersione singulis diebus semel attingunt. His cognitis facile modo est percipere quod Ptolemæus de Canobo, Pedem Centauri dextro, atq; de Fluuij extrema inquit; quamquam mendum subesse suspicor, cum Centauri pedem dextrum etiã in quarto parallelo oriri tunc, & occidere fuerit necesse, vt mox probabimus. Cum enim Canobi declinatio australis Ptolemæi ætate esset partium 51. 22. patet ex primo axioma stellam hanc in primo, secundo, & tertio parallelo ortum fecisse & occasum; declinatio nanq; prædicta cum complementis latitudinum siue Poli eleuationum comparata perpetuo minor esse inuenitur. siquidem primi paralleli complementum est part. 66. 9. vt Poli eleuatio p. 23. 51. ex gradibus 90. ablata ostendit: secundi Paralleli part. 59. 38. tertij paralleli part. 54. Item perspicuū est ex tertio axioma, Canobum quinti paralleli horizontem non attingere; nimirum quia eius declinatio australis part. 51. 22. cōplemento latitudinis sit maior, quæ est part. 49. 4. Rursus perspicuum est, Centauri Pedem in quinq; paralellis oriri & occidere, quoniam declinatio eius austrina part. 49. 14. minor est paralellorum complementis. nam & postremi paralleli complementum partium est 44. 59. Ptolemæus tamen in tribus tantum prioribus stellam hanc ortum efficere & occasum scribit, vt propterea credam librariorum incuria Canobo fuisse adiunctam, & omnino è contextu esse expungendam. Demum extrema Fluuij in quatuor tantum prioribus paralellis oritur & occidit, vt rectissime scribit Ptolemæus, quoniã eius declinatio part. 47. 16. austrina, minor est cōplementis latitudinū illorū: in quinto non oritur neq; occidit, quoniã ipsius declinatio cōplemento est maior.

61 Vt iam apparitionum numerus.) Triginta hæ stellæ inerrantes, quarum aspectus in quinq; positis paralellis sibi Ptolemæus inuestigandos proposuit, apparitiones in totū faci-

faciunt in iisdem paralellis 580. vnaquæq; enim stella quatuor facit in anno apparitiones: igitur si in omnibus quinque paralellis oritur & occidit, viginti facit apparitiones. at sunt omnes numero triginta; igitur in vno paralello faciunt apparitiones 120. & si omnes in quinque paralellis orientur & occiderent, apparitiones facerent 600. verum quia Canobus & Pes Centauri, vt inquit autor, in tribus tantum prioribus oriuntur & occidunt, defunt apparitiones 16. quarti scilicet & quinti paralelli. item quia extrema Fluuij in quatuor tantum prioribus eodem autore oritur & occidit, defunt adhuc apparitiones ipsius quatuor quinti Paralelli. itaq; si ex 600. apparitiones 20. quas tres dictæ stellæ non efficiunt, subducamus, remanent 580. apparitiones, vt Ptolemæus inquit; qui tamen 494. tantum apparitiones in hoc opusculo ponere videtur.

62 Vbi maximus dies æquinoctialium horarum est quindecim.) Patet, cum maximus dies in horizonte Urbini sit horarum 15. 15. obseruationes Democriti, Cæsaris, Hipparchi, Callippi, Euctemonis, Metrodori & Cononis posse nostris locis accommodari. Hæc sunt, quæ, dum libellus hic sub prælo esset, in mentem ad eum illustrandum subito venerunt: quæ, vt potè nec etiam recognita, maximo existimationis periculo in lucem veniunt: verum tanti mihi fuerit famæ dispendium, dum publico bono consulatur.

Annotatiuncula in Plinium

63 Et postridie occidunt Hædi.) Miror eos, qui emendandæ Plinianæ orationis provinciam suscepere, hæc non animaduertisse. Primum enim vbi legitur v. Cal. Heniocus occidit matutino. iij. Cal. Corona Cæsari exoriri incipit. vtrobique reponendum pro Cal. Non. sicuti & supra cap. 26. vbi legitur. iij. Cal. Ian. Canis occidens, emendandum itidem iij. Non. Deinde quod magis est, hoc in loco pro occidunt Hædi, legendum, oriuntur Hædi; nam & sic Columella, & liber à Leonico translatus.